1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2021

† ΚΥΡΙΑΚΗ Ϛʹ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἡ Πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ· καὶ Μνήμη τῶν ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων τῶν Μακκαβαίων καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεαζάρου καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς.

Ἦχος πλ. αʹ. Ἑωθινὸν Ϛʹ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Κε

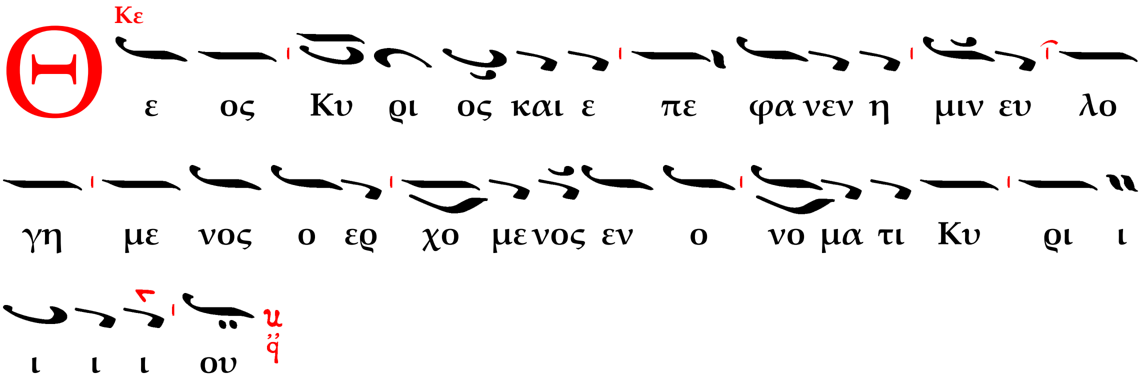

Στίχ. αʹ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. βʹ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γʹ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

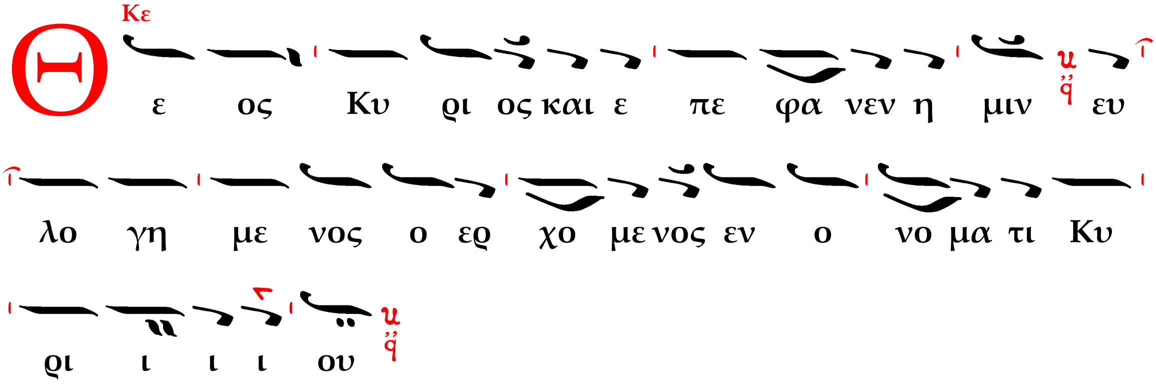

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

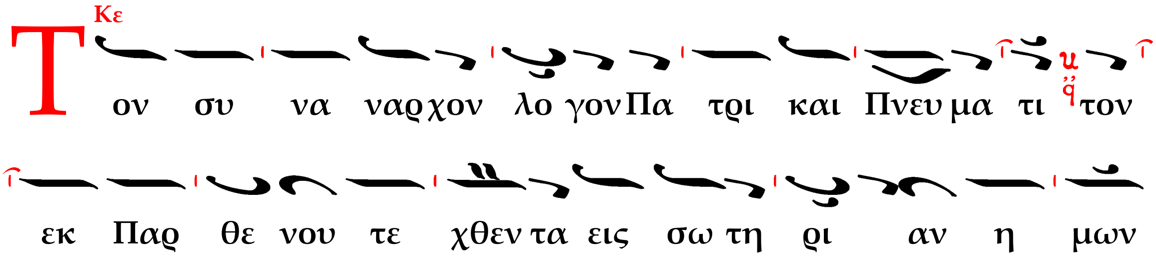

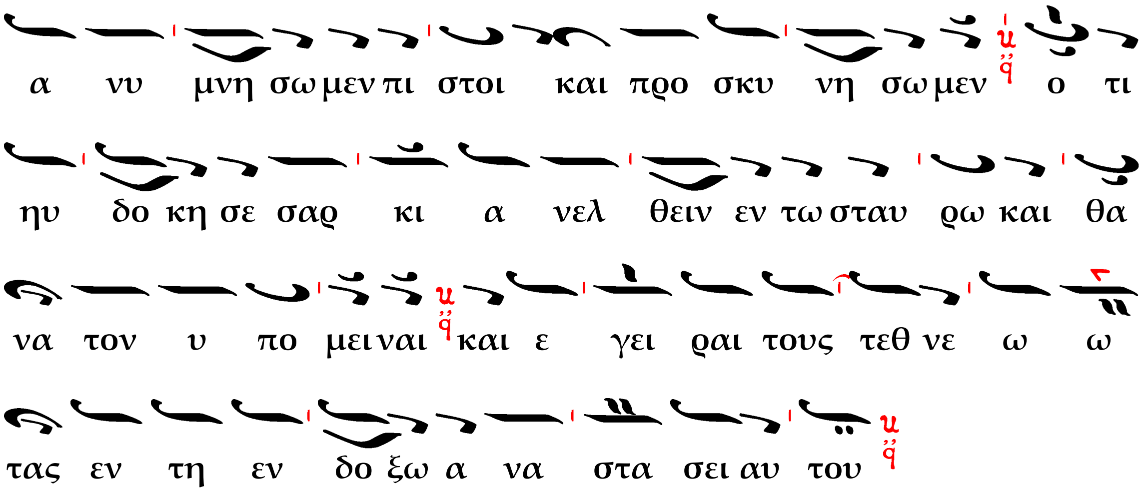

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Πα

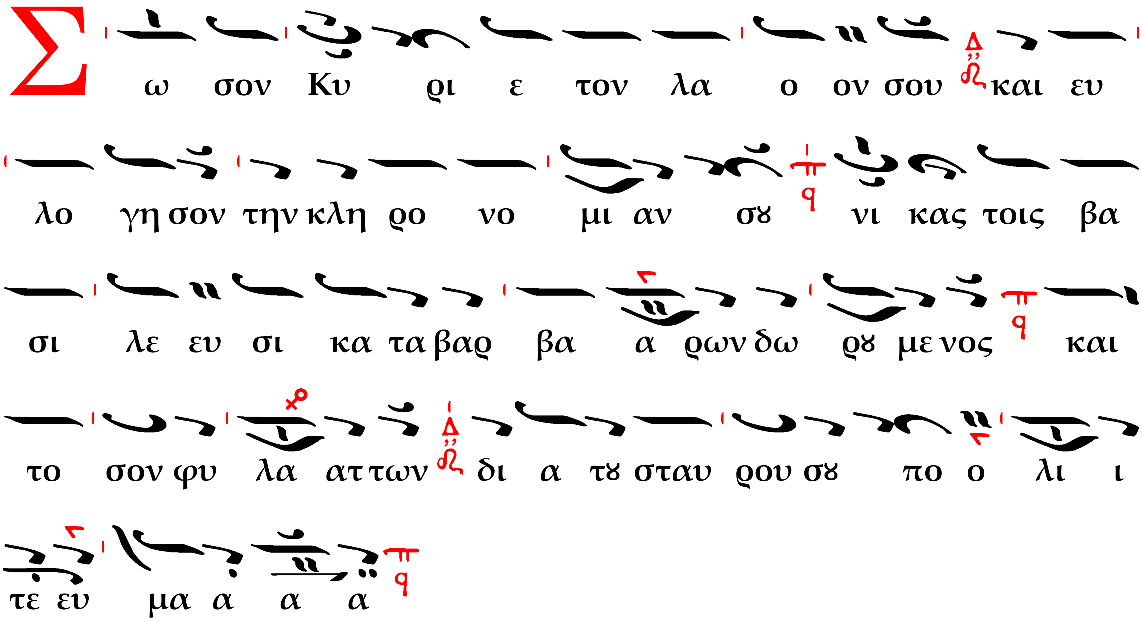

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Κε

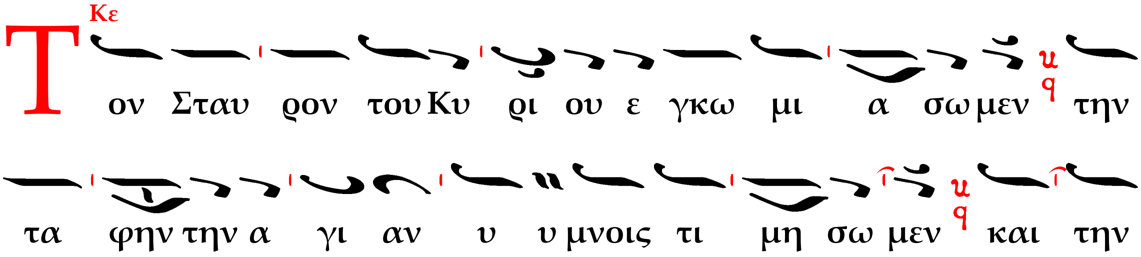

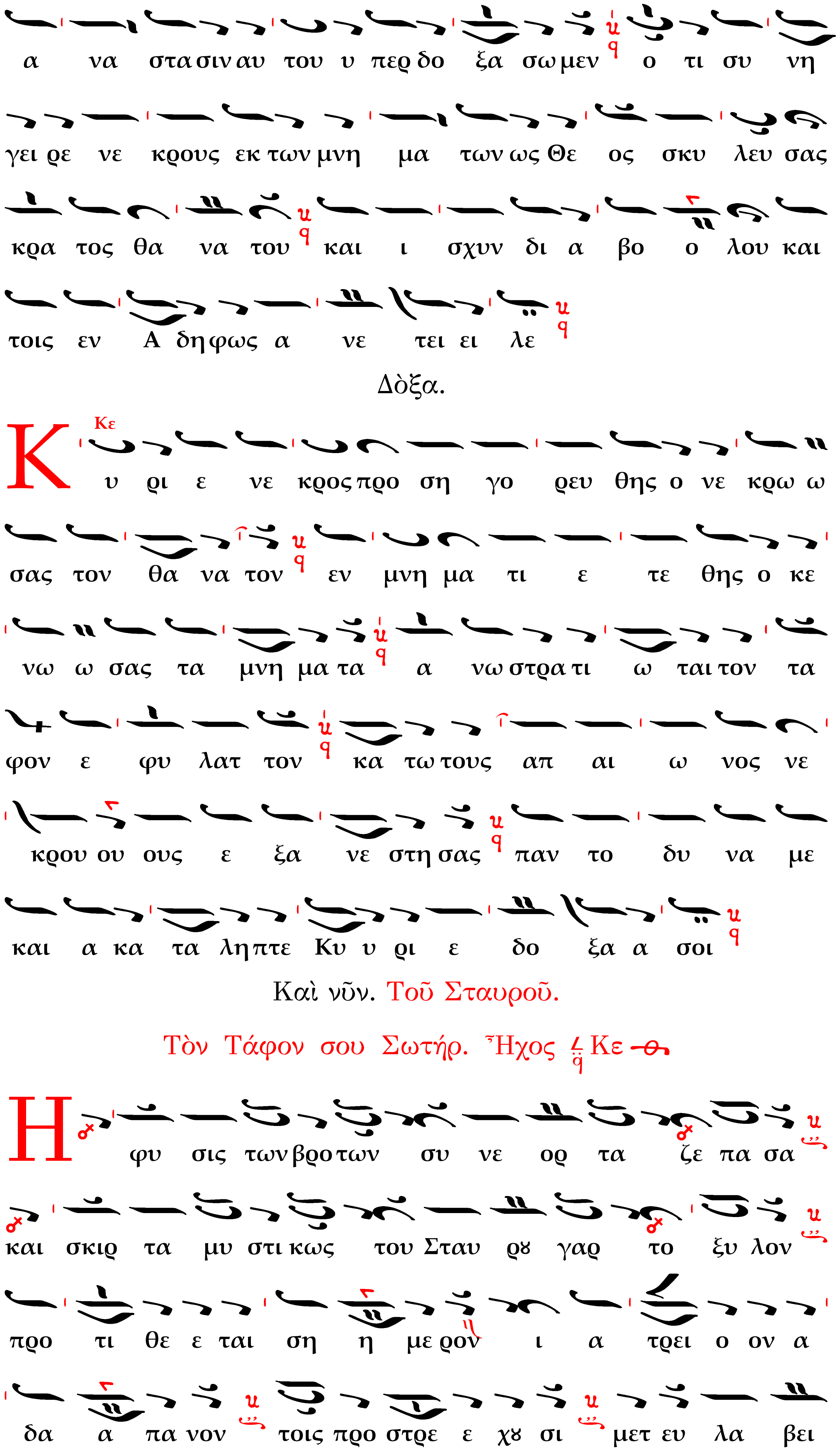
α να στασιν αυ του υ περ δο ξα σω μεν ο τι συ νη
γει ρε νε κρους εκ των μνη μα των ως Θε ος σκυ λευ σας
κρα τος θα να του και ι σχυν δι α βο ο λου και
τοις εν Α δη φως α νε τει ει λε
Δόξα.
Κε
Κ υ ρι ε νε κρος προ ση γο ρευ θης ο νε κρω ω
σας τον θα να τον εν μνη μα τι ε τε θης ο κε
νω ω σας τα μνη μα τα α νω στρα τι ω ται τον τα
φον ε φυ λατ τον κα τω τους απ αι ω νος νε
κρου ου ους ε ξα νε στη σας παν το δυ να με
και α κα τα ληπ τε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι
Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ.
Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος Κε
Η φυ σις των βρο των συ νε ορ τα ζε πα σα
και σκιρ τα μυ στι κως του Σταυ ρȣ γαρ το ξυ λον
προ τι θε ε ται ση η με ρον ι α τρει ο ον α
δα α πα νον τοις προ στρε ε χȣ σι μετ ευ λα βει

ας και πο θϐ και δο ξα α ζϐ σι τον εν αυ τω

προ σπα γε ντα Χρι στον τον φι λανθρωπον

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄ Κε

Κυ ρι ε με τα την τρι η με ρον σου α να στα

σιν και την των α πο στο ο λων προ σκυ νη σιν ο Πε

τρος ε βο α σοι γυ ναι κες α πε τολ μη σαν κα

γω ω ω ε δει λι α σα λη στης ε θε ο λο γη

σε κα γω ηρ νη σα μην σε α ρα κα λε σεις με

του λοι που μα θη την η πα λιν δει ξεις με α λι

ε α βυ θου αλ λα με τα νο ουν τα με δε ξαι ο Θε

ος και σω σο ον με

Δὸξα.

Κυ ρι ε εν με σω σε προ ση λω σαν οι πα

ρα νο μοι των κα τα δι κων και λογ χη την πλευ ραν

σου ε ξε κεν τη σαν ω ε λε η η μον τα φην δε

κα τε δε ε ξω ο λυ σας Α δου τας πυ λας και α

νε ε ε στης τρι η με ρος ε δρα μον γυ ναι κες

ι δει ειν σε και α πηγ γει λαν α πο στο ο ο

λοις την ε γερ σιν υ περ υ ψου με νε Σω τηρ ον υ

μνου σιν αγ γε λοι ευ λο γη με νε Κυ υ ρι ε δο

ξα α σοι

Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ.

Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος Βου

Ευ φρο συ νης προ ξε νος την νυν η με ε ε

ε ε ρα τϗ Σταυ ρϗ η προ ο δος κα θα γι α

ζει γαρ η μων ψυ χας ο μϗ και τα σω μα τα των προ

σκυ νϗντων αυ το ον με τα πι ι στε ε ως

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος Κε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σϗ

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθε ντα τϗ θα να α

τϗ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

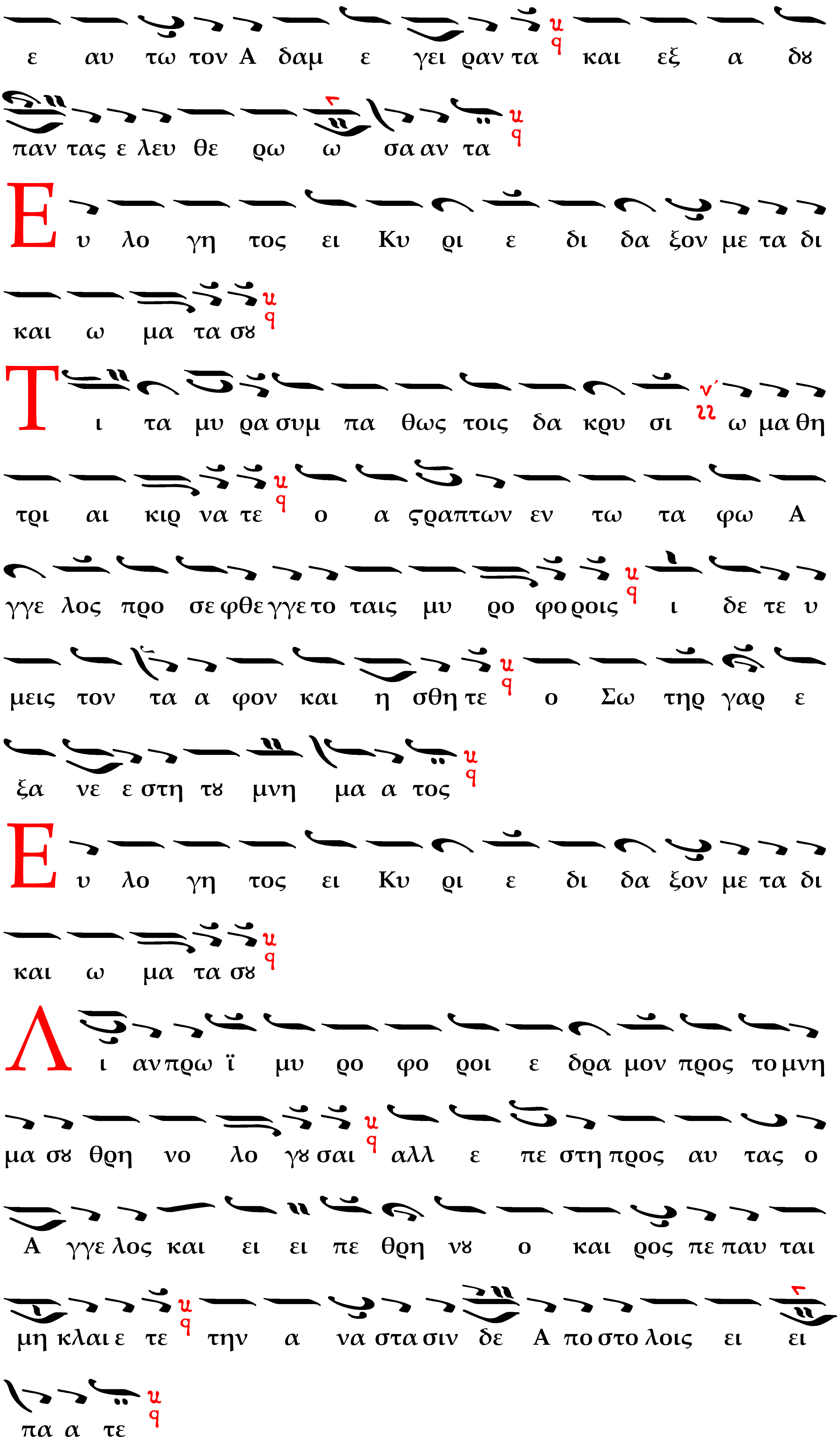
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δȣ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σȣ
Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιρ να τε ο α ϛραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τȣ μνη μα α τος
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σȣ
Λ ι αν πρω ϊ μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σȣ θρη νο λο γȣ σαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νȣ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε

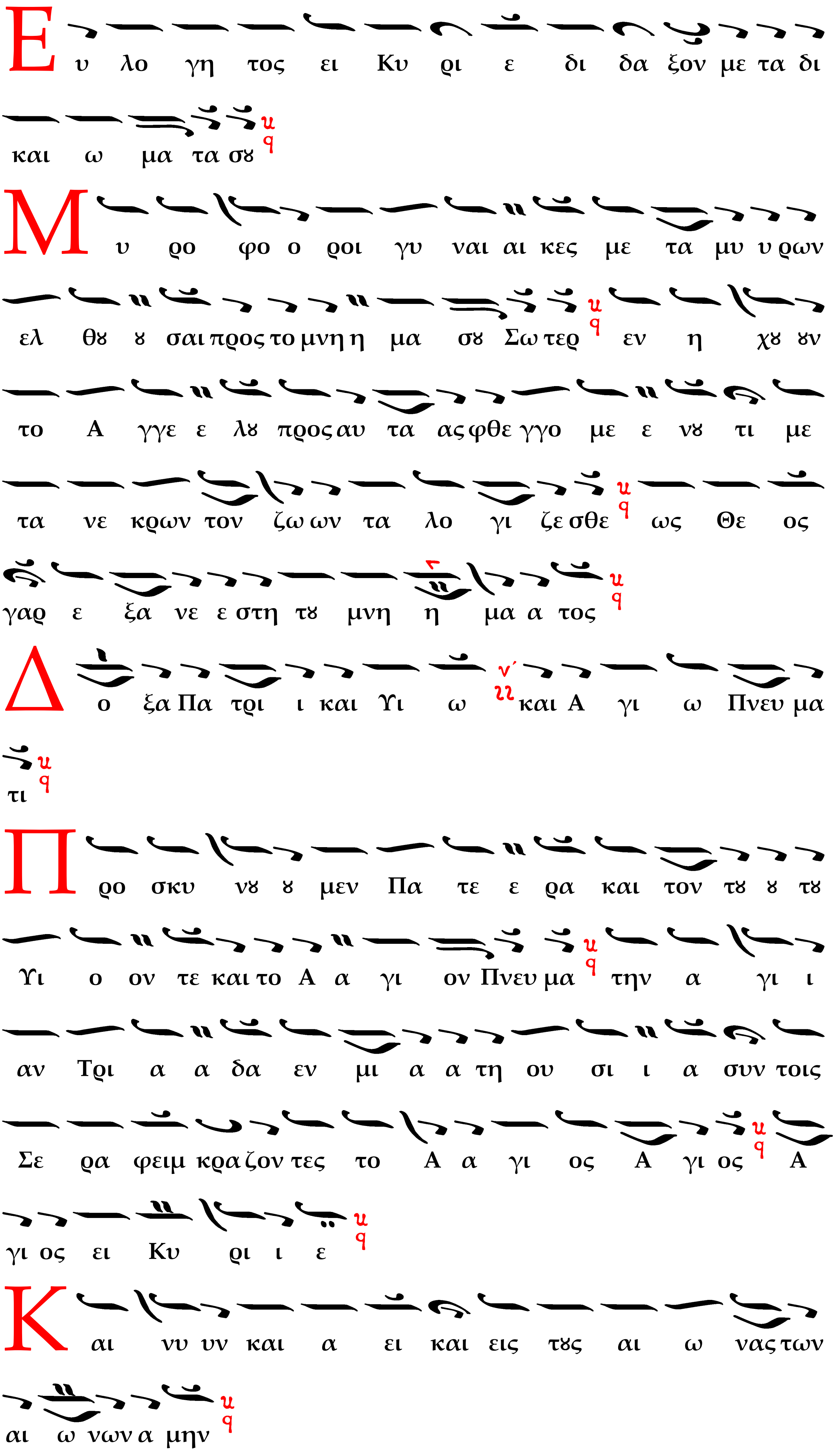
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σȣ
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων
ελ θȣ ȣ σαι προς το μνη η μα σȣ Σωτερ εν η χȣ ȣν
το Α γγε ε λȣ προς αυ τα ας φθε γγο με ε νȣ τι με
τα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ως Θε ος
γαρ ε ξα νε ε στη τȣ μνη η μα α τος
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι
Π ρο σκυ νȣ ȣ μεν Πα τε ε ρα και τον τȣ ȣ τȣ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε
Κ αι νυ υν και α ει και εις τȣς αι ω νας των
αι ω νων α μην

Ζ ω ο δο ο την τε κȣ ȣ σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σȣ σαρ κω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος

Α λλη λȣ ϊ α Α λλη λȣ ϊ α Α λλη λȣ

ϊ α δο ο ξα σοι ο Θε ος (δις)

Τὸ τρίτον

Α λλη λȣ ϊ α Α λλη λȣ ϊ α Α λλη

λȣ ȣ ϊ ϊ α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α΄.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. α΄.

Ἀντίφωνον Α΄.

Ε ν τω θλι βε σθαι με δα βι τι κως α δω σοι Σω

τη ηρ μου ρυ σαι μου την ψυ χην εκ γλω ωσ σης δο λι ι

ι ι ας

Τοις ε ρη μι κοις ζω η μα κα ρι α ε στι

θε ι κω ε ε ρω τι πτε ρου μενοις

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι πε ρι κρα τει ται παν τα τα

ο ρα τα τε ε συν τοις α ο ρα τοις αυ το κρα τες γαρ

ον της Τρι α α δος εν ε στιν α ψε ε ε ε ευ στως

Ἀντίφωνον Β

Ε ις τα ο ρη ψυ χη αρ θω μεν δευ ρο ε

κει ει σε ο θεν βο η η θει α η κει

Δ ε ξι α σου χειρ κα με Χρι στε ι πτα με ε νη

σκαι ω ρι ας πα ση ης πε ρι φυ λα ξα τω

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

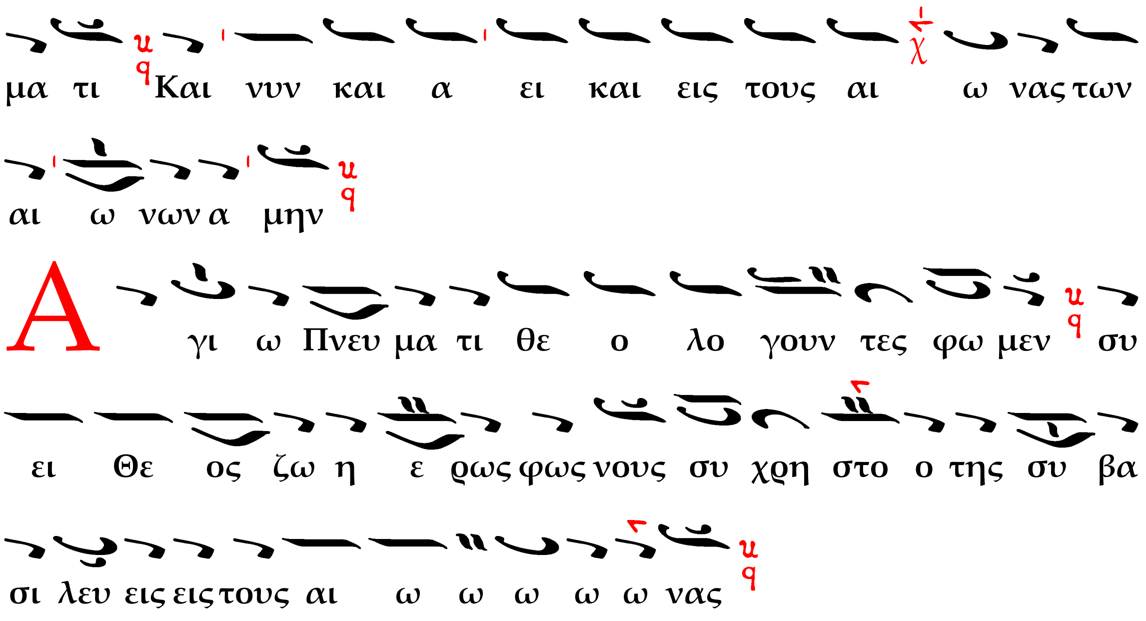
μα τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
Α γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γουν τες φω μεν συ
ει Θε ος ζω η ε ρως φως νους συ χρη στο ο της συ βα
σι λευ εις εις τους αι ω ω ω ω ω νας

Ἀντίφωνον Γ’

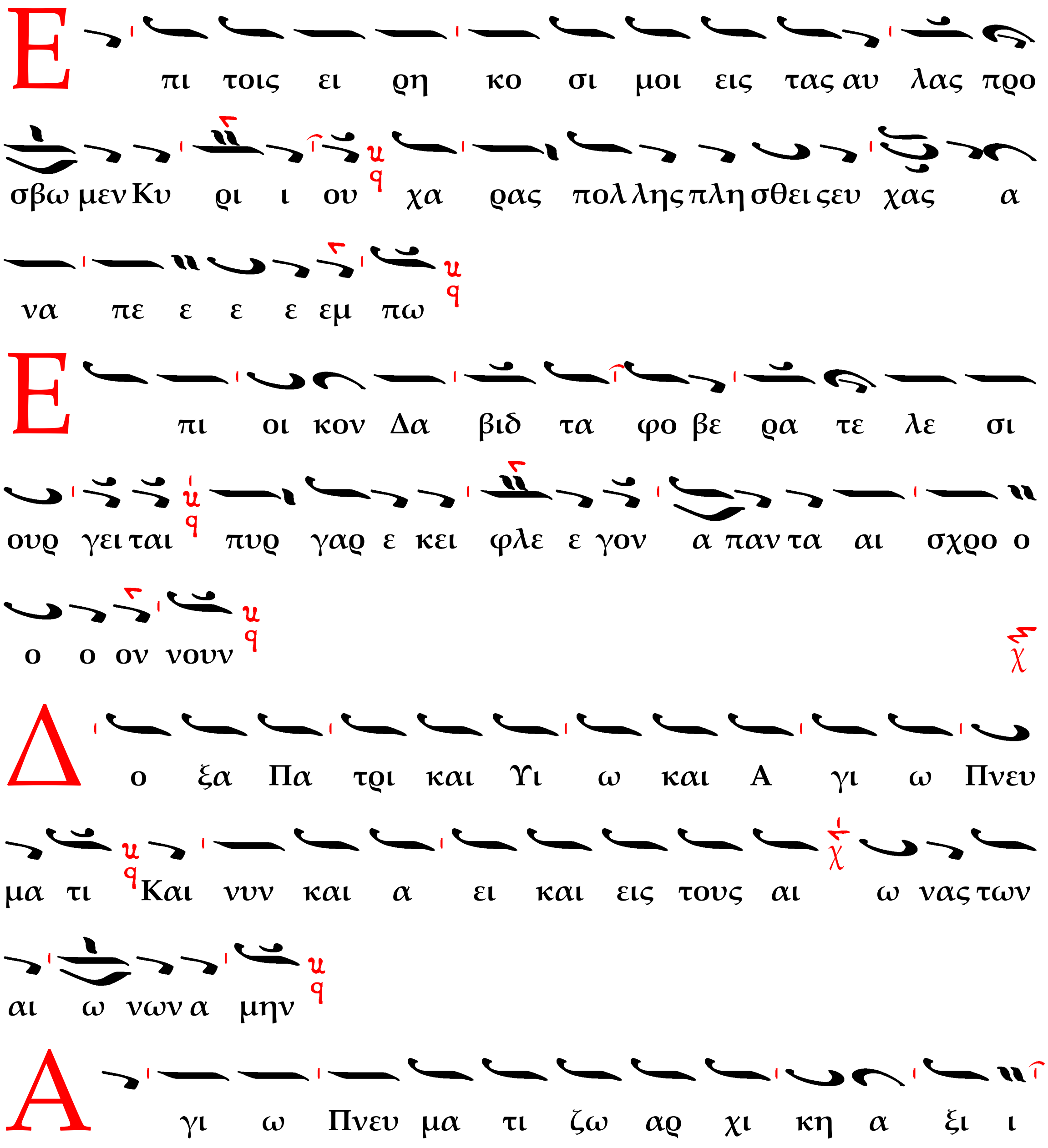
Ε πι τοις ει ρη κο σι μοι εις τας αυ λας προ
σβω μεν Κυ ρι ι ου χα ρας πολ λης πλη σθει ςευ χας α
να πε ε ε ε εμ πω
Ε πι οι κον Δα βιδ τα φο βε ρα τε λε σι
ουρ γει ται πυρ γαρ ε κει φλε ε γον α παν τα αι σχρο ο
ο ο ον νουν
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
Α γι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι κη α ξι ι

α εξ ουπανζω ον εμ ψυ χου ται ως εν Πα τρι

α μα τε και Λο ο ο ο ο γω

Προκείμενον.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ο τι

συ βα σι λευ εις εις τους αι ω νας

Στίχ. α. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ο τι

συ βα σι λευ εις εις τους αι ω νας

Στίχ. β΄. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὕψιστε.

Τὸ Τρίτον.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ο τι

συ βα σι λευ εις εις τους αι ω να α α ας

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι

Πα α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

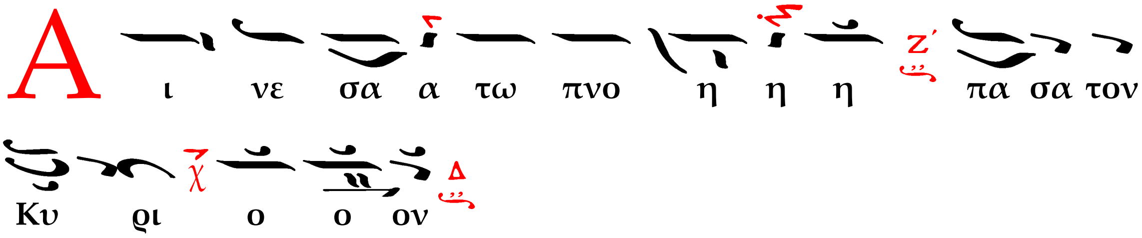

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν ς΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ΄ 36-53).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· Ἔχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου· καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δέ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός μου ἐφ᾿ ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ᾿ αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ἦσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ

εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

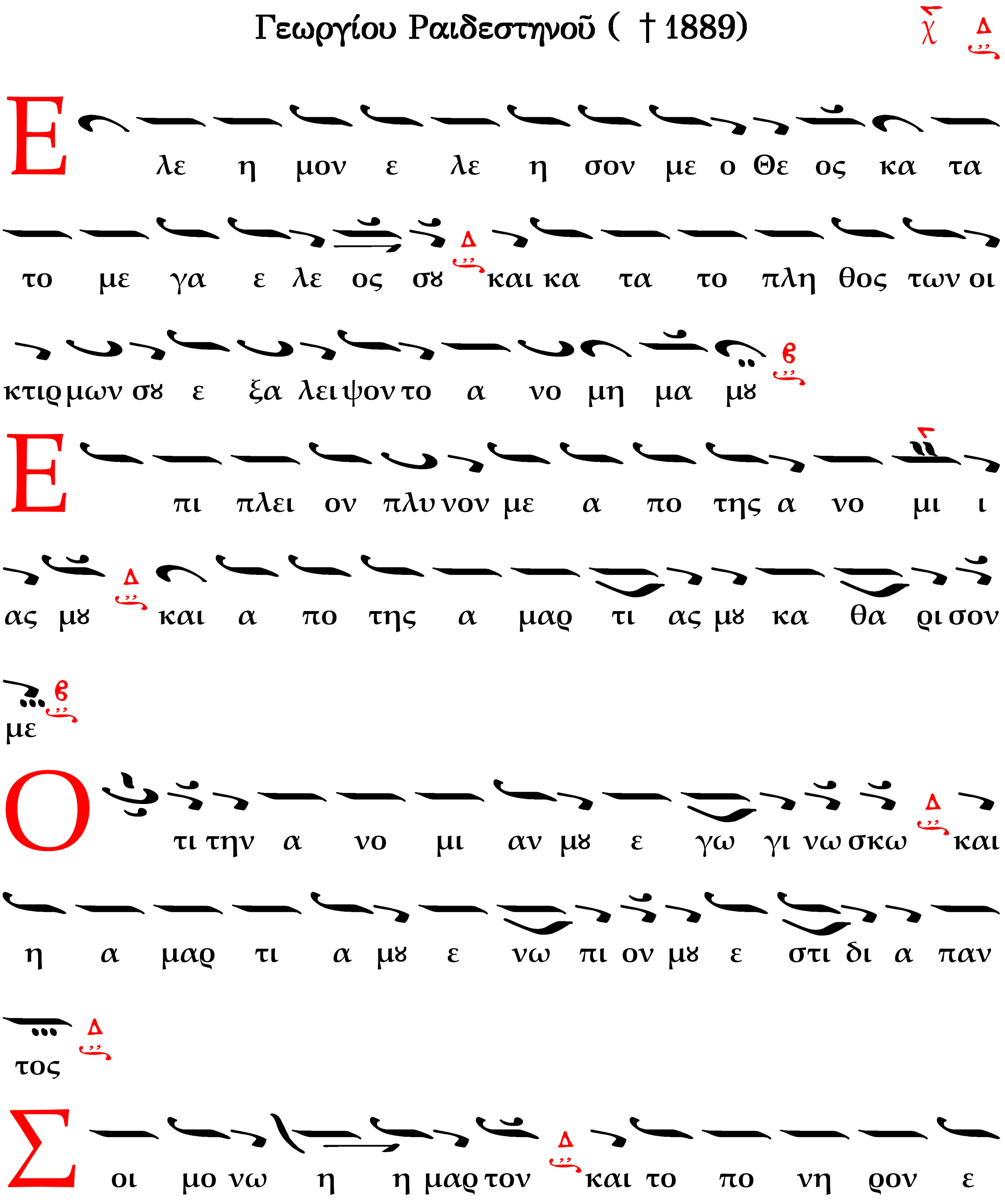

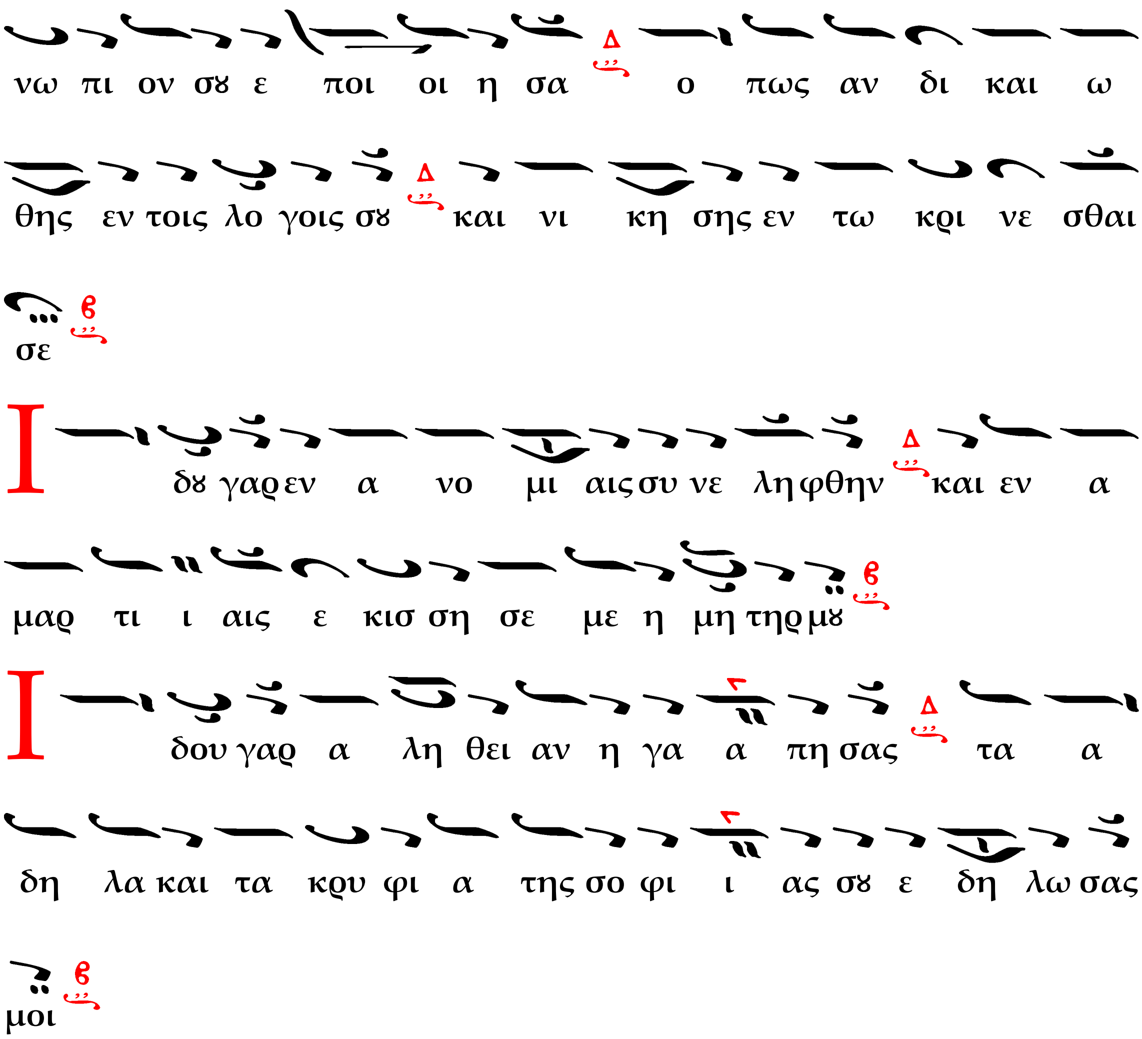

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

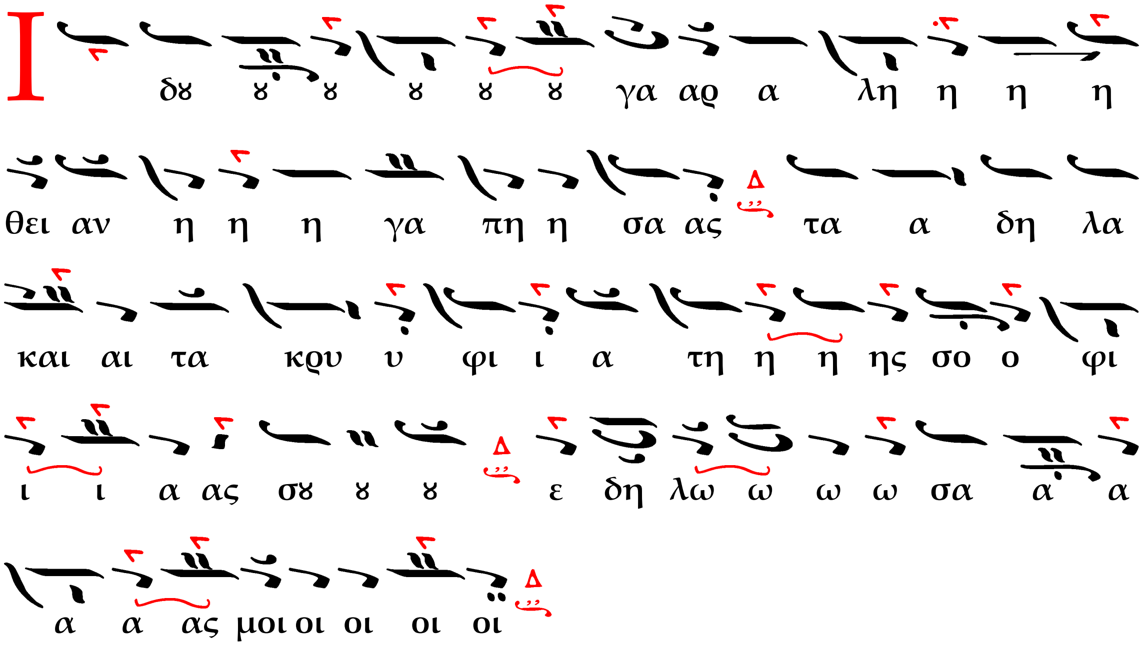

Ὁ α΄ χορός.

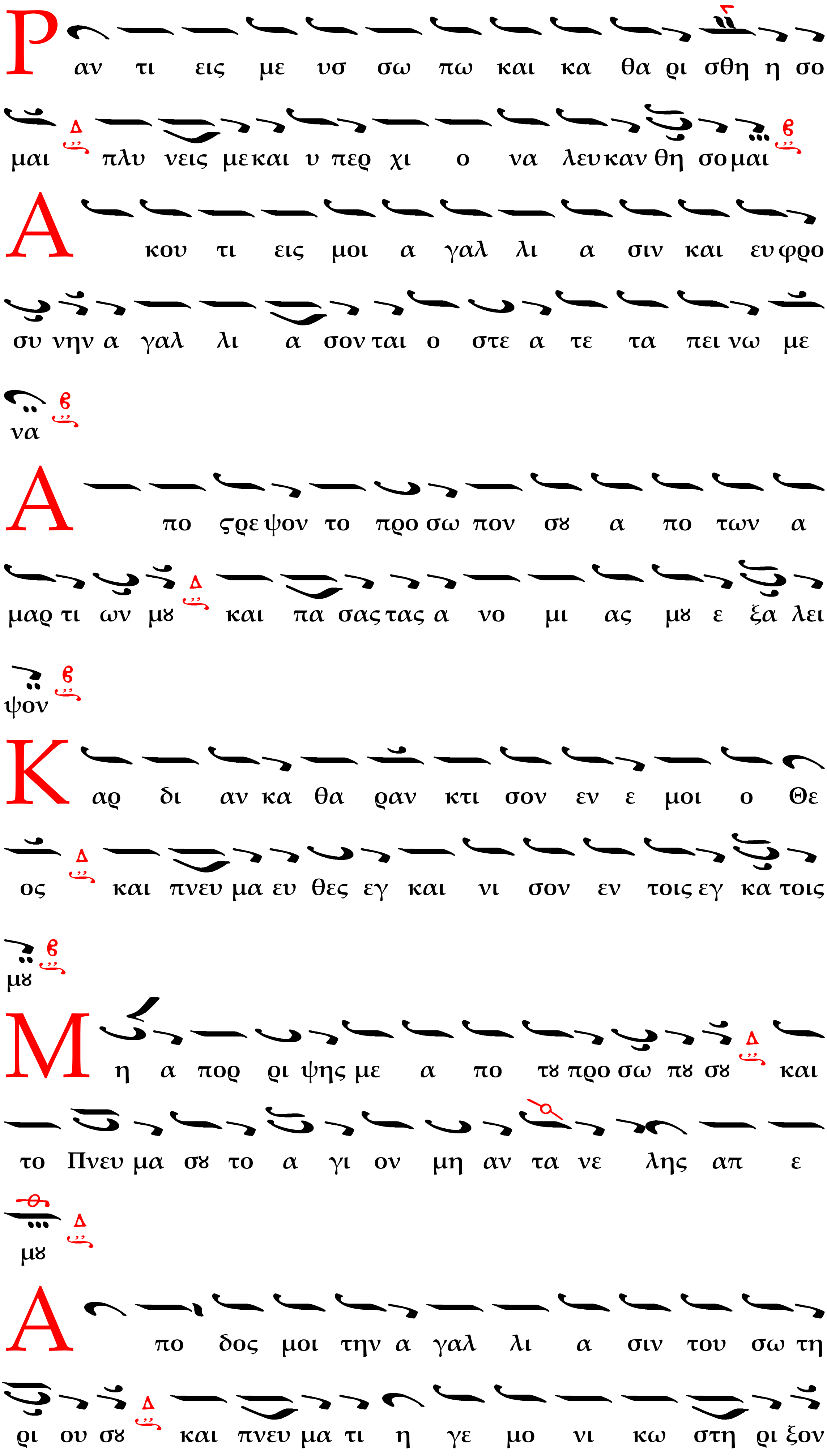
Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ καν θη σο μαι
Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σον ται ο στε α τε τα πει νω με
να
Α πο ϛρε ψον το προ σω πον σȣ α πο των α
μαρ τι ων μȣ και πα σας τας α νο μι ας μȣ ε ξα λει
ψον
Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις
μȣ
Μ η α πορ ρι ψης με α πο τȣ προ σω πȣ σȣ και
το Πνευ μα σȣ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μȣ
Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σȣ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον

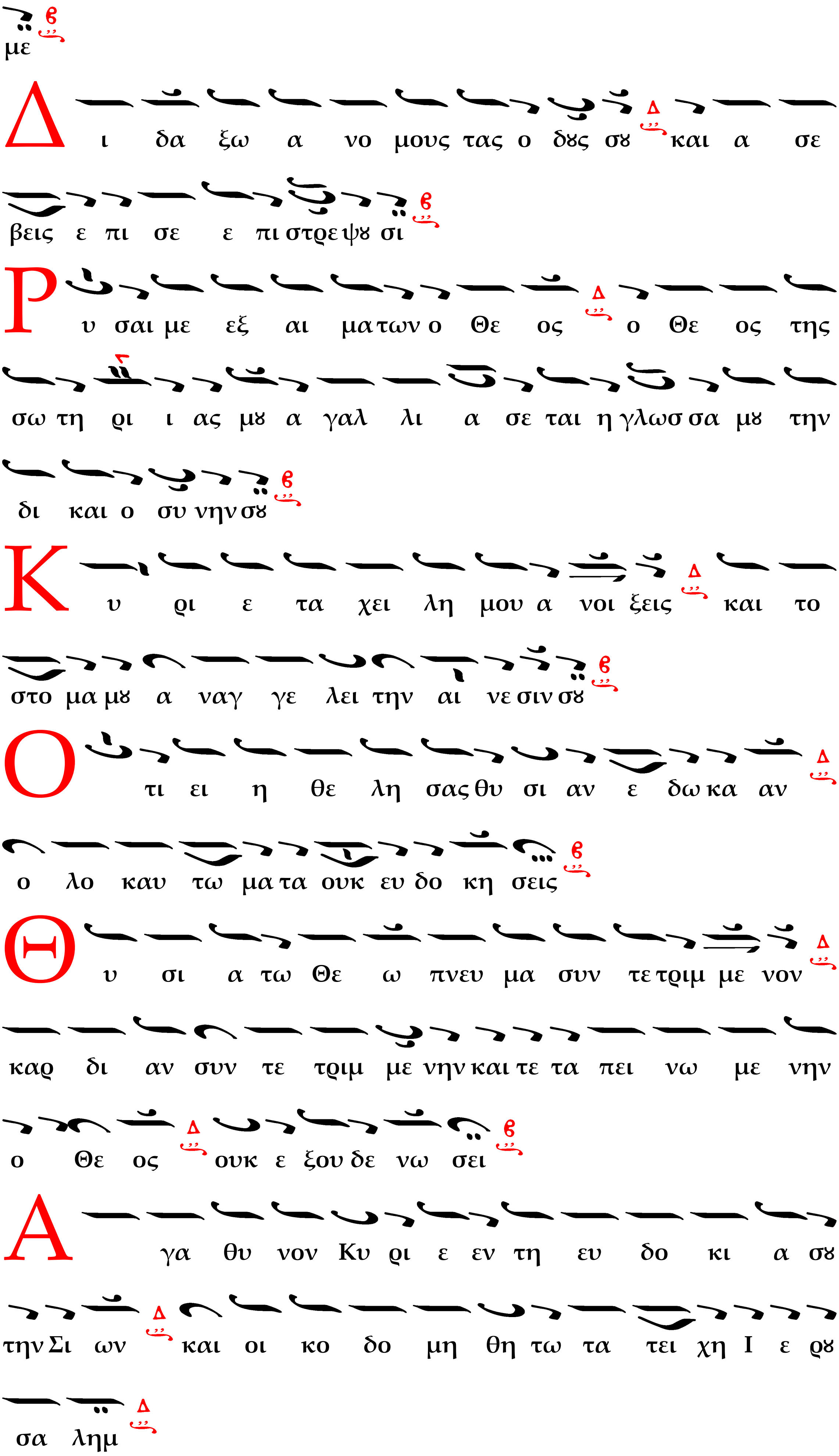
με
Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δȣς σȣ και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρεψȣ σι
Ρ υ σαι με εξ αι ματων ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μȣ α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μȣ την
δι και ο συ νην σȣ
Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μȣ α ναγ γε λει την αι νε σιν σȣ
Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις
Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει
Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σȣ
την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρȣ
σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σȣ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σȣ μο οσ χȣς και ε λε η σον με ο Θε ος χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον ε
ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κȣ πρε σβει αις ε λε
η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μȣ

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φȣ κα
θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος Δι

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α α των

Και νυν και α α ει και εις τȣς αι ω νας των αι

ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κȣ πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ε ξα λει ψον το α νο ο ο

μη μα α μȣ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἱρμῶν) εἰς δ΄ καὶ τοῦ Σταυροῦ.

ᾨδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.
Ἦχος πλ. α΄. Ὁ εἱρμός.

Ἵππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἑβραίων συναγωγή, οὐ στοργὴν Εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα μητρικήν, Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν γενάρχην λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἤγειράς με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικλυσθείς, Ζωοδότα ἀπτώτως· καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, Χριστὲ ἀνασχόμενος, ἀπειράστως θείας οὐσίας, μύρῳ με εὐωδίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ Κεχαριτωμένη πιστοῖς, χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν, ἀνθηφοροῦσα Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Τὸ προσκυνητὸν πάντες ὑμνοῦμεν Ξύλον. Ποίημα Ἰωσήφ.
Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Τὸν τοῦ Κυρίου ζωηφόρον σήμερον, Σταυρὸν νοῒ καθαρῷ, καὶ εὐσεβεῖ γνώμῃ, πάντες προσκυνήσωμεν· πρόκειται γὰρ δωρούμενος, τοῖς αὐτῷ προσιοῦσιν, ἁγιασμὸν καὶ σωτήριον, ἔλλαμψιν καὶ δόξαν καὶ ἔλεος. [δίς]

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ὁ ζωηδώρητος Σταυρὸς προκείμενος, καὶ καθορώμενος, φωτοειδῆ αἴγλην, ἀποπέμπει χάριτος· προσέλθωμεν καὶ λάβωμεν, φωτισμὸν εὐφροσύνης, καὶ σωτηρίαν καὶ ἄφεσιν, αἴνεσιν Κυρίῳ προσάγοντες.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Πρόκειται ξένον τοῖς ὁρῶσι θέαμα, Σταυρὸς ὁ τίμιος, καὶ ὡς πηγὴ βρύει, ψυχικὰ χαρίσματα, καὶ παύει ἁμαρτήματα, καὶ νοσήματα λύει, καὶ τὰ φρονήματα ῥώννυσι, τῶν εἰλικρινῶς προσκυνούντων αὐτόν.

Δόξα.

Ῥάβδος ἐτύπου τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, θάλασσαν τέμνουσα, δι᾽ οὗ ἡμεῖς πίστει, ἀποντίστως πλέομεν, τοῦ βίου ὕδωρ ἄστατον, καὶ τὰ ῥεύματα πάντα, τῆς ἁμαρτίας ἐκφεύγομεν, καὶ θείας γαλήνης πληρούμεθα.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε σε τέκνον ἀποῤῥήτως ἔτεκον, ὠδῖνας ἔφυγον· καὶ πῶς νυνὶ ὅλη, ὀδυνῶν πεπλήρωμαι; Ὁρῶ γάρ σε κρεμάμενον, ὡς κακοῦργον ἐν ξύλῳ, τὴν γῆν ἀσχέτως κρεμάσαντα, ἔλεγεν ἡ Πάναγνος κλαίουσα.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.
Ἦχος πλ. α΄. Ὁ εἱρμός.

Ὁ πήξας ἐπ᾽ οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι Χριστέ, ὄξος δ᾽ ἀντὶ τοῦ μάννα, εὐεργεσίαν σοι ἠμείψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλῃ σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ

Χριστὸν κατέθεντο· ἀλλ᾽ αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχε, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἄνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Σταυρὸς ἁπάντων τῶν καλῶν, παρεκτικὸς καθορᾶται, προσκυνούμενος· καὶ πᾶσα ἡ κτίσις, ἑορτάζει ἐν χαρᾷ, φωτιζομένη χάριτι, τοῦ ἐν αὐτῷ βουλήσει, ἀνυψωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Καταυγαζόμενοι φωτί, τῶν τοῦ Σταυροῦ λαμπηδόνων, ὁλικῶς οἱ ἐν αὐτῷ πεποιθότες, σκοτασμὸν ἁμαρτιῶν, ἐκφύγωμεν, καὶ κράξωμεν· Ὁ φωτισμὸς τῶν ὅλων, εὔσπλαγχνε Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα.

Ὑμνολογοῦμέν σε Σταυρέ, καὶ προσπτυσσόμεθα πίστει, ἐξαιτούμενοι τὴν σὴν δυναστείαν· Ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐχθροῦ, παγίδων καὶ κυβέρνησον, πρὸς ὅρμον ἡμᾶς πάντας, τῆς σωτηρίας ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Νενεκρωμένην τὴν Ζωήν, ἐπὶ Σταυροῦ θεωροῦσα, καὶ μὴ φέρουσα τῶν σπλάγχνων τὸν πόνον, ἐδονεῖτο ἡ σεμνή, Παρθένος ἀνακράζουσα· Οἴμοι! Υἱέ μου τί σοι, δῆμος ἀνόμων πεποίηκεν;

Συναπτὴ μικρά, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι Χριστὲ ὁ Θεός· εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Μεσῴδιον Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος [neume] Δι

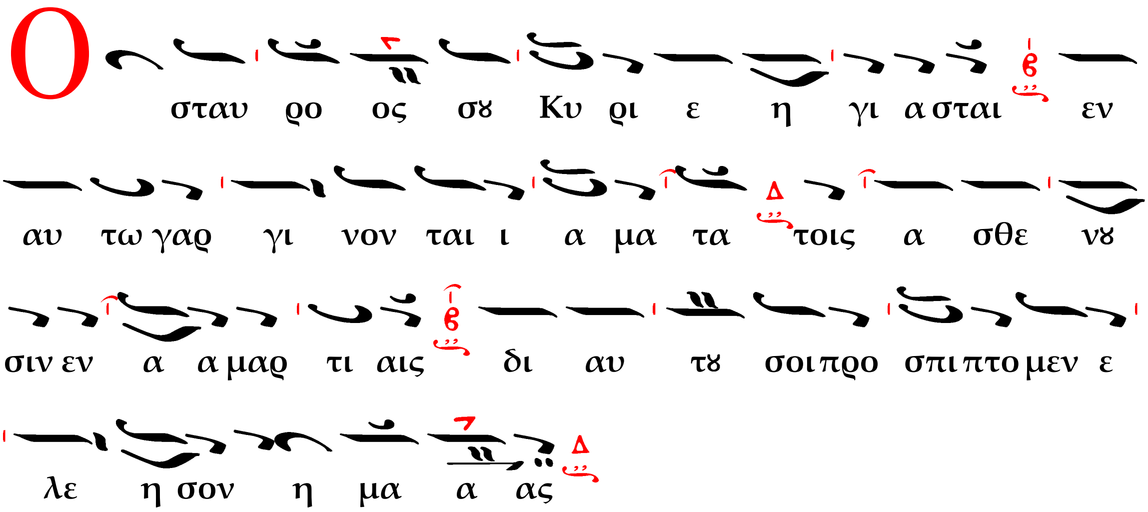

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. α΄. Μιμητὴς ὑπάρχων.

Πρὸς τὸν ᾅδην Σωτήρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν ἀνάστασιν ἔβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό, Χαίρετε· θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ χώρᾳ Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρῦξαι· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον.

Μὴν Αὔγουστος, ἔχων ἡμέρας λα΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ΄ καὶ ἡ νὺξ ὥρας ια΄.

Τῇ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Στίχ. Τὸν Σταυρὸν ἡ Γῆ σύμπασα προσκυνησάτω,
Δι' οὗπερ ἔγνωκε Σὲ προσκυνεῖν Λόγε.
Σταυρὸς χάριν ἄφθονον κόσμῳ προφαίνει,
Πᾶσι προτιθέμενος χερσὶν ὁσίαις.
Αὐγούστου ἐνὶ πρώτῃ Σταυροῖο πρόοδον τέλεσκον.

Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ πάλαι τελουμένης, ἤτοι ἡ ἔξοδος αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ παλατίου καὶ ἡ λιτάνευσις αὐτοῦ ἀνὰ τὰς συνοικίας τῆς βασιλευούσης, πρὸς ἁγιασμὸν καὶ εὐλογίαν καὶ ὑγείαν τοῦ λαοῦ. Ἡ ἐπάνοδος δὲ αὐτοῦ ἐτελεῖτο κατὰ τὴν ιδ´ (14ην) τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἑπτὰ μαρτύρων τῶν Μακκαβαίων, Ἀβείμ, Ἀντωνίου, Γουρία, Ἐλεαζάρου, Εὐσεβωνᾶ, Ἀχεὶμ καὶ Μαρκέλλου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς, καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν. (166 π.Χ.)

Στίχ. Πρῶτος πρὸ Χριστοῦ πῦρ στέγων Ἐλεάζαρ,
Ἀθλήσεως προὔθηκε τοῖς ἄλλοις ἴχνη.

Πρώταθλον ἄλλην καὶ πρὸ τῆς Θέκλης ἔχω,
Τὴν Σολομονήν, ἣν πρὸ Χριστοῦ πῦρ φλέγει.

Ἐξ ἑβδόμης πέμπουσι Παίδων ἑπτάδα,
Ἀρθρέμβολα, πῦρ, καὶ τροχοὶ πρὸς ὀγδόην.

Καῦσαν ἐνὶ πρώτῃ Σολομώνην, ἑπτά τε υἷας.

Οὗτοι, Ἀντιόχου, υἱοῦ Σελεύκου, τοῦ τῶν Ἑβραίων ὅλον ἔθνος ἐξελόντος καὶ ἀνδραποδισαμένου καὶ ἀναγκάζοντος τὰ πάτρια ἀρνήσασθαι ἔθη καὶ ἀπογεύσασθαι ὑείων κρεῶν, ἠπείθησαν τῷ τυράννῳ, τῶν πατρῴων ἀντεχόμενοι νόμων, ὅ τε πρεσβύτης Ἐλεάζαρ, διδάσκαλος ὢν τοῦ νόμου καὶ ἐξηγητής, καὶ οἱ ἑπτὰ Παῖδες ὑπ᾽ αὐτῷ παιδευόμενοι.

Καὶ ὁ μὲν Πρεσβύτης, προσδεθεὶς εἰς τοὐπίσω τὰς χεῖρας, τύπτεται σφοδρῶς· καὶ κατὰ τῶν μυκτήρων δριμεῖς καὶ δυσώδεις χυλοὺς δεξάμενος καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθεὶς καὶ εὐξάμενος, τὸ αὐτοῦ αἷμα καὶ τὸν θάνατον ἀντίλυτρον προσδεχθῆναι ὑπὲρ τοῦ ἔθνους παντός, ἐξέπνευσεν.

Οἱ δὲ γενναιότατοι Παῖδες, ἕκαστος, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν τῆς ἐν τῷ βίῳ προόδου, ἀχθέντες καὶ ἀρθρεμβόλοις καὶ τροχοῖς καὶ καταπέλταις καὶ πυρί, οἷς καθ᾽ ἕνα αὐτῶν ὁ τύραννος ἐξήτασεν, ἀγωνισάμενοι καὶ τὰ πάτρια ἔθη μὴ ἀρνησάμενοι, μηδὲ τὸν νομοθέτην Θεὸν τῆς προσκαίρου ταύτης ζωῆς ἀλλαξάμενοι, ἀλλὰ ταῖς βασάνοις αὐταῖς ἐναποθανόντες καὶ κύριον τὸν λογισμὸν καὶ αὐτοκράτορα δείξαντες τῶν παθῶν, τοὺς τῆς καρτερίας στεφάνους ἀνεδήσαντο.

Μεθ᾽ ὧν καὶ ἡ αὐτῶν μήτηρ Σολομονή, ἐπεὶ τελειωθέντας τούτους εἶδε, μὴ ὑπομείνασα χειρὸς ἀνθρωπίνης ἐπιβολήν, τῇ ἀναφθείσῃ πυρκαϊᾷ ἑαυτὴν ἐπέῤῥιψε· καὶ οὕτω τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τὸ θαυμαστὸν μαρτύριον τῶν εὐσεβῶν παίδων ὑμνεῖται ἐν τῇ Δ´ Μακκαβαίων βίβλῳ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Τὸ σεπτὸν λείψανον τῆς ἁγίας μάρτυρος Σολομονῆς, ὁλοσώμως ἀπόκειται ἄφθορον ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Κωνσταντινουπόλεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἐννέα μαρτύρων, τῶν ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας ἀθλησάντων, Λεοντίου, Ἄττου, Ἀλεξάνδρου, Κινδέου, Μνησιθέου, Κυριακοῦ, Μηναίου, Κατούνου καὶ Εὐκλέου. (γ´ αἰ.)

Στίχ. Ἐκ Παμφυλίας ἐνὰς ἐτμήθη ξίφει,
Μίαν φυλὴν ζητοῦσα τὴν τῶν Μαρτύρων.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως καὶ Φλαβιανοῦ ἡγεμόνος, ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας, ἐκ προγόνων ὄντες

χριστιανοί· καὶ ὁ μὲν Μηναῖος τέκνων ἦν, οἱ δὲ λοιποὶ γεωργοί. Μίαν δὲ γνώμην οἱ πάντες ἔχοντες, καὶ βουλὴν καλὴν βουλευσάμενοι, πρὸς τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα ἐχώρησαν, κοινὰ πάντα τὰ βιωτικὰ ἡγησάμενοι. Καὶ καταλαβόντες τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος, διὰ μιᾶς νυκτὸς πάντα τὰ ἐν αὐτῷ καταστρέφουσιν ἀφιδρύματα. Διὰ τοῦτο κρατοῦνται· καὶ ἐρωτηθέντες, τύπτονται σφοδρῶς καὶ πυρὶ τὰς πλευρὰς ἀνακαίονται καὶ ὄνυξι τὸ περίλοιπον ἀποσύρονται σῶμα μέχρι τῶν ὀστῶν· καὶ τὰς μασχάλας λαμπάσι πυρὸς κατακαίονται καὶ ὀβελίσκοις τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκεντῶνται καὶ τῇ εἱρκτῇ ἀποῤῥίπτονται, μήτε τροφῆς μήτε ποτοῦ μήτε οἱασοῦν ἐπιμελείας ἀξιωθῆναι τοῦ τυράννου προστάξαντος. Χρόνος οὐ μεταξὺ πολύς, καὶ θηρίοις οἱ Ἅγιοι εἰς βορὰν δίδονται· τὰ δὲ τούτοις εἰρήνευον. Πάντων δὲ ἐπὶ τούτῳ ἐκπλαγέντων, καί, Μέγας ὁ Θεὸς τῶν χριστιανῶν, ἐκβοησάντων, βρονταὶ αὐτίκα, ἀστραπαί τε καὶ ὑετοὶ λαῦροι, χαλάζῃ σύμμικτοι, ἐπὶ τὴν γῆν ἐφέροντο· μεθ᾽ ὧν καὶ φωνή τις θεία ἠκούετο, τοὺς Ἁγίους προσκαλουμένη. Οἳ τῆς φίλης αὐτοῖς φωνῆς ἐπακούσαντες, ἐγεγήθησαν· καὶ τότε τοὺς αὐχένας ἐτμήθησαν, τοῦτο τοῦ ἡγεμόνος προστάξαντος· καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Πάπας ὁ νέος, εἰς σάκκον βληθεὶς καὶ θίβῃ ἐγκλεισθεὶς καὶ εἰς θάλασσαν ῥιφείς, τελειοῦται.

Στίχ. Σάκκος Πάπαν ἔκρυψε, καὶ σάκκον θίβη,
Καὶ τὴν θίβην ῥοῦς· καὶ Πάπας Θεοῦ πέλας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Ἐλεάζαρος, πυρὶ τὴν κεφαλὴν φλεχθείς, τελειοῦται.

Στίχ. Καυτηριασθεὶς Ἐλεάζαρος κάραν,
Ψυχοβλαβῶν ἀπῆλθε κρείττων ῥευμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Κήρυκος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τοῦ δημίου φήσαντος· Οὐ τμηθῇς θύων·
Κλίνας κάραν Κήρυκος, εἶπεν· Οὐ θύω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Θεόδωρος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τῷ Θεοδώρῳ θεῖος ἐνσκήπτει πόθος,
Τυχεῖν ποθεινῶν δωρεῶν διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Πολύευκτος, ἐν κοπρίᾳ χωσθείς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἰὼβ καθέδραν, φημὶ δὴ τὴν κοπρίαν,
Ὁ Πολύευκτος εἶχεν εἰς τιμωρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Μήνου, Μηναίου καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ Βιγλεντίῳ, πλησίον τοῦ χαλκοῦ Τετραπύλου.

Στίχ. Μήνης κατοικεῖ, συγκάτοικον νῦν ἔχων
Μηναῖον, ἔνθα οὐδαμῶς μήνη πέλει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Ἐλέσης, τῆς ἐν τῇ νήσῳ τῶν Κυθήρων ἀθλησάσης. (†375)

Στίχ. Ἔλεος σὺ δέδοσαι παρὰ Κυρίου,
Τῇ σῇ μητρί, παρθένε Μάρτυς Ἐλέσα.

Αὕτη ἡ ἀοίδιμος καὶ πανένδοξος τοῦ Χριστοῦ ὁσιομάρτυς Ἐλέσα, ἦτον ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον, θυγάτηρ τινὸς περιφανοῦς καὶ πλουσίου ἄρχοντος Ἕλληνος, ὀνόματι Ἑλλαδίου, ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς ὑπῆρχε χριστιανὴ ἀπὸ τοὺς προγόνους της, καὶ φοβουμένη τὸν Θεόν, ὀνόματι Εὐγενία· ἦτο δὲ στεῖρα,

καὶ ἐπαρακάλεσε τὸν Θεὸν νὰ κάμῃ ἔλεος εἰς αὐτὴν νὰ τὴν ἀξιώσῃ νὰ κάμῃ τέκνον, διὰ νὰ τὸ ἀφιερώσῃ τῆς χάριτός του. Λοιπὸν μίαν τῶν ἡμερῶν εὑρισκόμενη μόνη εἰς τὸν οἶκόν της καὶ προσευχομένη, ἤκουσε φωνὴν οὐρανόθεν ὅπου τῆς ἔλεγεν: Ἠλέησέ σε ὁ Θεὸς εἰς ὅ,τι τοῦ ἐζήτησες, καὶ ἔδωκέ σοι καρπὸν κοιλίας. Αὐτὴ δὲ οὐκ εἶπε τότε τοῦ ἀνδρός της τὸ γενόμενον· ὅτε δὲ ἐγνώρισε τὸν ἑαυτόν της ἔγκυον, ἐδόξασε τὸν Θεὸν καὶ ὁμολόγησε τὸ θαῦμα, καὶ λέγει τοῦ ἀνδρός της: Ἄς τὴν ὀνομάσωμεν Ἐλέσαν. Ὁ δὲ πατὴρ ἐταράχθη ὡς ἀσεβὴς περὶ τοῦ βαπτίσματος, ἀλλ᾽ ὅμως τὴν ἠγάπα καὶ διὰ τὴν ἀγάπην αὐτῆς τὸ ὑπέφερε.
Ἡ δὲ Ἐλέσα ἀκουλουθήσε τὸ παράδειγμα καὶ τὴν πίστιν τῆς μητρός της. Ὅταν δὲ ἔφθασεν εἰς ἡλικίαν ἐτῶν δεκατεσσάρων, ἐγνώρισε ἡ μήτηρ της τὸ τέλος τῆς ζωῆς της, καὶ τῆς λέγει: «Ἠγαπημένη μου Ἐλέσα, θεωρῶ πῶς ἐγγίζει τὸ τέλος μου καὶ δὲν λυποῦμαι δι᾽ αὐτό. Πάρεξ διὰ τὸν χωρισμόν σου, διότι ὁ πατήρ σου εἶναι ἀσεβὴς καὶ θέλεις ἔχει πείραξιν ἀπὸ λόγου του εἰς κάθε καιρόν. Μὰ ἐσὺ φύλαξον τὴν πίστιν σου τὴν ἁγίαν, καθαρὰν καὶ ἀμώμητον ἕως τὸ τέλος τῆς ζωῆς σου καθὼς ἐπαράλαβες ἀπὸ ἐμένα τὴν ταπεινήν, διατὶ θέλει σε ἀξιώσει ὁ Κύριος νὰ γίνῃς ἰδική του, νὰ λάβῃς τὸ ἀμαράντινον στέφανον εἰς τὴν οὐράνιον αὐτοῦ βασιλείαν, νὰ σὲ δοξάσῃ καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν ζωήν». Καὶ ἀσπασαμένη αὐτὴν μετὰ δακρύων, καὶ διδοῦσα εὐχὴν καὶ εὐλογίαν ἐξέπνευσε. Ἔμεινε δὲ ἡ Ἐλέσα μόνη κυρία τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ τίς διηγήσεται τὰς προσευχὰς καὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνας καὶ ἄλλας ἀρετὰς ὅπου ἔκαμνεν θεαρέστως; Ὕστερον δὲ ἕναν χρόνον, ἐσυλλογίσθη ὁ πατὴρ αὐτῆς νὰ τὴν ὑπανδρεύσῃ, ἀλλὰ ἡ Ἐλέσα ἠρνήθη. Ὁ δὲ πατήρ της πολλάκις παραινοῦσε αὐτὴν νὰ ὑπανδρευθῇ, αὐτὴ δὲ μὴ θέλουσα νὰ ἀκούσῃ, στρέφουσα τὸ πρόσωπόν της ἐσιώπα, μόνο κρυφίως προσηύχετο. Μετὰ δὲ πολλὰς ἡμέρας ἐταξίδευσε ὁ πατήρ της καὶ πῆγε εἰς τόπον μακρινόν. Τότε ἡ Ἐλέσα, βρίσκοντας εὐκαιρία, ἐναύλωσε ναύτη, καὶ μαζὺ μὲ τὶς δοῦλές της ὑπῆγαν εἰς τὰ Κύθηρα, ὅπου ἦτον τόπος ἔρημος καὶ ἁρμόδιος διὰ ἄσκησιν μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχει ἀνθρώπους, πάρεξ θηρία καὶ ὀφίδια μόνον. Ἐξῆλθον δὲ καί τινες ἄνθρωποι διὰ περιδιάβασιν, καὶ ὁδεύοντες ἔνθεν κακεῖθεν, ἐδάγκασεν ἕνας θανατηφόρος ὄφις ἕνα ἀπὸ αὐτοὺς καὶ εἰς ὀλίγον διάστημα ἐπρήσθη ὅλον τὸ σῶμα, καὶ μετὰ δεινῶν πόνων ἐξέψυξε. Οἱ δὲ λοιποὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα διὰ τὴν στέρησίν του. Ἀκούσασα δὲ ἡ Ἁγία τὸ συμβεβηκός, κάμνουσα ἐκτενῆ προσευχὴν πρὸς τὸν Θεόν, ἐσημείωσεν εἰς αὐτὸν τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ καὶ ἔκραξε μεγαλοφώνως: Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ὅπου εἶναι ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν, ὥς παντοδύναμος νὰ σὲ ἀναστήσῃ, ἵνα δοξασθῇ τὸ ὄνομά του τὸ πανάγιον. Καὶ εὐθὺς ἀνέστη ὁ νεκρὸς καὶ ἐκάθισεν.
Μετὰ δὲ ἡμέρας πολλάς, ἐπέστρεψεν ὁ πατήρ της, καὶ μὴ εὑρὼν αὐτήν, ἐπληροφορήθη καὶ ἔμαθε λεπτομερῶς τὰ γενόμενα. Τότε, ὑπῆγε εἰς τὰ Κύθηρα, τὴν εὑρήκε καὶ προσπάθησε ὅπως τὴν μεταπείσῃ. Ὅμως ἡ Ἁγία ἔμενε στέῤῥεη εἰς τὴν πίστιν της. Ὁ δὲ θυμωθείς, ἥρπασεν αὐτὴν ἀπὸ τοὺς πλοκάμους τῆς κεφαλῆς, καὶ ἔσυρε καταγῆς, καὶ ἔτυπτε μετὰ ῥάβδων, ἕως ὅτου τὴν κατεπλήγωσεν. Αὐτὴ δὲ ἔψαλλε τό· Ἐλέησόν με ὁ Θεός. βλέπων ὁ Ἑλλάδιος τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης, ὀπισθαγκώνισε τὰς χεῖράς της, καὶ τὴν ἐκρέμασεν ἀπὸ τοὺς πλοκάμους εἰς δένδρον τι κερατίας, καὶ ἐβασάνιζεν αὐτὴν μὲ πικρὰς τιμωρίας, ἀλλοπίστους δαρμούς, ἕως ὅτου ἐξέπνευσε καὶ παρέδωσε τὴν μακαρίαν ψυχήν της εἰς χεῖρας Θεοῦ. Αὐτὸς δὲ ἔλυσε τὸ ἅγιον καὶ μαρτυρικόν της σῶμα, καὶ τὸ ἔῤῥιψε κατὰ γῆς. Ἐλθοῦσα δὲ ἡ

χάρις τοῦ Θεοῦ ἐπ' αὐτήν, ἀνεστήθη καὶ ἐκάθισε, καὶ εὐχαριστοῦσε τὸν Θεόν. Βλέποντας δὲ ὁ πατήρ της ταῦτα ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ λαβὼν εἰς χεῖρας λίθον νὰ λιθάσῃ αὐτήν, ἡ Ἁγία ἔτρεξε φεύγουσα, καὶ αὐτὸς τὴν ἐζύγωνε μὲ πολὺν θυμόν, καὶ ἐσχίσθη μιὰ πέτρα μεγάλη τοῦ βουνοῦ, καὶ ἐπέρασεν ἡ Ἁγία τὸ ἄλλο μέρος καὶ κλίνασα τὰ γόνατα προσηύχετο. Ὁ δὲ θηριόγνωμος πατήρ της τρέξας κατόπιν της, τὴν κτυπᾷ μὲ ἕνα λίθον εἰς τὸ μέτωπόν της καὶ ἐσύντριψε τοὺς ὀδόντας, εἶτα ἀσπασάμενος τὴν μάχαιράν του ἀπέκοψε τὴν ἁγίαν της κεφαλήν, τῇ 1ῃ Αὐγούστου του 375, καὶ οὕτως ἔλαβε τὸ στέφανον τοῦ μαρτυρίου. Ἡ δὲ μία δούλη τῆς Ἁγίας ἔστεκεν ἀντίκρυ καὶ ἐθεώρει τὰ γενόμενα. Τὴν δὲ ἄλλην τὴν ἐπῆρε καὶ τὴν ἔβαλε στανικῶς ὁ Ἑλλάδιος εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐγύρισαν εἰς τὴν Πελοπόννησον. Ἡ δὲ δούλη ὅπου ἦτο κρυμμένη ἀντίκρυ καὶ ἐθεώρει, ὅταν ἔφυγε τὸ πλοῖον, ἦλθεν εἰς τὸ λείψανον τῆς Ἁγίας μακαρίζουσα καὶ καταφιλοῦσα αὐτὴν μετὰ δακρύων καὶ εὐλαβῶς ἐκήδευσεν αὐτὸ τὸ μακάριον λείψανον εἰς τόπον ὑψηλὸν ἐνῷ ἦτον νεκρὴ εἰς τὸ ὄρος ἐπάνω, διὰ ταύτην λοιπὸν τὴν αἰτίαν ὀνομάζεται ἕως τὴν σήμερον ὄρος τῆς Ἁγίας Ἐλέσης. Ἡ δὲ δούλη τῆς Ἁγίας ἔμεινεν εἰς αὐτὸν τὸν τόπον τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ ἤκουε πολλὰς ψαλμῳδίας Ἀγγέλων ἐπάνω τοῦ τάφου κατὰ πᾶσαν νύκτα, ἐθεώρει δὲ καὶ φῶς οὐράνιον. Καὶ μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἦλθε ἕνα πλοῖον τῶν χριστιανῶν εἰς αυτὴν τὴν νῆσον, καὶ κατελθοῦσα αὐτὴ ἀπὸ τοῦ ὄρους εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ ἀνεχώρησε ἐκ τῆς νήσου, καὶ ἐδιηγοῦσεν ἅπαντα τὰ περὶ τῆς ἁγίας γενόμενα εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἃς ἐδιώδευσε. Καὶ πολλοὶ τῶν χριστιανῶν ἀκούοντες τὰ τοιαῦτα, ἤρχοντο εἰς τὴν νῆσον ταύτην χάριν εὐλαβείας καὶ προσκυνήσεως τῆς Ἁγίας, καὶ ἔκτισαν μικρὸν ναὸν εἰς τὸ ὄνομά της, πηγὴ θαυμάτων δὲ γέγονε εἰς τοὺς προσερχομένους μετὰ πίστεως, καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τῆς Ἁγίας εἰς ὀλίγους χρόνους κατοικήθηκε ἡ νῆσος αὕτη ἀπὸ πλῆθος λαοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Παύλης τῆς Ῥωμαίας. (†403)

Στίχ. Ὡς ἀκένωτος, Παῦλα, προσφορᾶς κρήνη
πτωχοὺς ἐπότισας καὶ μοναστῶν δήμους.
Παῦλα λιποῦσα Ῥώμην, πάτρην, γενέτας,
Βηθλεὲμ ἄντρῳ ἧκε τοῦ ἐκμονάσαι.

Ἡ ὁσία καὶ θεοφόρος μήτηρ ἡμῶν Παῦλα ἐκ ῥίζης ἀνέθαλεν εὐγενοῦς καὶ λαμπρᾶς τῆς Ῥώμης ἐν ἔτει 347. Ἄγουσα τὸ πέμπτον καὶ δέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας ἐδεσμεύθη Τοξοτίῳ τῷ εἰδωλολάτρει ὑπάτῳ, τῷ ἑαυτὴν ἐάσαντι ἐλευθέρως ῥυθμίσαι τὸν οἶκον αὐτῆς, ὡς πρέπει τῷ Θεῷ. Ἐξ αὐτοῦ χάριτι θείᾳ πέντε ἀπέκτησε τέκνα καὶ ἐν πλησμονῇ ἀγαθῶν διῆγε τὸν βίον ἄχρι τῆς τοῦ συνεύνου αὐτῆς τελευτῆς, ἐπισυμβάντος αὐτῆς ἀγούσης τὸ τριακοστὸν καὶ δεύτερον ἔτος τῆς ἡλικίας.

Δάκρυα τότε περὶ αὐτοῦ ἐκχύσασα ἡ Παῦλα τῷ Θεῷ τὸν βίον αὐτῆς ἀνατεθῆναι ἠθέλησε, τῷ τρόπῳ Μαρκέλλης τῆς ὁσίας, καὶ τὸν ἐν τῷ Ἀβεντίνῳ λόφῳ οἶκον αὐτῆς εἰς μονὴν μετεποιήσατο, τόπον ἑρμηνείας τῶν θείων γραφῶν καὶ ἀναψύξεως καὶ φιλοξενίας ἁγίων ἀνδρῶν καὶ πατέρων, ἐν οἷς καὶ Ἱερώνυμον τὸν μέγαν, Ἐπιφάνιον, ἐπίσκοπον Κωνσταντίας Κύπρου καὶ Παυλῖνον, τὸν τῆς Ἀντιοχείας ἀρχιποίμενα. Ἑνωτισθεῖσα μετὰ πάθους τὰς ψυχωφελεῖς περὶ τῶν πατέρων τῆς ἀνατολῆς διηγήσεις ἀπετάξατο Ῥώμην, οἶκον καὶ οὐσίαν καὶ ἔδραμε πολίσαι τὴν ἔρημον μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Εὐστοχίας καί τινων τῆς Ῥώμης παρθένων.

Ἐλθοῦσα εἰς Κύπρον ἡ Παῦλα ἔῤῥιψεν ἑαυτὴν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ θεαυγοῦς Ἐπιφανίου καὶ ἔμεινε σὺν αὐτῷ ἡμέρας δέκας ἐργαζομένη ἀόκνως τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνισχύουσα πάσας τὰς ἐν τῇ νήσῳ μονάς, ἐκ τῆς δυτικῆς Πάφου ἄχρι τῆς ἀνατολικῆς Καρπασίας. Ἐκεῖθεν διὰ μικροῦ ταξιδίου διαπεράσασα τὸ πέλαγος ἦλθεν εἰς Ἀντιόχειαν παραχειμάσασα μετὰ τοῦ ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Παυλίνου, τοῦ διαθερμάναντος αὐτῆς τὴν πίστιν. Ἐν αὐτῇ ὑπήντησεν Ἱερωνύμῳ τῷ ὁσίῳ, οὗ ὁδηγὸς ἐγένετο καὶ συνέκδημος τῆς εἰς Συρίαν καὶ Παλαιστίνην ἀποδημίας. Εἶτα τοῖς ἐν τῇ αἰγυπτίᾳ ἐρήμῳ ὁσίοις κοινωνήσασα πατράσιν ἦλθεν εἰς Βηθλεέμ, ἔνθα μονὰς τρεῖς παρθένων ἐδόμησε καὶ ἀνδρῴαν μίαν παρὰ τὸ θεοδέγμον σπήλαιον τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως.

Μαθοῦσα τὴν ἑβραϊκὴν καὶ ἀραμαϊκὴν γλῶσσαν ἡ Παῦλα ἐβοήθει Ἱερωνύμῳ εἰς τὴν μετάφρασιν τῶν θείων Γραφῶν εἰς τὴν λατινικήν. Διὰ τὰς πνευματικὰς αὐτῆς θυγατέρας ἐγένετο ἔμψυχον πρότυπον πασῶν τῶν ἀρετῶν, συντόνου προσευχῆς, ζήλου ἐργασίας καὶ ἀκριβοῦς νηστείας. Τὴν ὑπερβολὴν οὖν οἶδεν, εἰ μὴ διὰ τὸ ἔλεος καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν καὶ μοναστῶν φιλαδελφίαν. Ὑπομένουσα πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπὸ τῶν τοῦ Ὠριγένους μαθητῶν, διωκόντων αὐτὴν μετὰ μίσους διὰ τὴν μετὰ τοῦ Ἱερωνύμου φιλίαν αὐτῆς καὶ διακονουμένη ὑπὸ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Εὐστοχίας ἠρέμως τὸ ζῆν ἐξεμέτρησεν ἄγουσα τὸ πεντηκοστὸν ἕκτον ἔτος τῆς ἡλικίας καὶ ᾄδουσα καὶ ψάλλουσα τῷ ἑαυτῆς Νυμφίῳ καὶ Σωτῆρι. Τὸ τίμιον αὐτῆς σκῆνος ἐν μέσῳ πλήθους ἐπισκόπων, κλήρου καὶ φιλοχρίστου πενθοφοροῦντος λαοῦ κατετέθη παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ πανσέπτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως σπηλαίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου, ἐπισκόπου Προκοννήσου (Προικοννήσου), τοῦ θαυματουργοῦ. (ϛ´ αἰ.)

Στίχ. Τὸν Τιμόθεον, τὸν Προκοννήσου θύτην,
Τιμᾷ Θεὸς πρίν, νῦν τε θαυματουργίαις.

Οὗτος ἤκμασε περὶ τὰ μέσα τοῦ ϛ´ αἰῶνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν αὐτοκρατόρων Ἰουστίνου τοῦ Θρᾳκὸς καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Μεγάλου, ἐν τῇ Βασιλευούσῃ ποιούμενος τὰς διατριβάς. Ἀρετῇ δὲ πάσῃ κεκοσμημένος, προχειρίζεται Ἐπίσκοπος Προκοννήσου, ἢ συνηθέστερον εἰπεῖν, Προικοννήσου, ἥτις τὸ πάλαι καὶ Ἐλαφόννησος ἐκαλεῖτο· νῦν δὲ ὑπὸ πάντων γινωσκομένη καὶ λεγομένη Μαρμαρᾶς.

Ἀπελθὼν οὖν ἐκεῖσε ὁ θεῖος πατήρ, καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Νήσου ταύτης εὑρὼν τὴν πειρατείαν μετερχομένους καὶ πολλὴν ἀπανθρωπίαν τοῖς εἰς τὰ παράλια ἐκεῖνα ναυαγοῦσι δεικνύοντας, κατέβαλε πᾶσαν σπουδήν, ἵνα τῆς τοιαύτης γνώμης ἀπαλλάξῃ αὐτοὺς καὶ εἰς οἶκτον πρὸς τοὺς δυστυχοῦντας προτρέψῃ· ὃ καὶ πεποίηκεν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, διὰ τῆς χριστομιμήτου αὐτοῦ πραότητος. Καλῶς δὲ ποιμάνας τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον καὶ ἀσκητικῶς διανύσας τὸν βίον, καὶ τὴν μὲν ἐπενεχθεῖσαν αὐτῷ συκοφαντίαν ἀνεξικάκως ὑπενεγκών, τὴν δὲ θυγατέρα Ἰουστινιανοῦ τοῦ αὐτοκράτορος δαιμονιῶσαν, ἐμφανισθεὶς μόνον, ἰασάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, πλήρης ἡμερῶν, τῇ α´ Αὐγούστου.

Ἡ δὲ φιλόθεος μήτηρ τῆς ἰαθείσης παιδός, ἡ βασιλὶς Θεοδώρα, πρὸς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης της εἰς τὸν Ἅγιον, ἀνήγειρεν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ Μονὴν ἱερὰν ἐπί τινος εὐρυχώρου πεδιάδος, ὅπου καὶ ἡ πάσχουσα πρότερον ἀπελθοῦσα, ἰάθη καὶ τὸ ἱερώτατον τοῦ Ἁγίου λείψανον εὑρέθη, μετὰ τὴν

ἀποβίωσιν αὐτοῦ, καὶ πηγὴ ἁγιάσματος μικρὸν ἀνωτέρω.
Κεῖται δὲ ἡ πεδιὰς αὕτη νοτιοανατολικῶς τῆς Νήσου, ἄνωθεν τῆς πάλαι ποτὲ κωμοπόλως Προικοννήσου, Κλαζάκιον τανῦν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καλουμένης, καὶ μηδὲν ἕτερον ἐχούσης, εἰμὴ εἴκοσι περίπου οἰκίας σμικράς. Καί τοι δὲ ἐρειπίων ὄντων καὶ τῆς Μονῆς καὶ τοῦ μεγίστου αὐτῆς Ναοῦ, συνέρχονται ὅμως ἐκεῖ κατ᾽ ἔτος οἱ ἐγχώριοι, ἐπιτελοῦντες τὴν τοῦ Ἁγίου ἑορτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Παύλης τῆς Καρπασίτιδος.

Στίχ. Τρόπων ἀπλάστων καὶ ἐνθέου βίου,
Παῦλα, βολίσι κατεφώτισας Κύπρον.

Ἡ ὁσία καὶ θεοφόρος μήτηρ ἡμῶν Παῦλα ἡ Καρπασῖτις αὐτάδελφος ὑπῆρξε τῆς ὁσίας Φωτεινῆς καταγομένη ἐκ Ῥιζοκαρπάσου. Θεοφιλῶς ἤσκησεν ἔν τινι σπηλαίῳ παρὰ τὸ χωρίον Ἁγία Τριὰς Αἰγιαλούσης, ἔνθα καὶ εἰρηνικῶς παρέδωκε τὸ πνεῦμα αὐτῆς τῷ Κυρίῳ τῆς δόξης καὶ αὐτῆς ποθεινῷ Νυμφίῳ Χριστῷ. Ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ εὕρηται σπουδαίου ἀρχιτεκτονικοῦ σχεδίου ἡμιηδαφισμένος ναὸς πρὸς τιμὴν τῆς ὁσίας Παύλης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ῥουβὴλ τοῦ Σύρου τοῦ ἀναχωρητοῦ.

Στίχ. Ῥουβὴλ ὁ Σύρος ἀναχωρῶν ἐρήμοις,
Χωρεῖ προθύμως εἰς Θεοῦ βασιλείαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου παιδομάρτυρος Ἰουστίνου, τιμωμένου ἐν Λούρδῃ πλησίον τῶν Παρισίων. (~†290)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Νεμεσίου, τιμωμένου ἐν Λεξοβιόρῳ (Noviomagus Lexoviorum, Lisieux) ἐν Γαλλίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Λέοντος (Leus), οὗ τὰ ἱερὰ λείψανα τιμῶνται ἐν Βικεντίᾳ (Vincentia, Viguenza) τῆς Ἰταλίας. (δ´ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βέρου (Verus), ἐπισκόπου Βιέννης (Vienne) ἐν Γαλλίᾳ. (~†314)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Εὐσεβίου, ἐπισκόπου Βερκελλῶν (Vercellae, Vercelli), συνεργοῦ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου. (†371)

Στίχ. Ὁμοούσιον Εὐσέβιος κηρύττων,
Λόγῳ συντέτακται τῷ Ὁμοουσίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἐξυπερίου (Exuperius), α´ ἐπισκόπου Βαϊοκάσσης (Bajocasses, Bayeux) ἐν Γαλλίᾳ. (†405)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ῥιόχου (Ríoch), ἱεραποστόλου καὶ ἡγουμένου Ἰννισβόφφιν (Innisboffin) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (~†490)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Ἀλμέδας (Almedha), ἀθλησάσης ἐπὶ λόφου πλησίον Βρεκόνου (Brecon) ἐν Οὐαλίᾳ. (ε´ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Σεβήρου, ἐλεήμονος ἱερέως, τιμωμένου ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἐν τῇ ὁμωνύμῳ κώμῃ (St Sever de Rustan) ἐν Γαλλίᾳ. (~†500)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων Φριάρδου (Friardus) καὶ Σεκουνδέλλου (Secundellus), ἐρημιτῶν ἐν τῇ νήσῳ Βινδομίττη (Vindomitte), πλησίον τῆς Νάντης ἐν Γαλλίᾳ. (~†577)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Σιδβέλλης (Sativola, Sidwell) ἐν Ἔξετερ τῆς Ἀγγλίας. (ϛ΄ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κενύδδου (Kenneth, Cenydd), ἐρημίτου ἐπὶ βράχων τῆς χερσονήσου Γόβερ (Gower) ἐν Οὐαλίᾳ. (ϛ΄ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πελεγρίνου (Peregrinus), προσκυνητοῦ τῆς ἁγίας γῆς, ἀσκήσαντος ὕστερον πλησίον τῆς Μοδένας (Modena) ἐν Ἰταλίᾳ. (†643)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἰωνάτου (Jonatus), ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Ἐλνόνης (Elnone) ἐν Βελγίῳ. (†659)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς παρηγορητρίας, ἀδελφῆς τοῦ ἁγίου Ἄννωνος (Anno), ἐπισκόπου Βερόνης (Verona) ἐν Ἰταλίᾳ. (η΄ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἐθελβόλδου (Æthelwold), ἐπισκόπου Βίνσεστερ (Winchester) ἐν Ἀγγλίᾳ. (†984)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, πανήγυρις τελεῖται ἐν τῷ χωρίῳ Ῥωμανὸς τῆς Λήμνου εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῆς ἁγίας μάρτυρος Φωτίδος, ἀδελφῆς Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος Γα

ᾠδὴ α΄

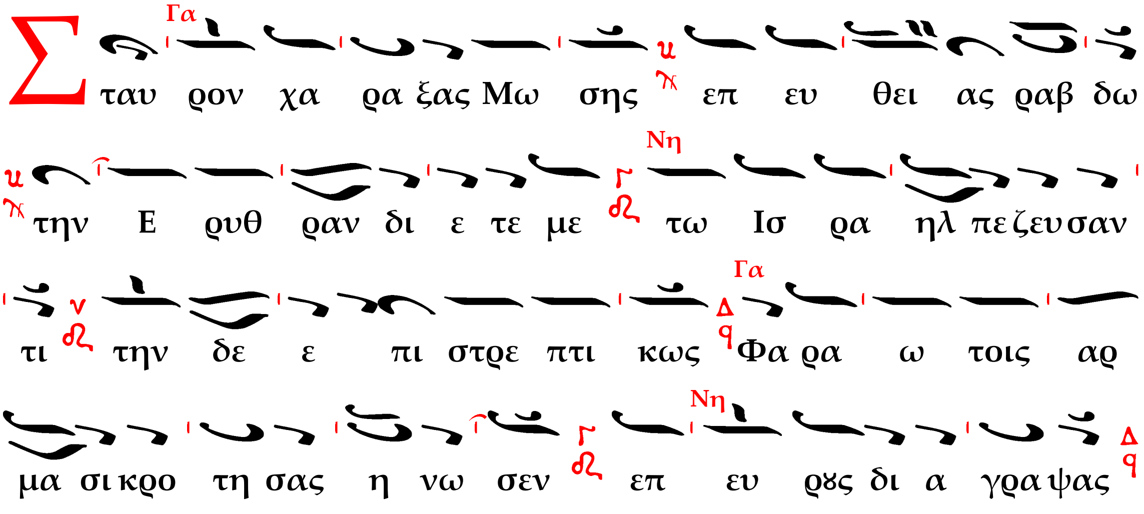

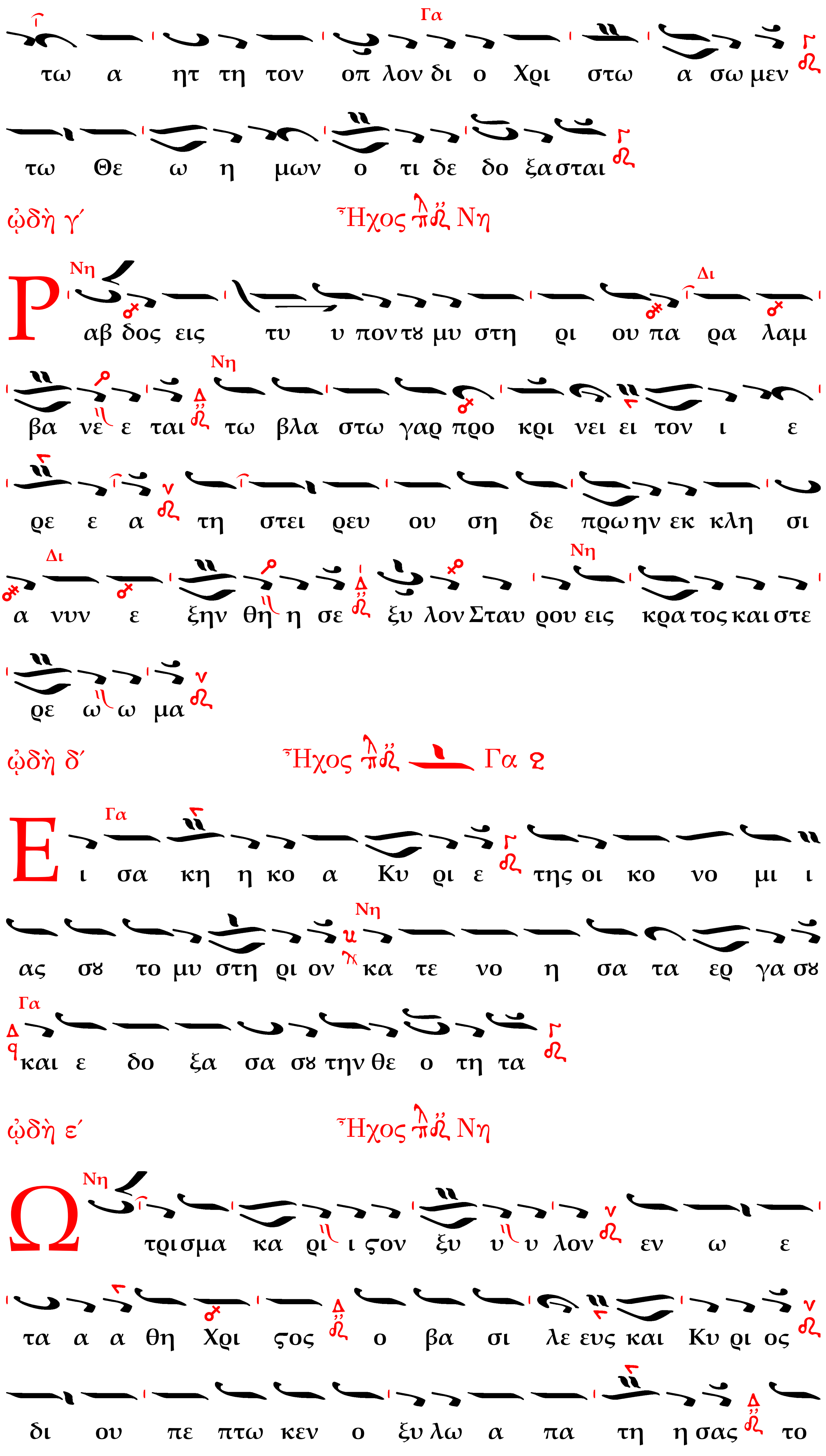
τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω μεν
τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται
ᾠδὴ γ΄
Ἦχος Νη
Ρ αβ δος εις τυ υ πον τȣ μυ στη ρι ου πα ρα λαμ
βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον ι ε
ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ κλη σι
α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα τος και στε
ρε ω ω μα
ᾠδὴ δ΄
Ἦχος Γα
Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι
ας σȣ το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα σȣ
και ε δο ξα σα σȣ την Θε ο τη τα
ᾠδὴ ε΄
Ἦχος Νη
Ω τρισμα κα ρι ι ςον ξυ υ υ λον εν ω ε
τα α α θη Χρι ςος ο βα σι λε ευς και Κυ ρι ος
δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας το

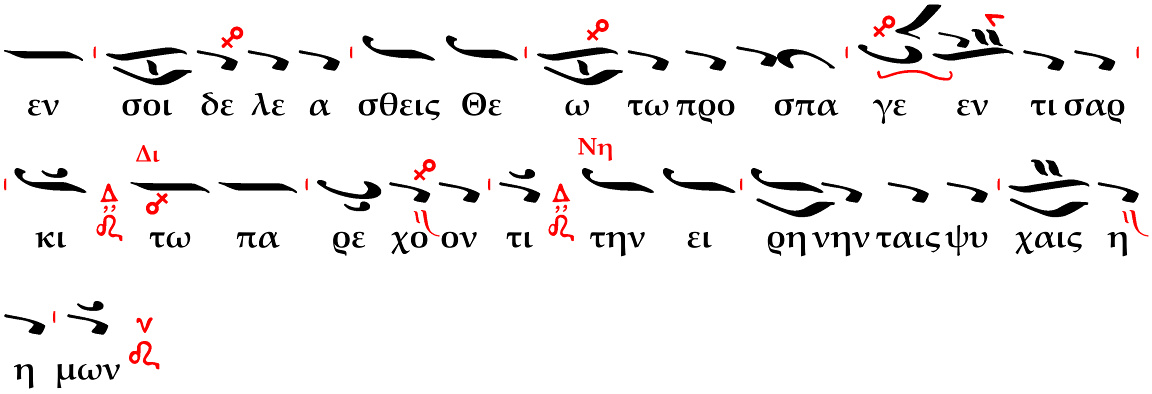
εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τι σαρ
κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ χαις η
η μων

ᾠδὴ ς´

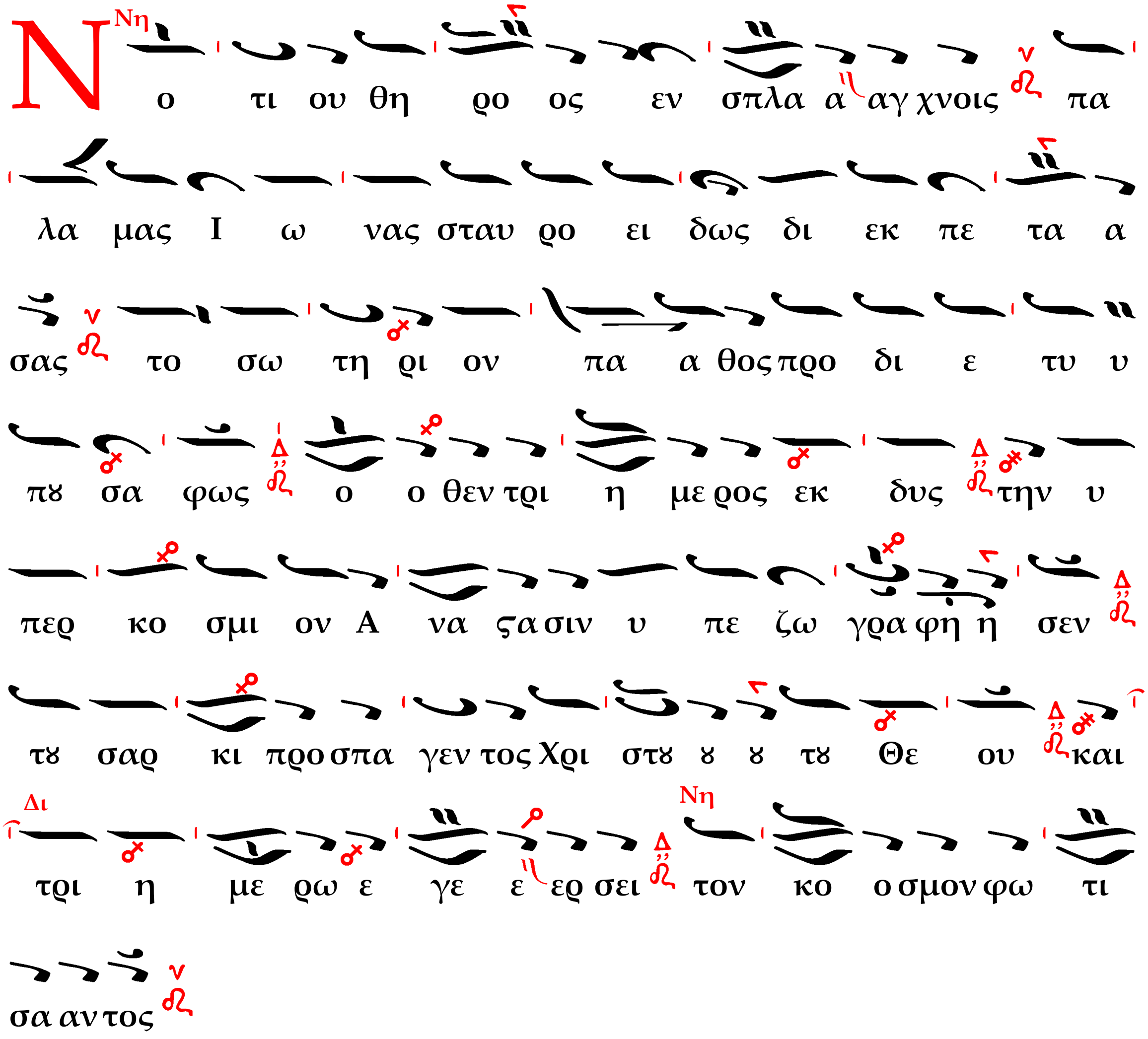
N ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα
λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
πȣ σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
περ κο σμι ον Α να ςα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν
τȣ σαρ κι προ σπα γεν τος Χρι στȣ ȣ ȣ τȣ Θε ου και
τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον κο ο σμον φω τι
σα αν τος

ᾠδὴ ζ´

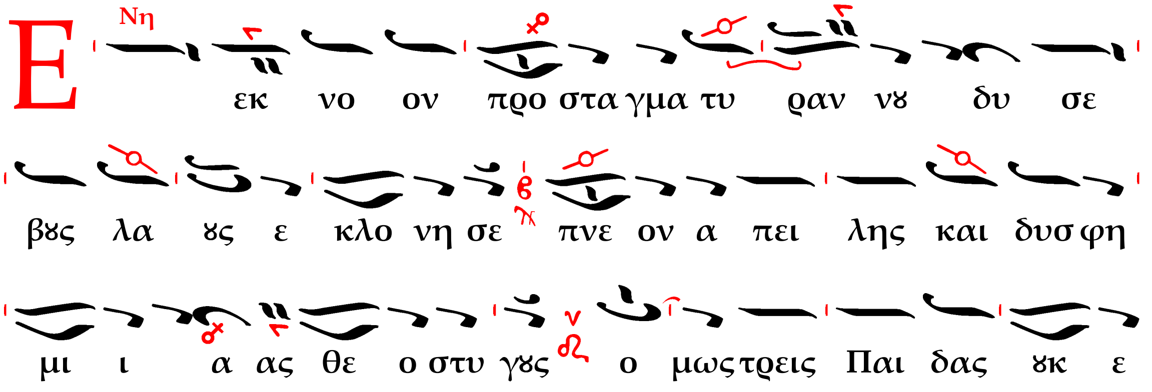
E εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νȣ δυ σε
βȣς λα ȣς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη
μι ι α ας θε ο στυ γȣς ο μως τρεις Παι δας ȣκ ε

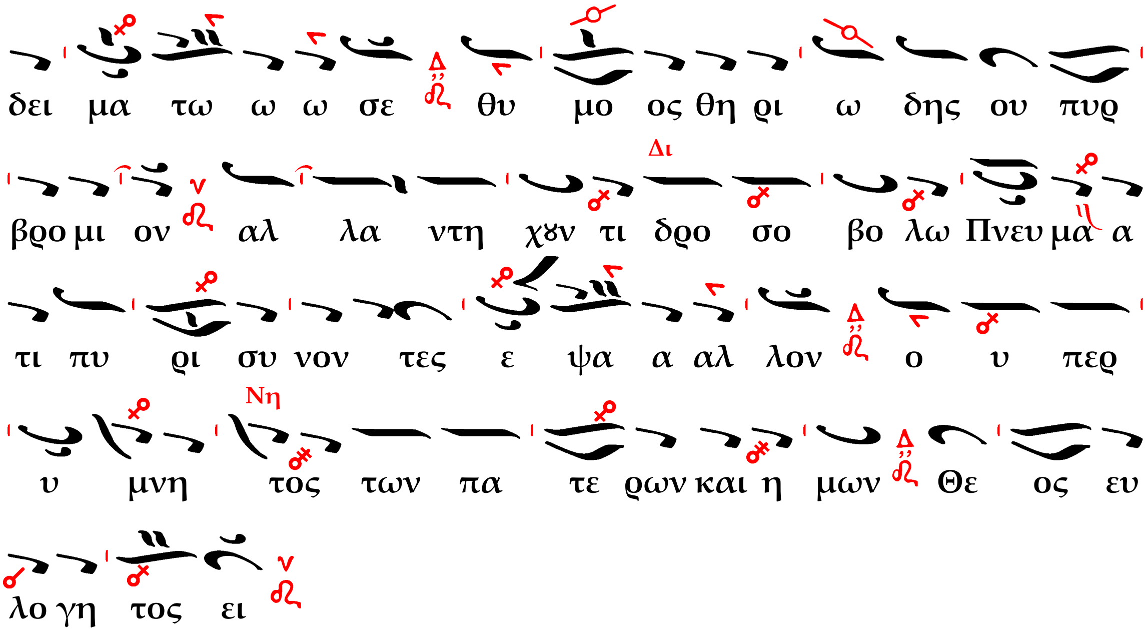

ᾠδὴ η´

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

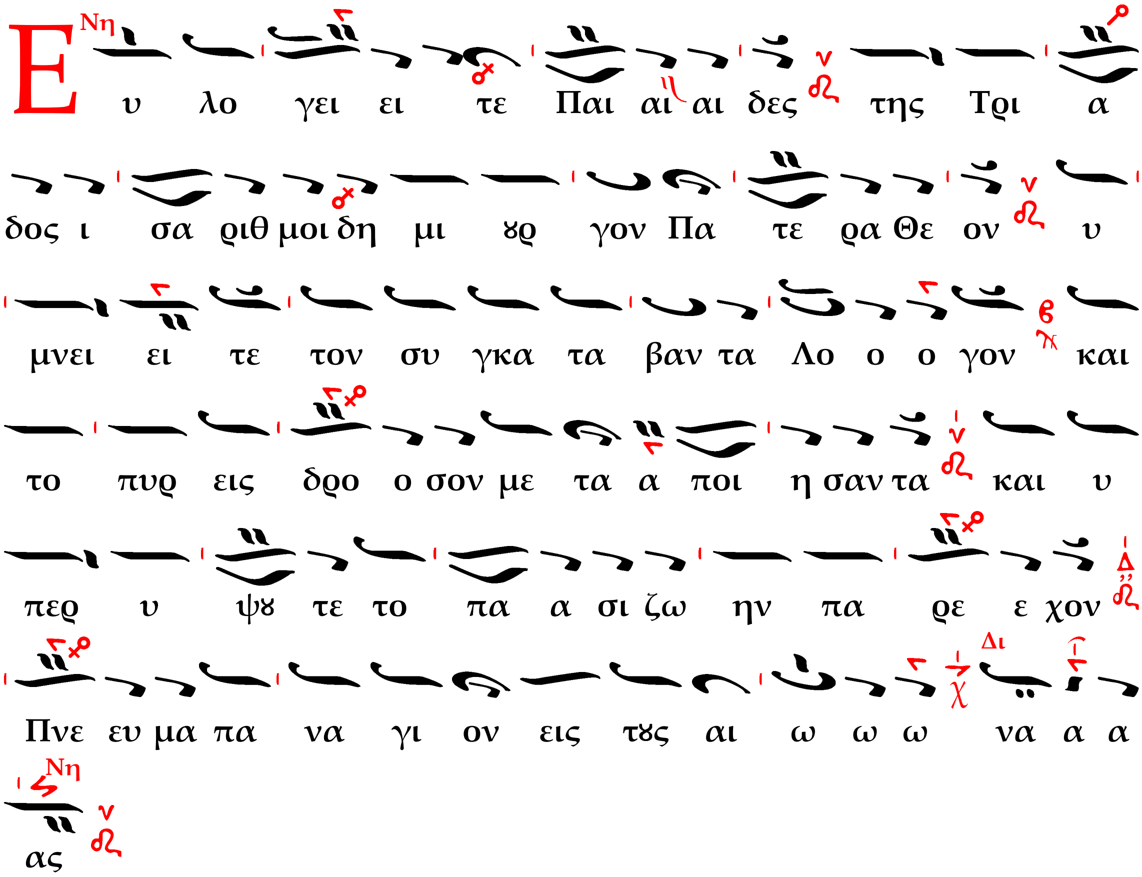

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

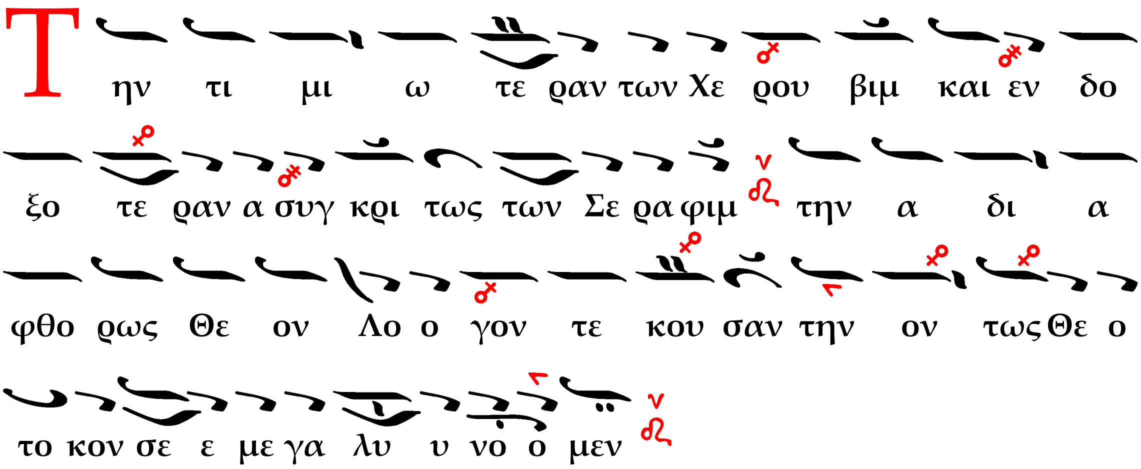

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

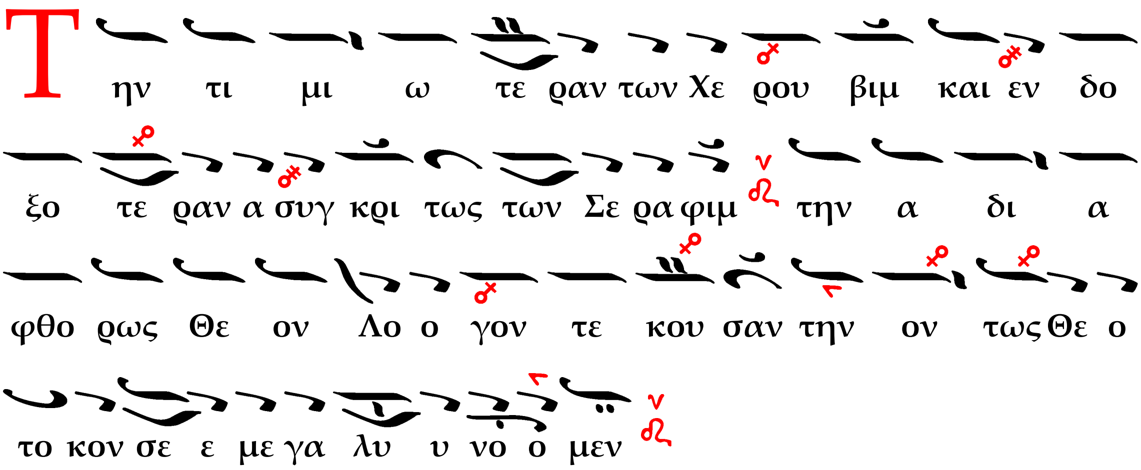

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

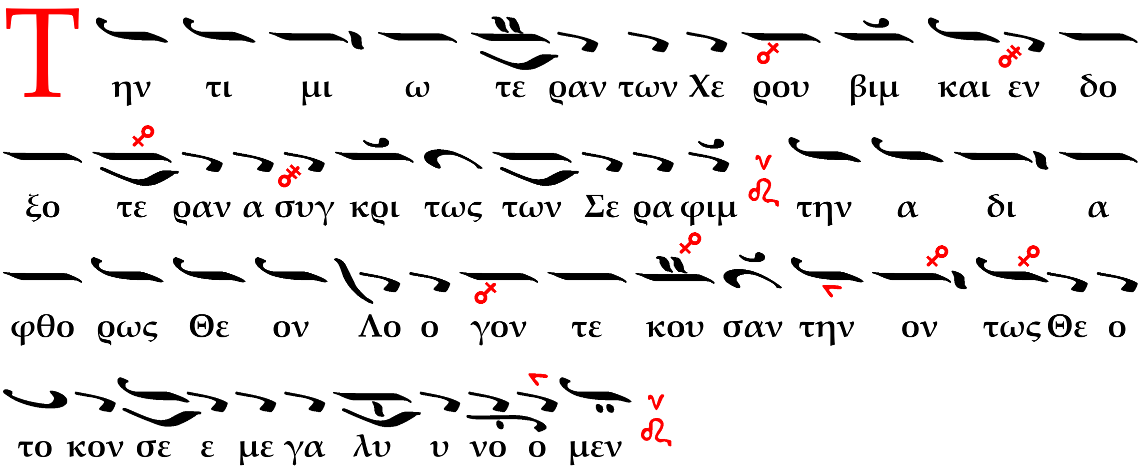

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

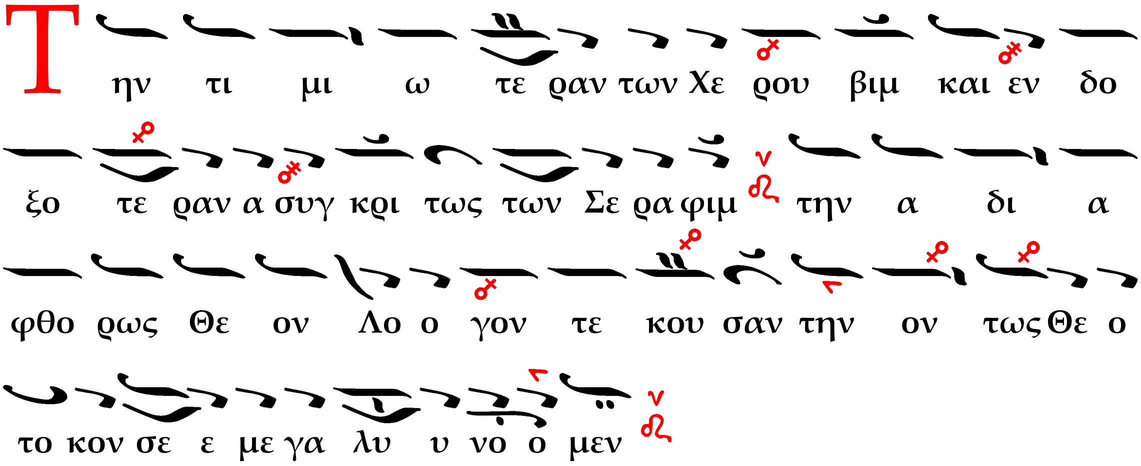

5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

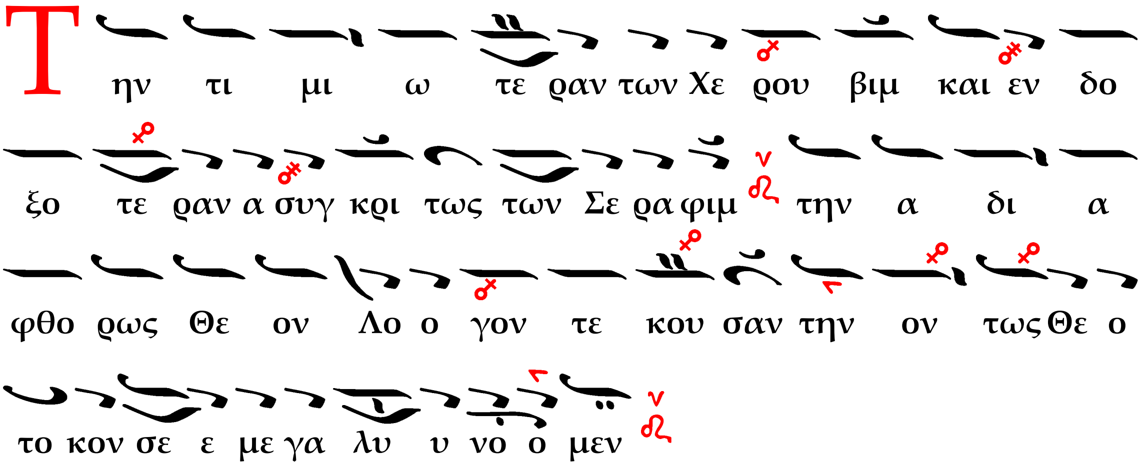

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

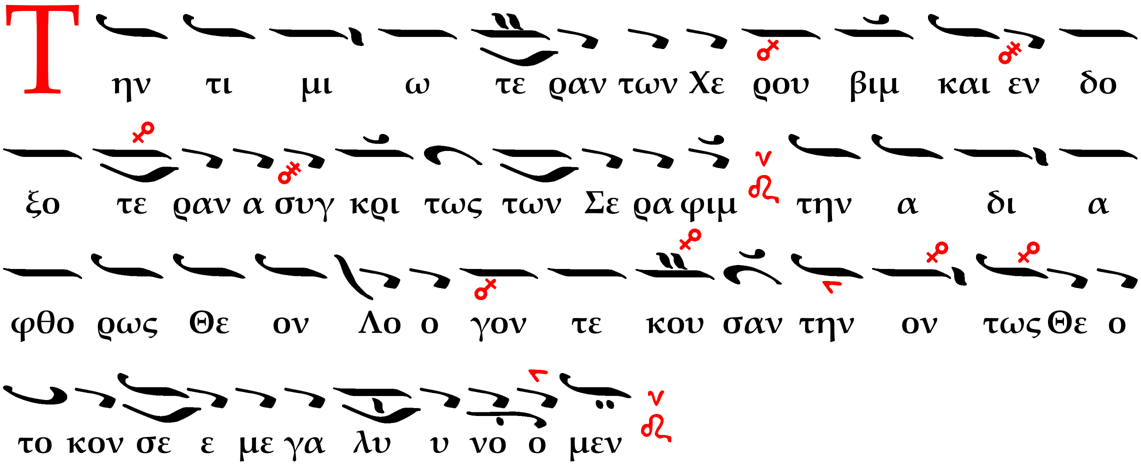

ᾠδὴ θ΄

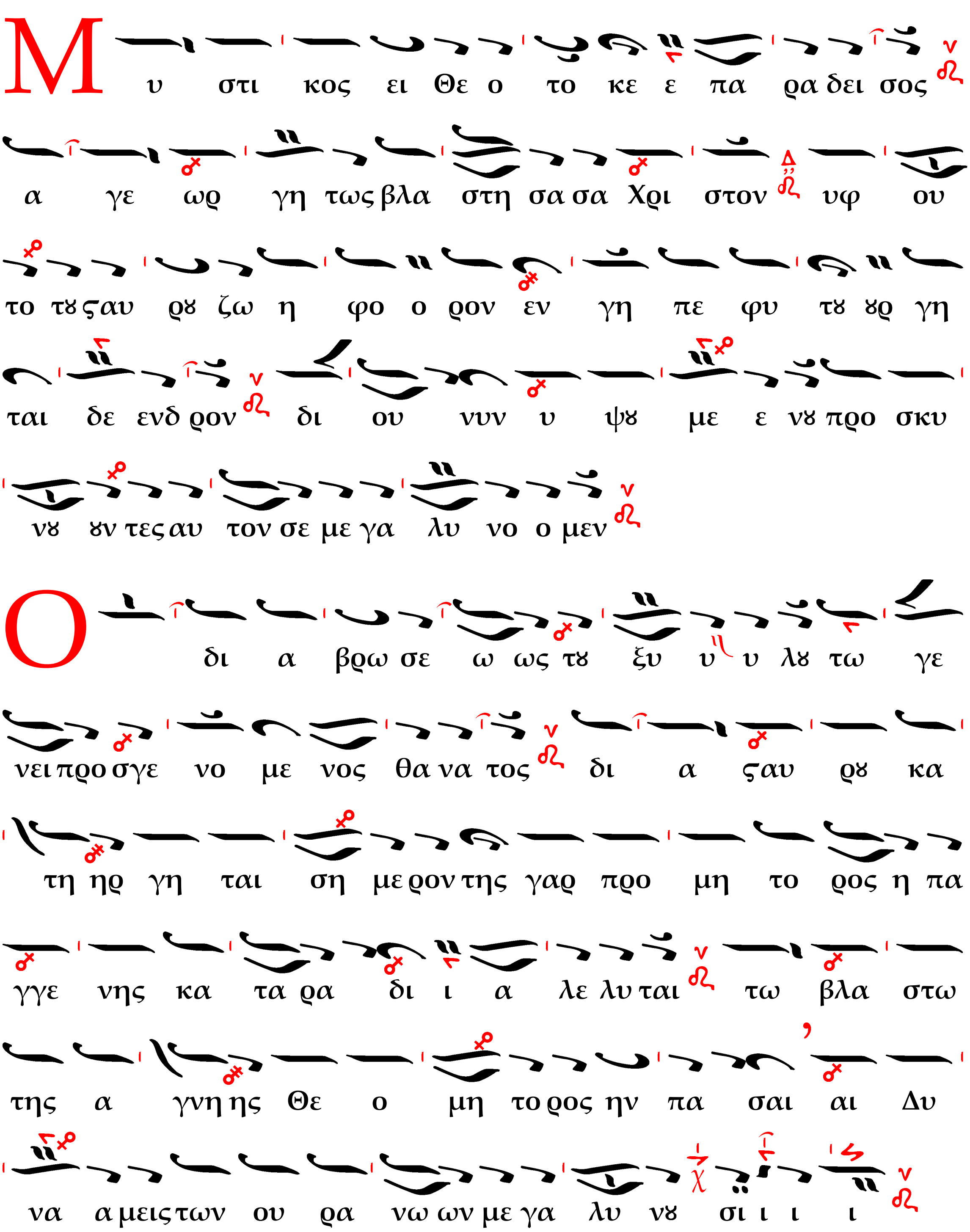

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι

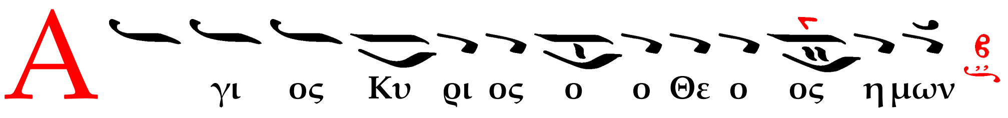

(δίς)

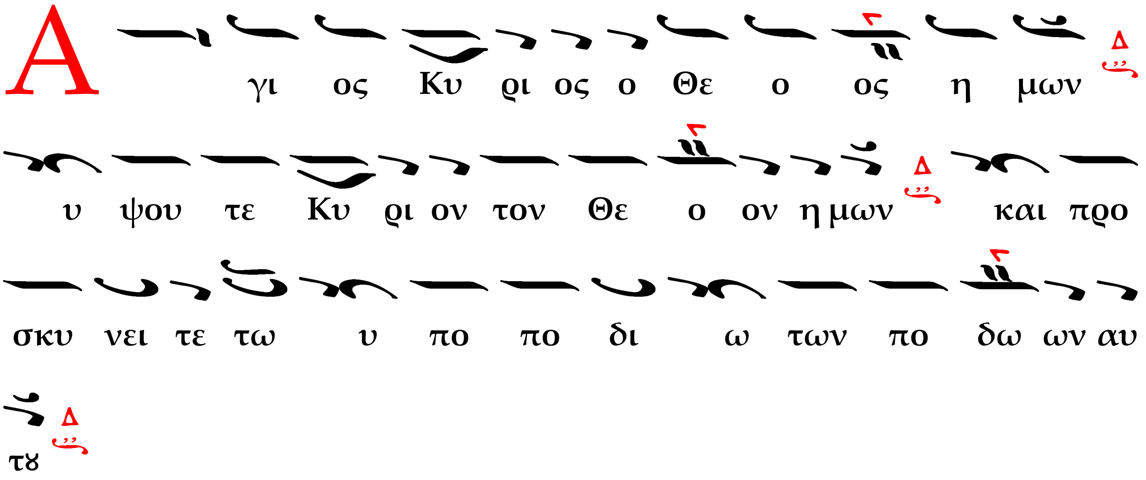

ὁ β΄ χορός:

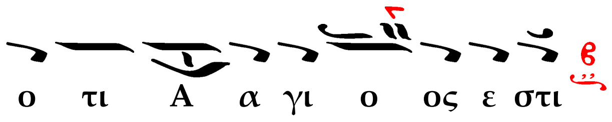

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ϛ΄.

Ἦχος Δι

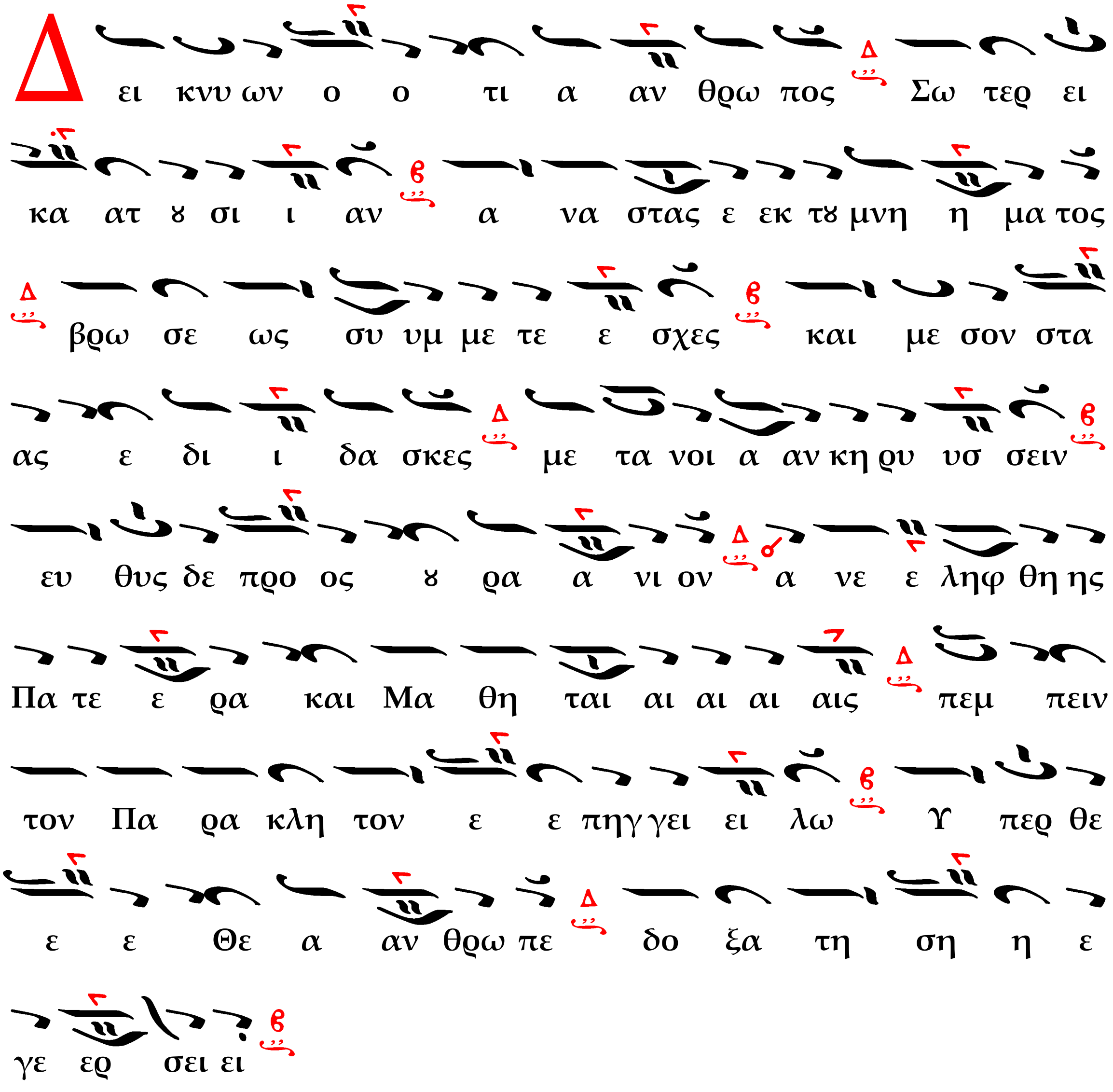

Ἕτερον, τοῦ Σταυροῦ.

Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε. Ἦχος Δι

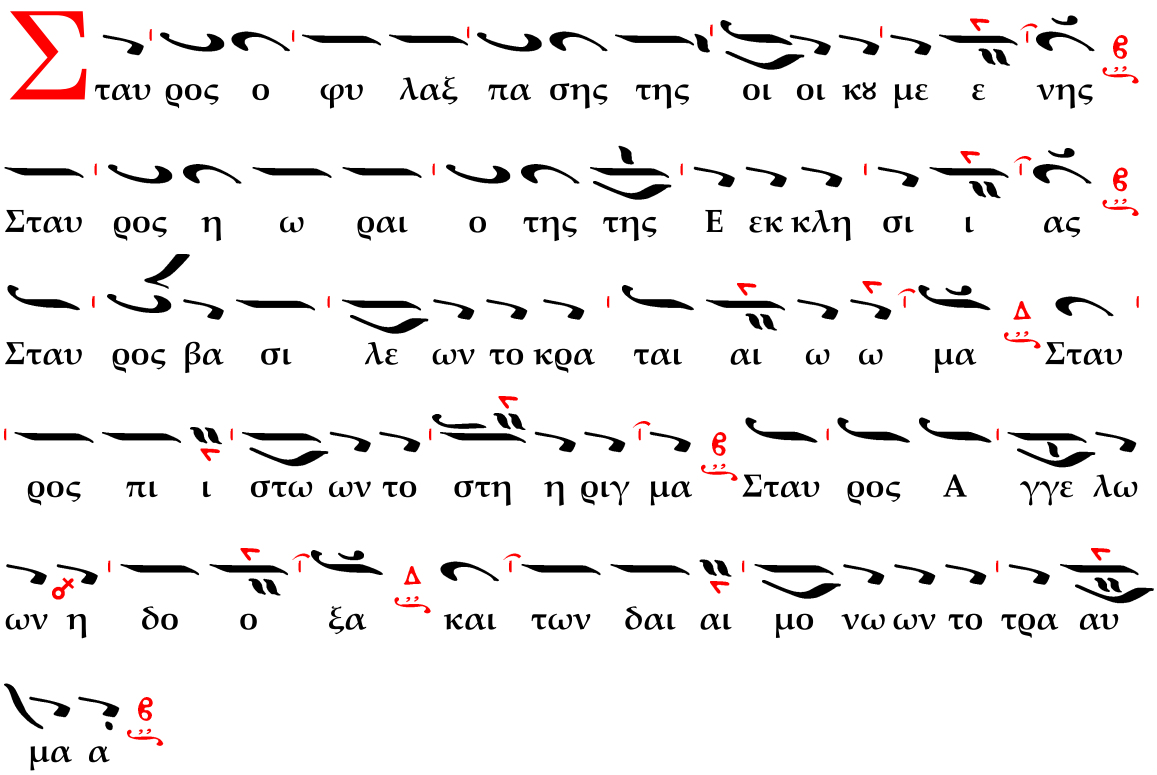

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Πα

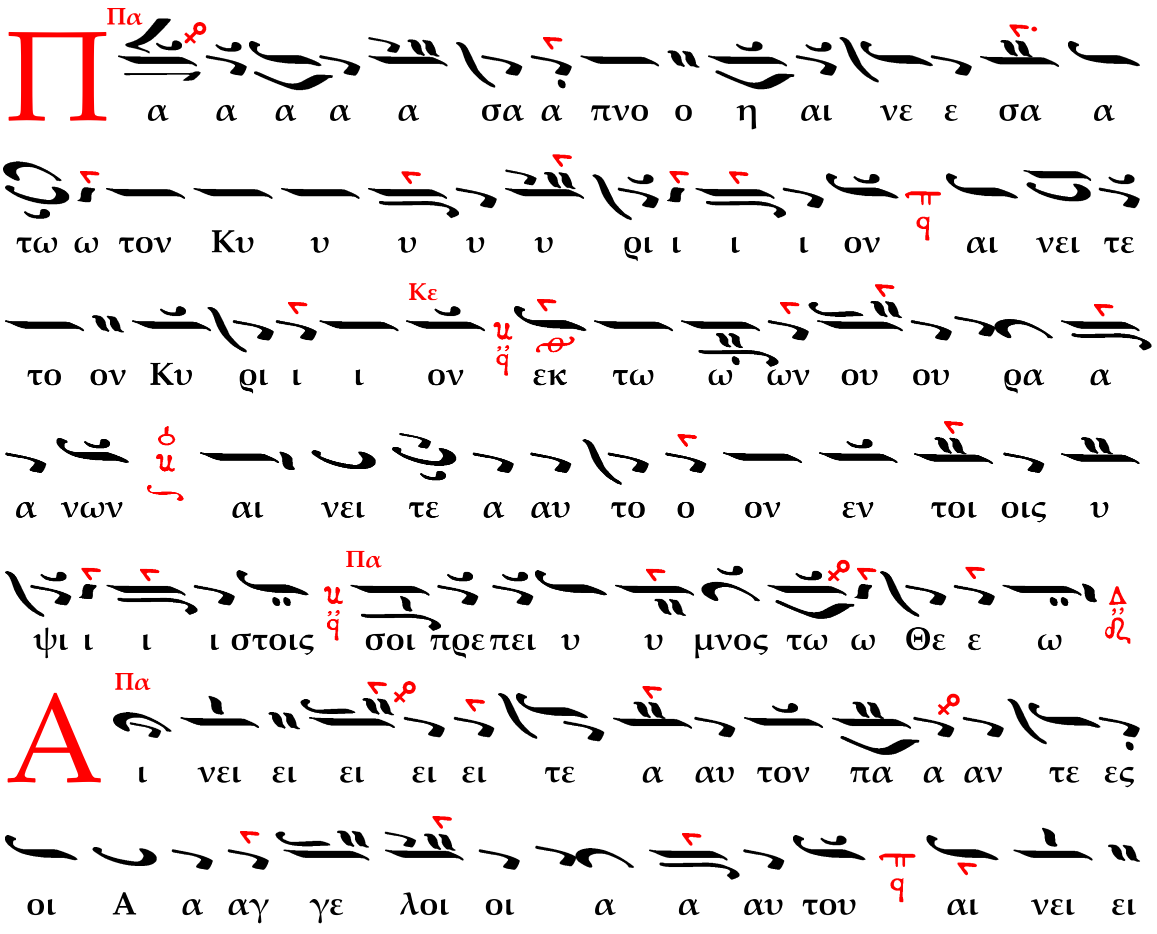

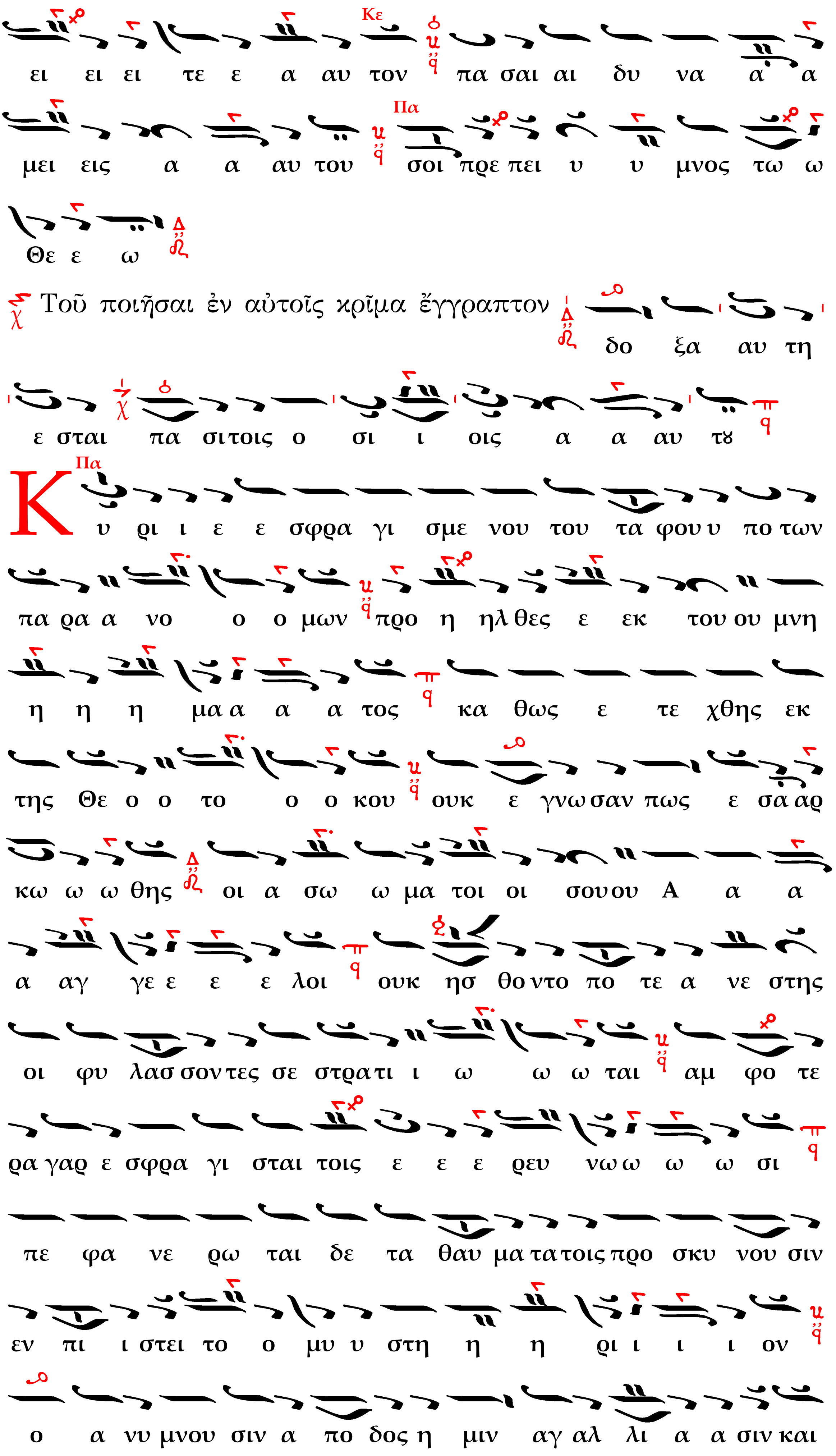
Κε
ει ει ει τε ε α αυ τον πα σαι αι δυ να α α
Πα
μει εις α α αυ του σοι πρε πει υ υ μνος τω ω
Θε ε ω
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον
δο ξα αυ τη
ε σται πα σι τοις ο σι ι οις α α αυ τϋ
Πα
Κ υ ρι ι ε ε σφρα γι σμε νου του τα φου υ πο των
πα ρα α νο ο ο μων προ η ηλ θες ε εκ του ου μνη
η η η μα α α α τος κα θως ε τε χθης εκ
της Θε ο ο το ο ο κου ουκ ε γνω σαν πως ε σα αρ
κω ω ω θης οι α σω ω μα τοι οι σου ου Α α α
α αγ γε ε ε ε λοι ουκ ησ θο ντο πο τε α νε στης
οι φυ λασ σον τες σε στρα τι ι ω ω ω ται αμ φο τε
ρα γαρ ε σφρα γι σται τοις ε ε ε ρευ νω ω ω ω σι
πε φα νε ρω ται δε τα θαυ μα τα τοις προ σκυ νου σιν
εν πι ι στει το ο μυ υ στη η η ρι ι ι ον
ο α νυ μνου σιν α πο δος η μιν αγ αλ λι α α σιν και

το με ε γα ε ε ε λε ος

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν εν στε

ρε ω μα τι της δυ να με ως α α αυ τȣ

Πα

Κ υ ρι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συ υν

τρι ι ι ψας και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη μα τος

α νε ε στης κα τα λι πω ων σου τα α ε εν τα

α α α α φι ι ι ι α Κε εις μαρ τυ ρι ι ον

τη ης α α λη η θους τρι ι η η με ε ε ε ρου ου

τα φη η η ης σου Πα και προ η γες εν τη Γα α λι ι

λαι αι αι α ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου ου

με ε ε ε νος με γα σου το ε λε ος α κα τα λη

πτε Σω τηρ ε λε η η σον η η μας

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κα

τα το πλη θος της με γα λω συ υ νης α α αυ

τȣ

Πα

Κ υ ρι ι ε αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι ι

το ο μνη η η μα του ι δειν σε τον Χρι στον τον δι

η μα α ας πα θο ο ο ον τα και προ σελ θου σαι

ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι ιθ ον κα α θη η η

με ε ε ε νον τω ω ω φο ο βω κυ υ υ λι

σθε ε ε εν τα και προς αυ τας ε βο η η σε ε λε

Κε

ε ε γων α α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι

Πα

ι ος ει πα τε τοις Μα θη ταις ο τι α νε στη εκ νε

κρων ο σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η η μων

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν ψαλ τη

ρι ι ω και αι κι θα α α α ρα

Πα

Κ υ ρι ι ε ωσ περ ε ξηλ θες ε σφρα γι σμε ε νου

του ου τα α α α α φου ου τως ει σηλ θες και των θυ

ρων κε κλει σμε νω ων προ ος τους Μα α α θη τα α α ας

σου δει κνυ ων αυ τοις τα του σω ω μα το ος πα α α

θη α περ κα τε δε ξω Σω ω τη ηρ μα κρο ο ο θυ

μη η η η σας ως εκ σπερ μα τος Δα βιδ μω λω πας υ

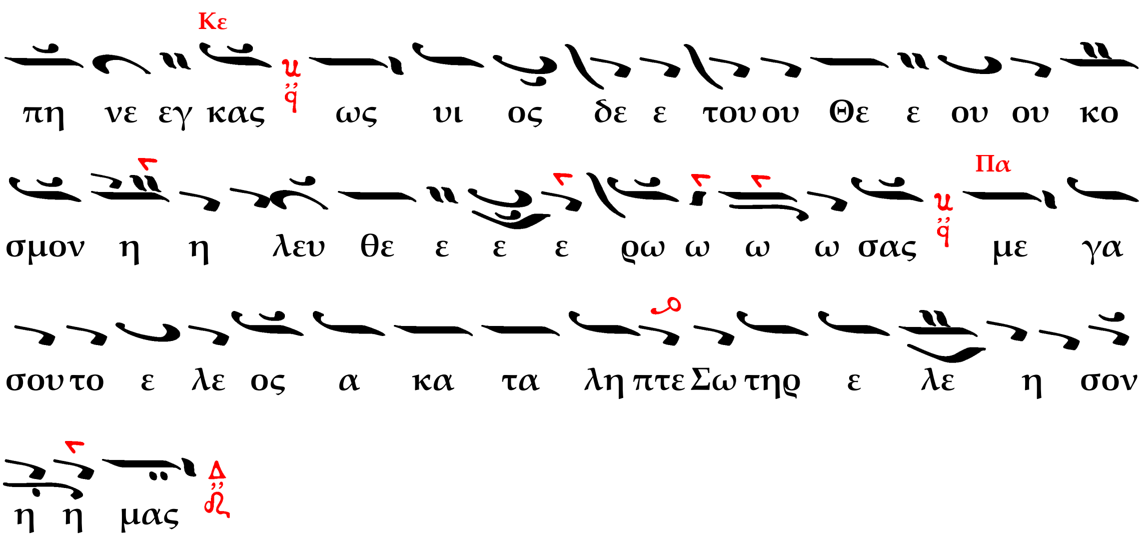

Τοῦ Σταυροῦ προσόμοια γ΄ εἰς δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος Βου

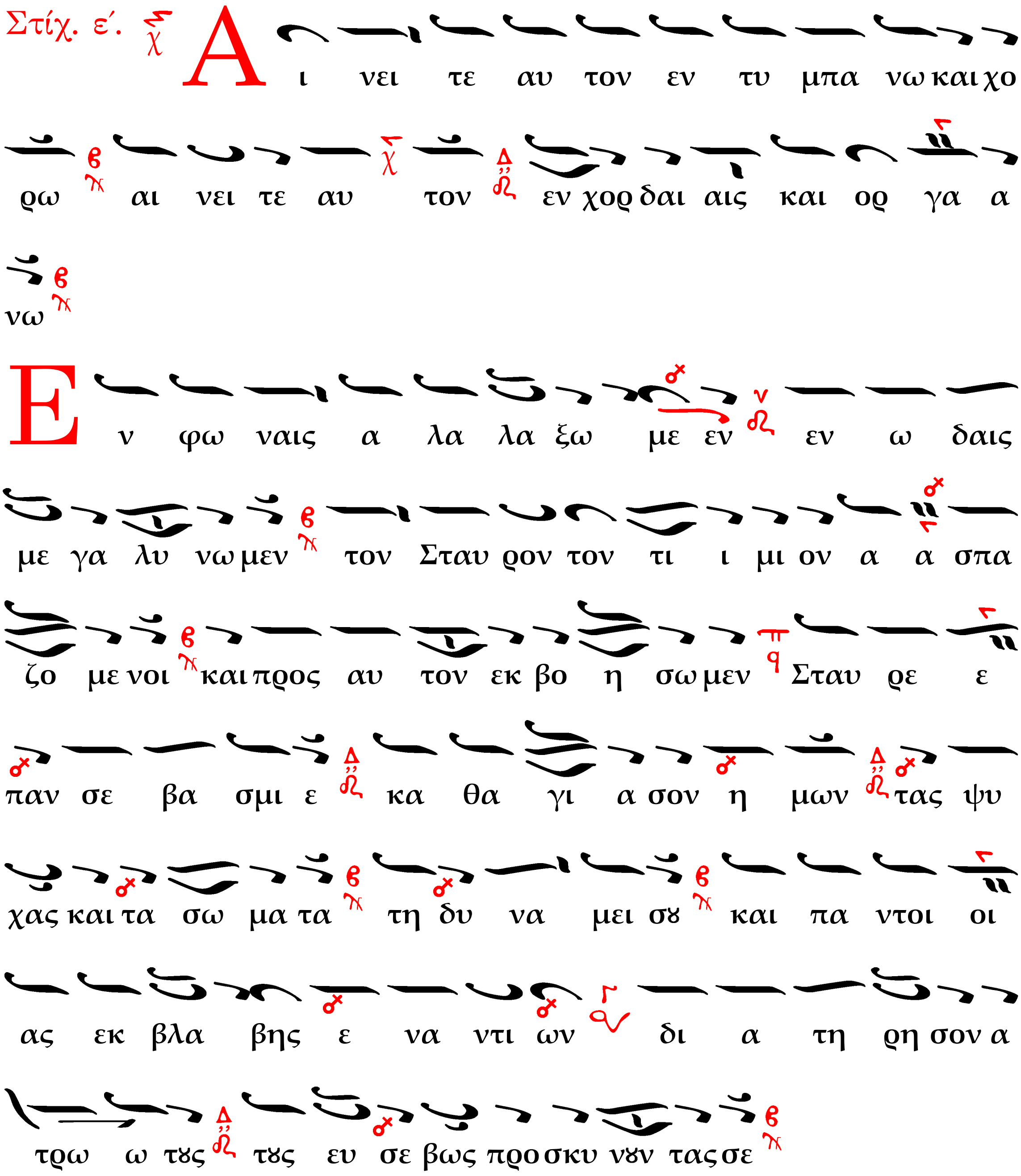

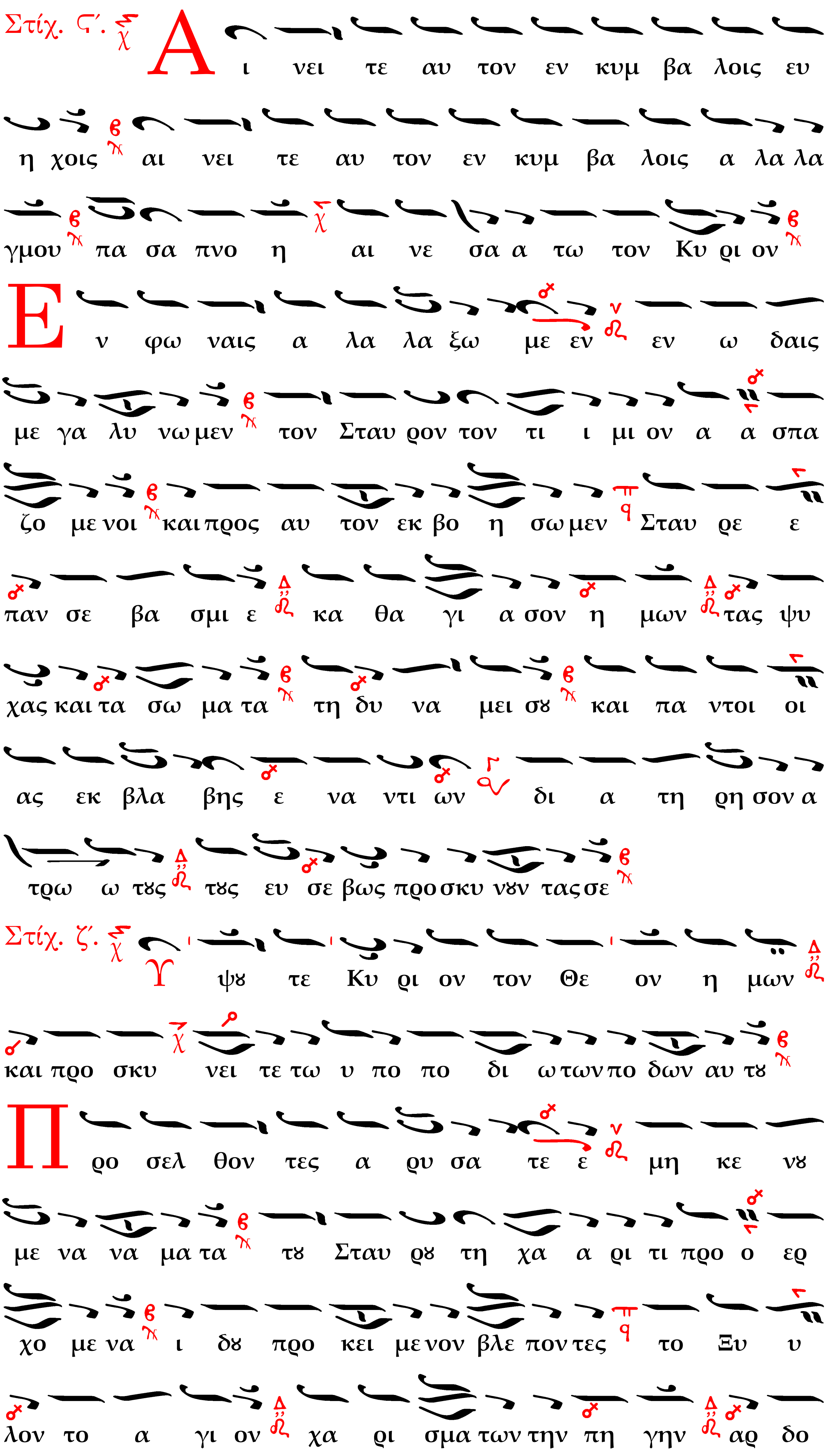
Στίχ. ϛ΄. Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα
γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον
Ε ν φω ναις α λα λα ξω με εν εν ω δαις
με γα λυ νω μεν τον Σταυ ρον τον τι ι μι ον α α σπα
ζο με νοι και προς αυ τον εκ βο η σω μεν Σταυ ρε ε
παν σε βα σμι ε κα θα γι α σον η μων τας ψυ
χας και τα σω μα τα τη δυ να μει σȣ και πα ντοι οι
ας εκ βλα βης ε να ντι ων δι α τη ρη σον α
τρω ω τȣς τȣς ευ σε βως προ σκυ νȣν τας σε
Στίχ. ζ΄. Υ ψȣ τε Κυ ρι ον τον Θε ον η μων
και προ σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δων αυ τȣ
Π ρο σελ θον τες α ρυ σα τε ε μη κε νȣ
με να να μα τα τȣ Σταυ ρȣ τη χα α ρι τι προ ο ερ
χο με να ι δȣ προ κει με νον βλε πον τες το Ξυ υ
λον το α γι ον χα ρι σμα των την πη γην αρ δο

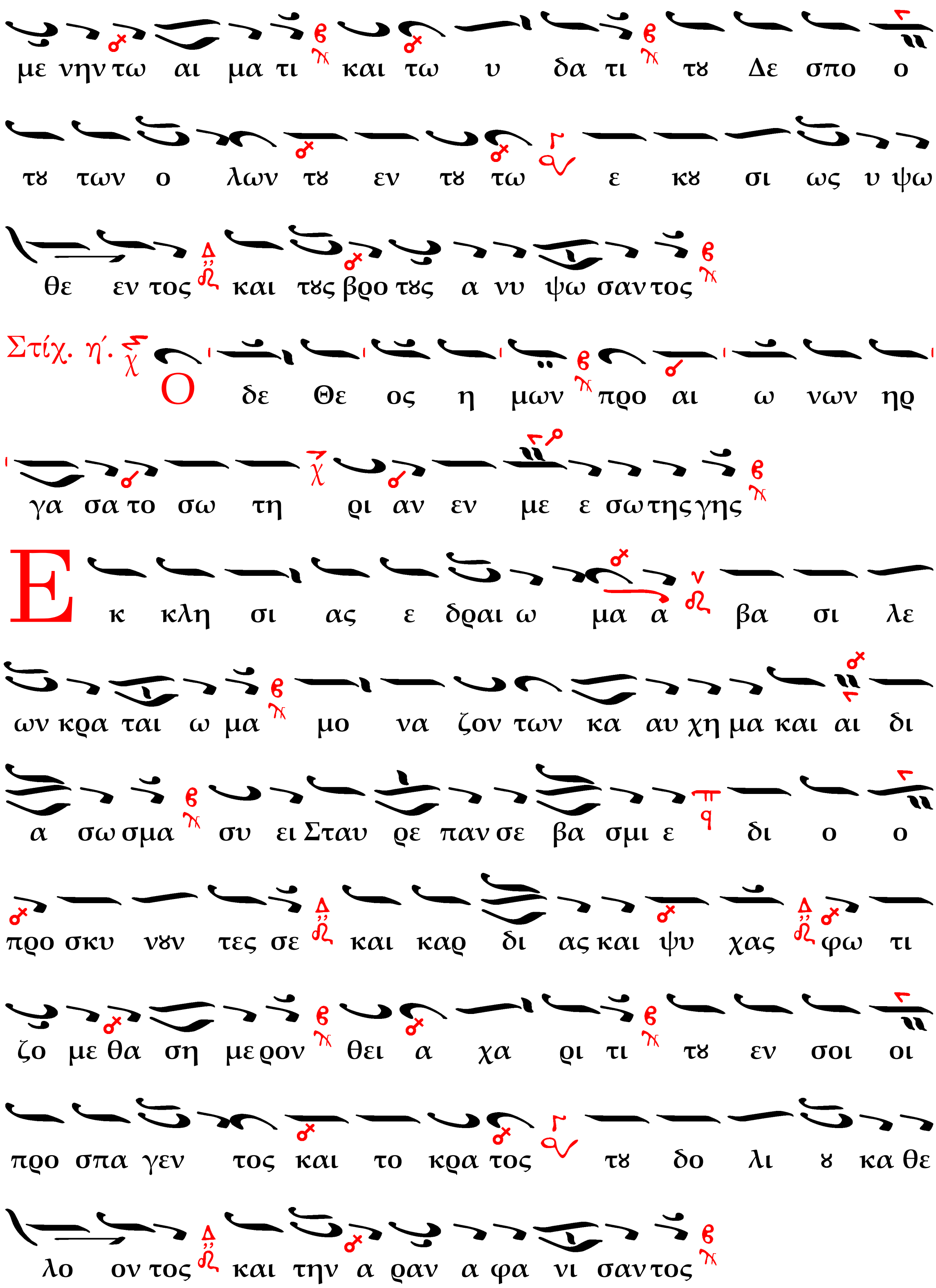

Ἑωθινόν ς΄.

Ἦχος Πα

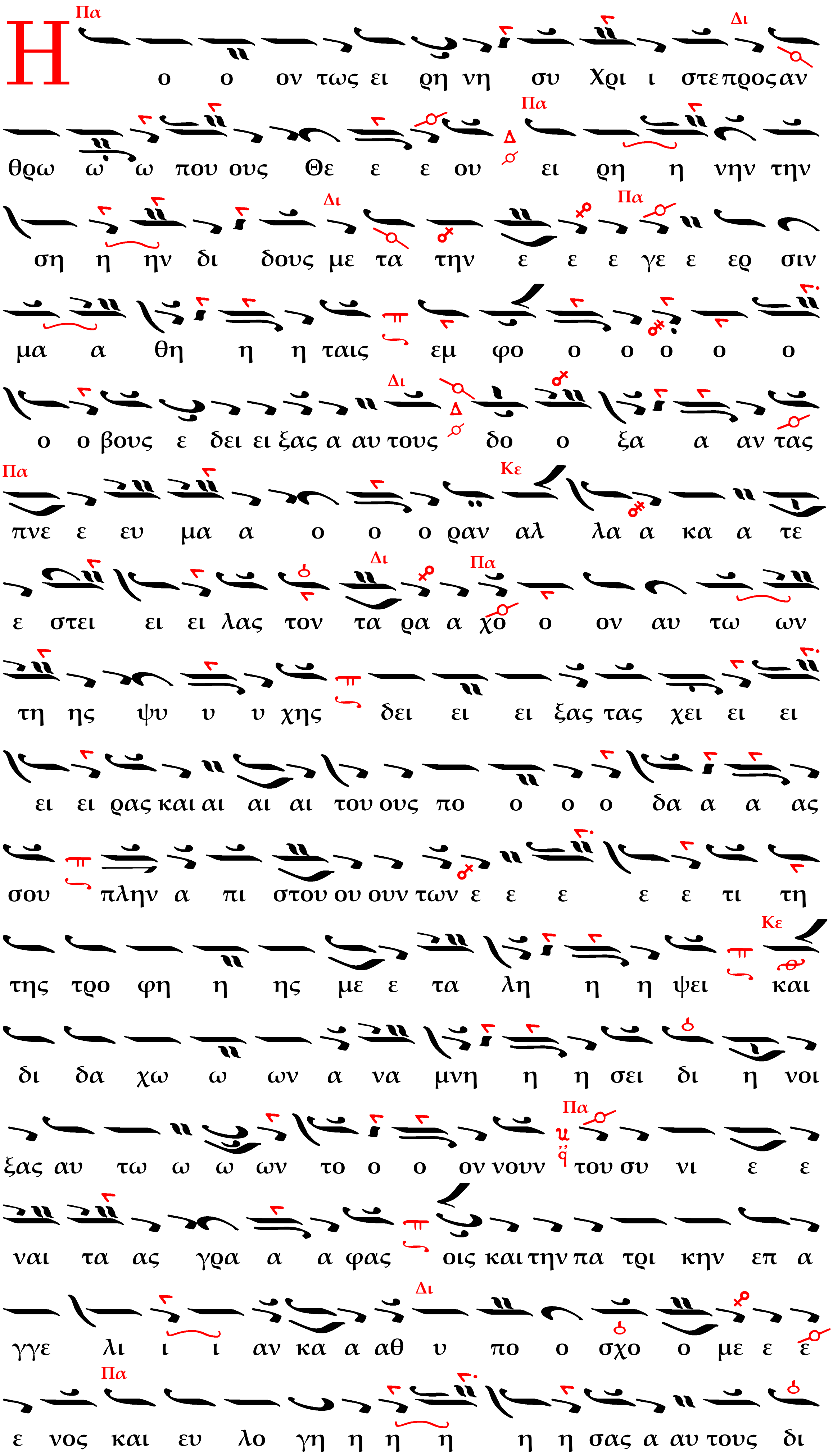
Η ο ο ον τως ει ρη νη συ Χρι ι στε προς αν
θρω ω ω που ους Θε ε ε ου ει ρη η νην την
ση η ην δι δους με τα την ε ε ε γε ε ερ σιν
μα α θη η η ταις εμ φο ο ο ο ο ο
ο ο βους ε δει ει ξας α αυ τους δο ο ξα α αν τας
πνε ε ευ μα α ο ο ο ραν αλ λα α κα α τε
ε στει ει ει λας τον τα ρα α χο ο ον αυ τω ων
τη ης ψυ υ υ χης δει ει ει ξας τας χει ει ει
ει ει ρας και αι αι αι του ους πο ο ο ο δα α α ας
σου πλην α πι στου ου ουν των ε ε ε ε ε τι τη
της τρο φη η ης με ε τα λη η η ψει και
δι δα χω ω ων α να μνη η η σει δι η νοι
ξας αυ τω ω ω ων το ο ο ον νουν του συ νι ε ε
ναι τα ας γρα α α φας οις και την πα τρι κην επ α
γγε λι ι ι αν κα α αθ υ πο ο σχο ο με ε ε
ε νος και ευ λο γη η η η η η σας α αυ τους δι

Δι Πα

ε ε ε στη η ης προς ου ου ρα α α νον δι ο

ο ο συν α αυ τοις προ σκυ νου ου ου ου ου ου ου

Δι Κε Δι

με εν Σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Κυ υ υ

Πα

ρι ι ε δο ο ο ξα α α σοι

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τȣ εκ σȣ

σαρ κω θε εν τος ο ᾳ δης ηχ μα λω τι ςαι ο Α

δαμ α να κε κλη ται η κα τα ρα νε νε ε κρω

ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι

ο α νυ μνȣν τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

ςος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

ο ξα σοι

* * *

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα

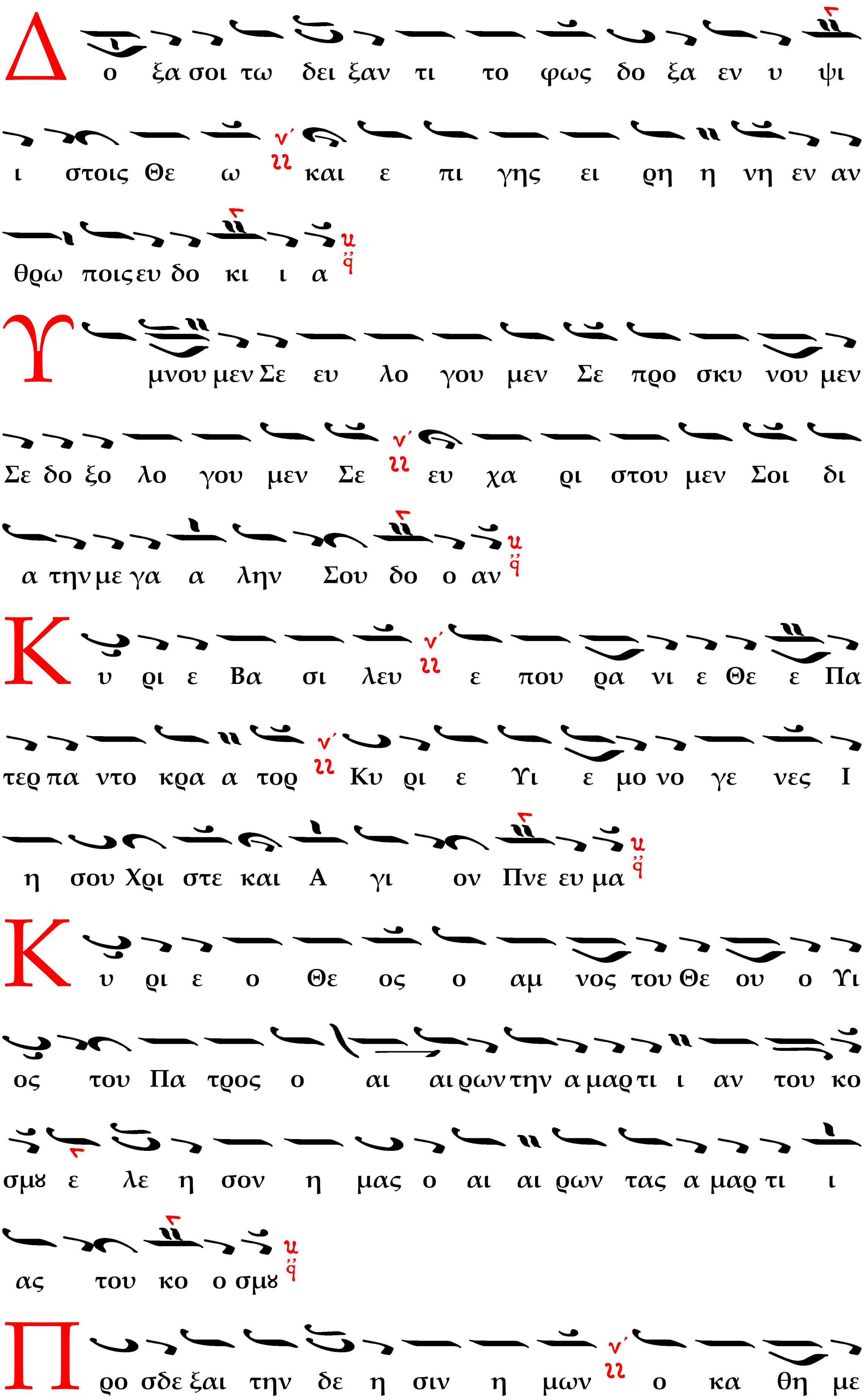

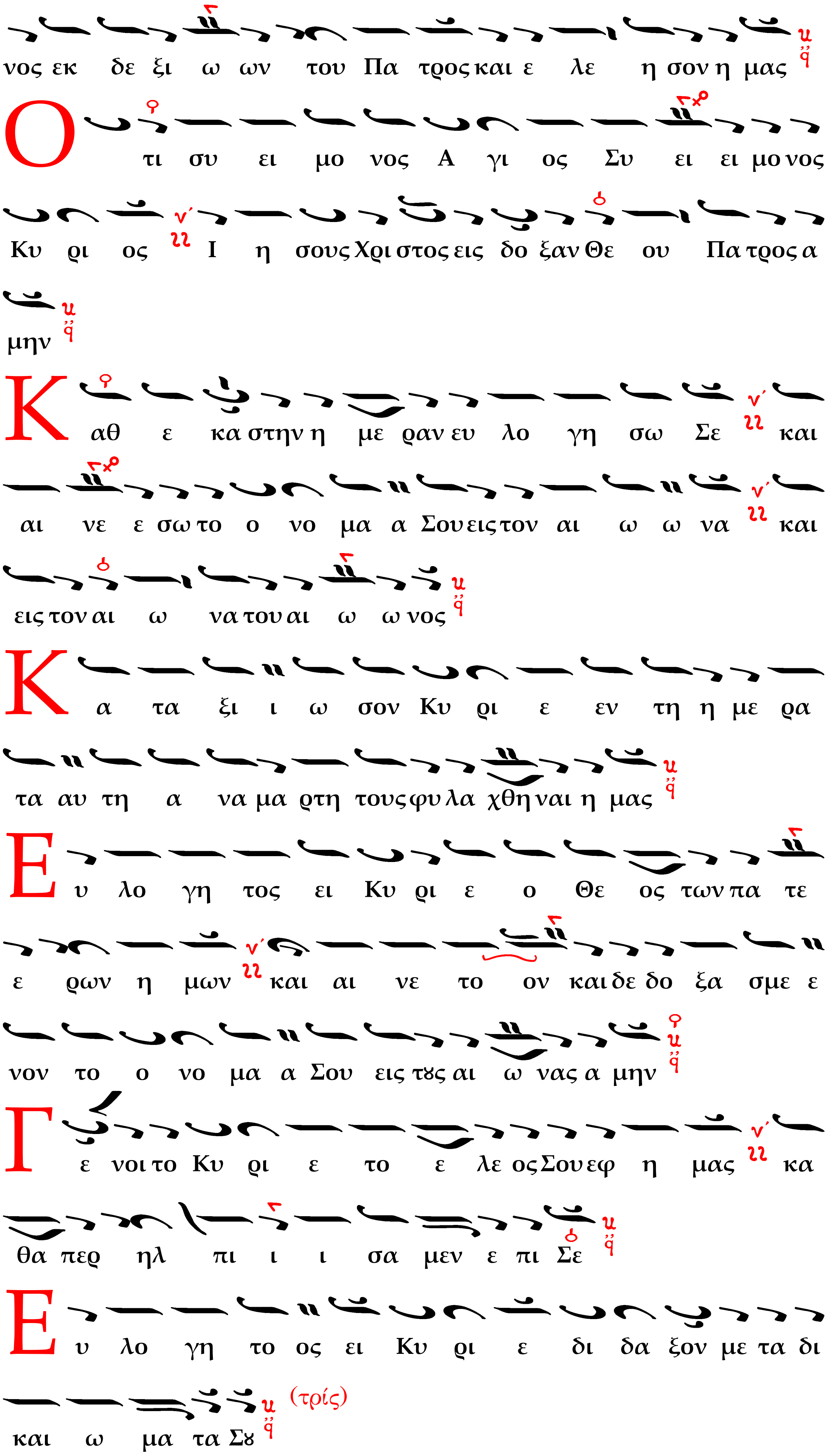
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α
μην
Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε και
αι νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να και
εις τον αι ω να του αι ω ω νος
Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μα ρτη τους φυ λα χθη ναι η μας
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α Σου εις τȣς αι ω νας α μην
Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε
Ευ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα Σȣ
(τρίς)

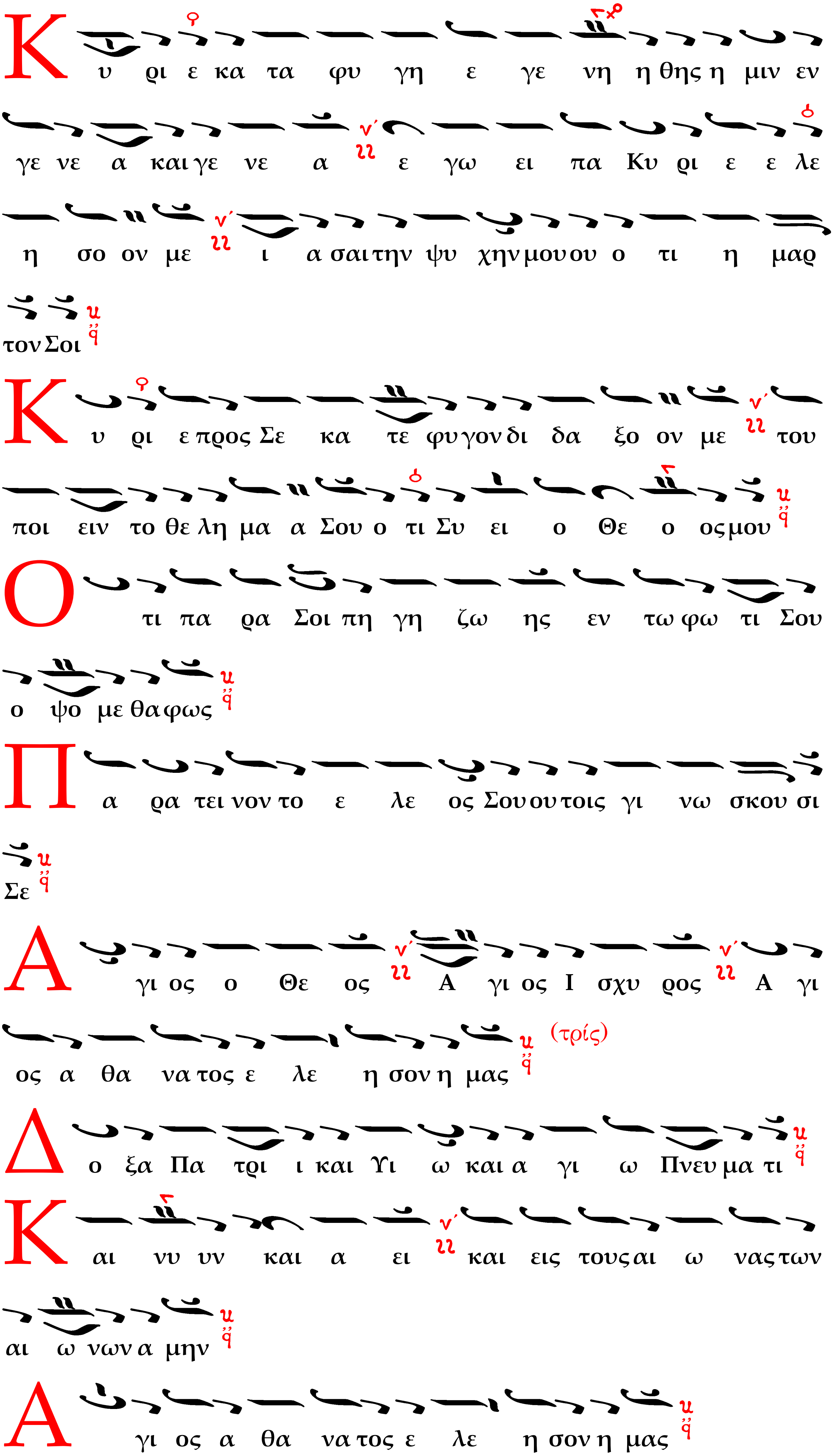
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε
η σο ον με ι α σαι την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ
τον Σοι
Κ υ ρι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του
ποι ειν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος μου
Ο τι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου
ο ψο με θα φως
Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου σι
Σε
Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μας (τρίς)
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικὸν τοῦ Σταυροῦ
συντμηθὲν παρὰ Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+ 1889)

Ἦχος Δι

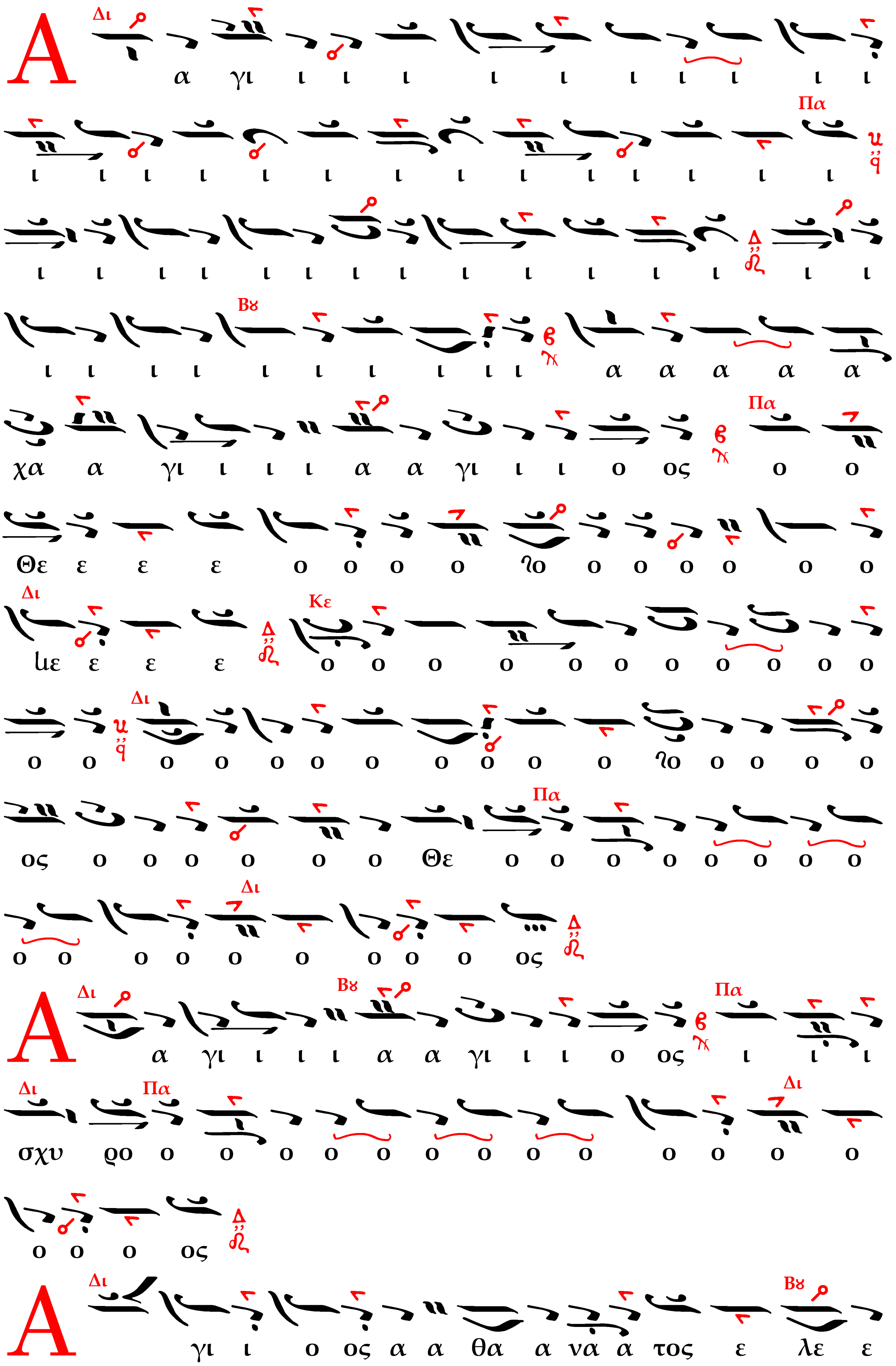

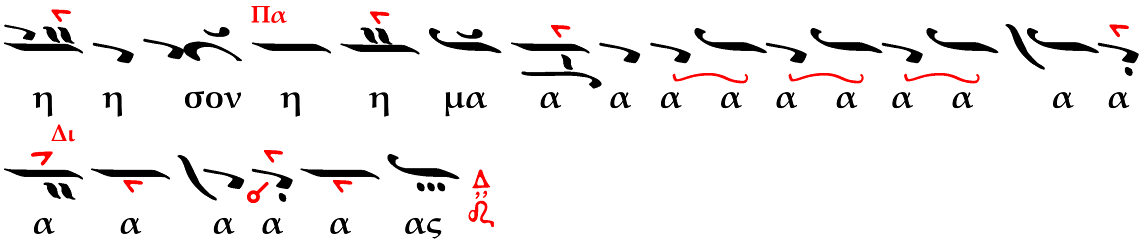

Πληρωθέντος τοῦ ᾀσματικοῦ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Σοφία, ὀρθοί», θέτει τὸν δίσκον ἐπὶ τοῦ τετραποδίου καὶ λαβὼν τὸ θυμιατὸν καὶ θυμιῶν κύκλῳ τοῦ τετραποδίου σταυροειδῶς ψάλλει τὸ τροπάριον

Ἦχος Πα

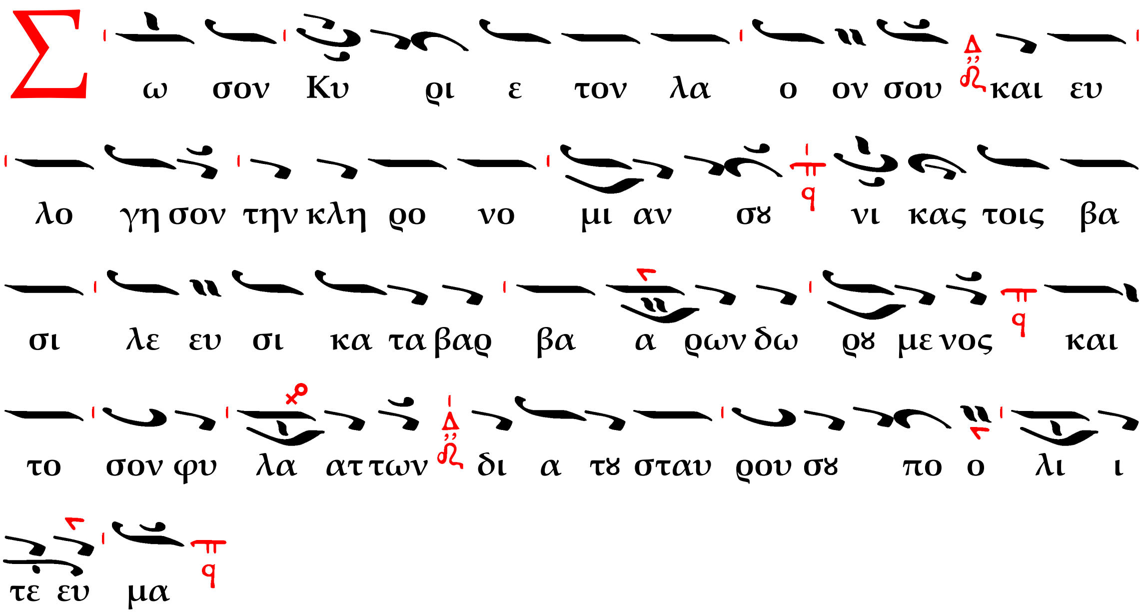

τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν. Εἶτα προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν ψάλλων τὸν ὕμνον

Ἦχος Δι

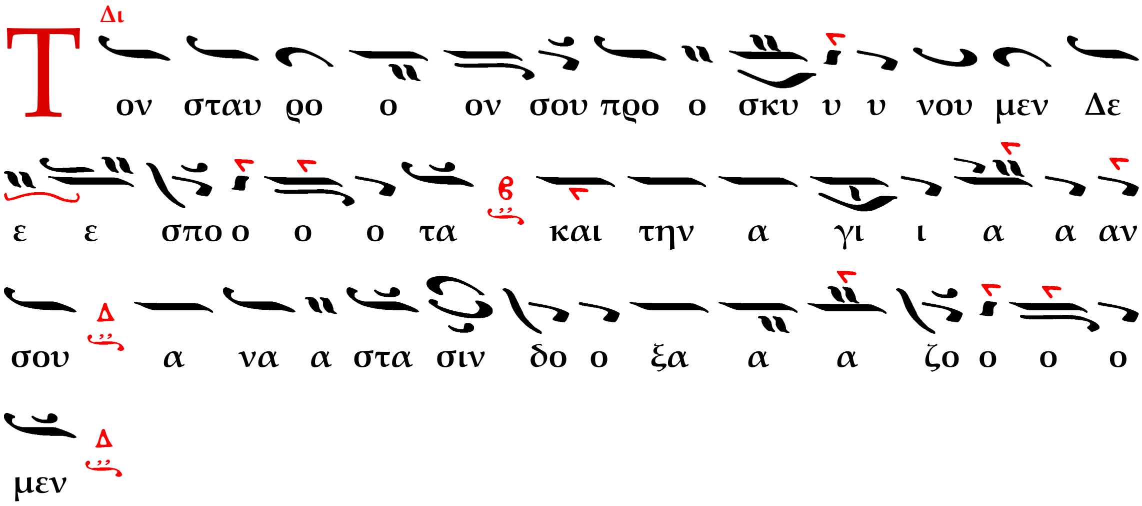

ὃν ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν.

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

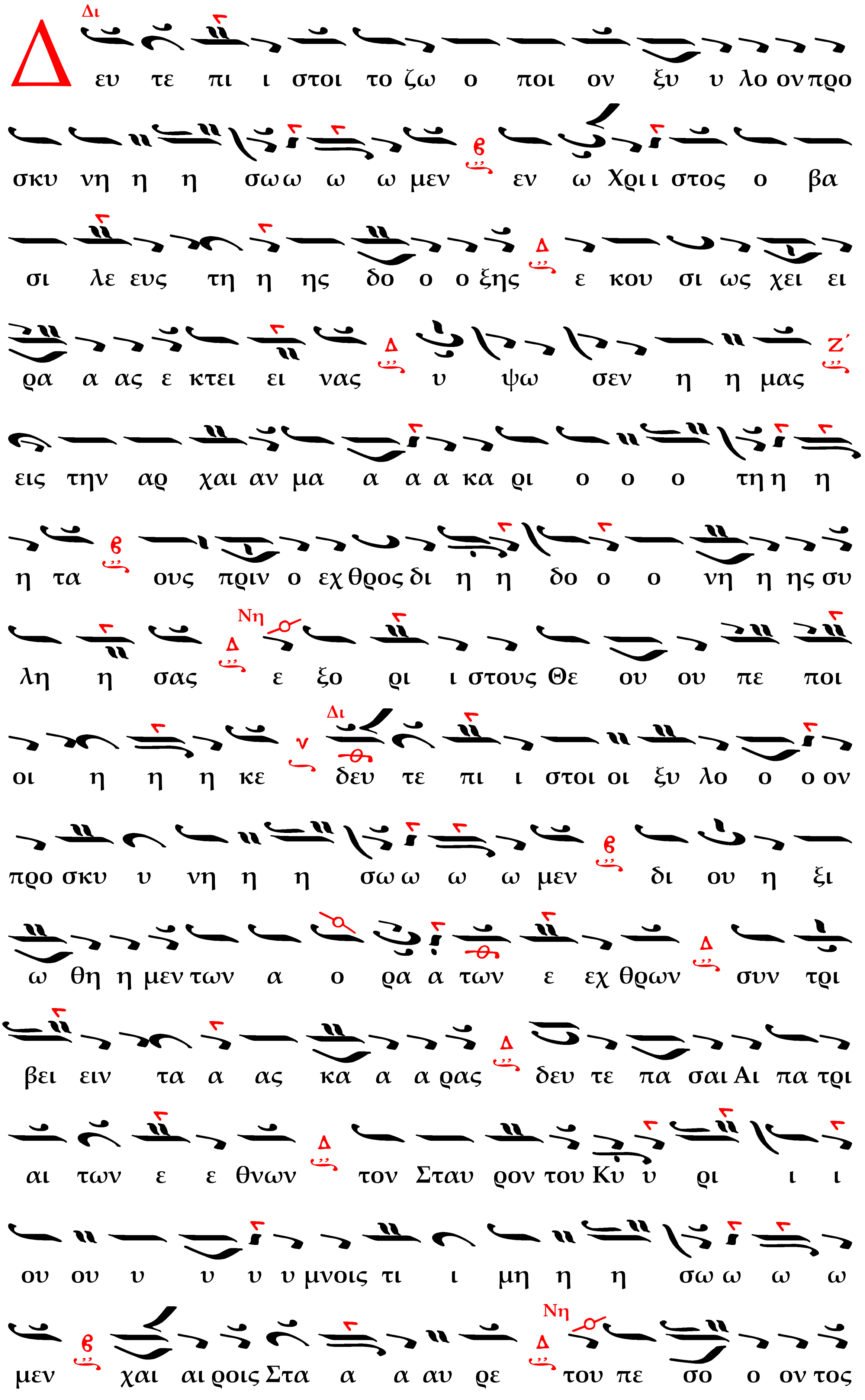

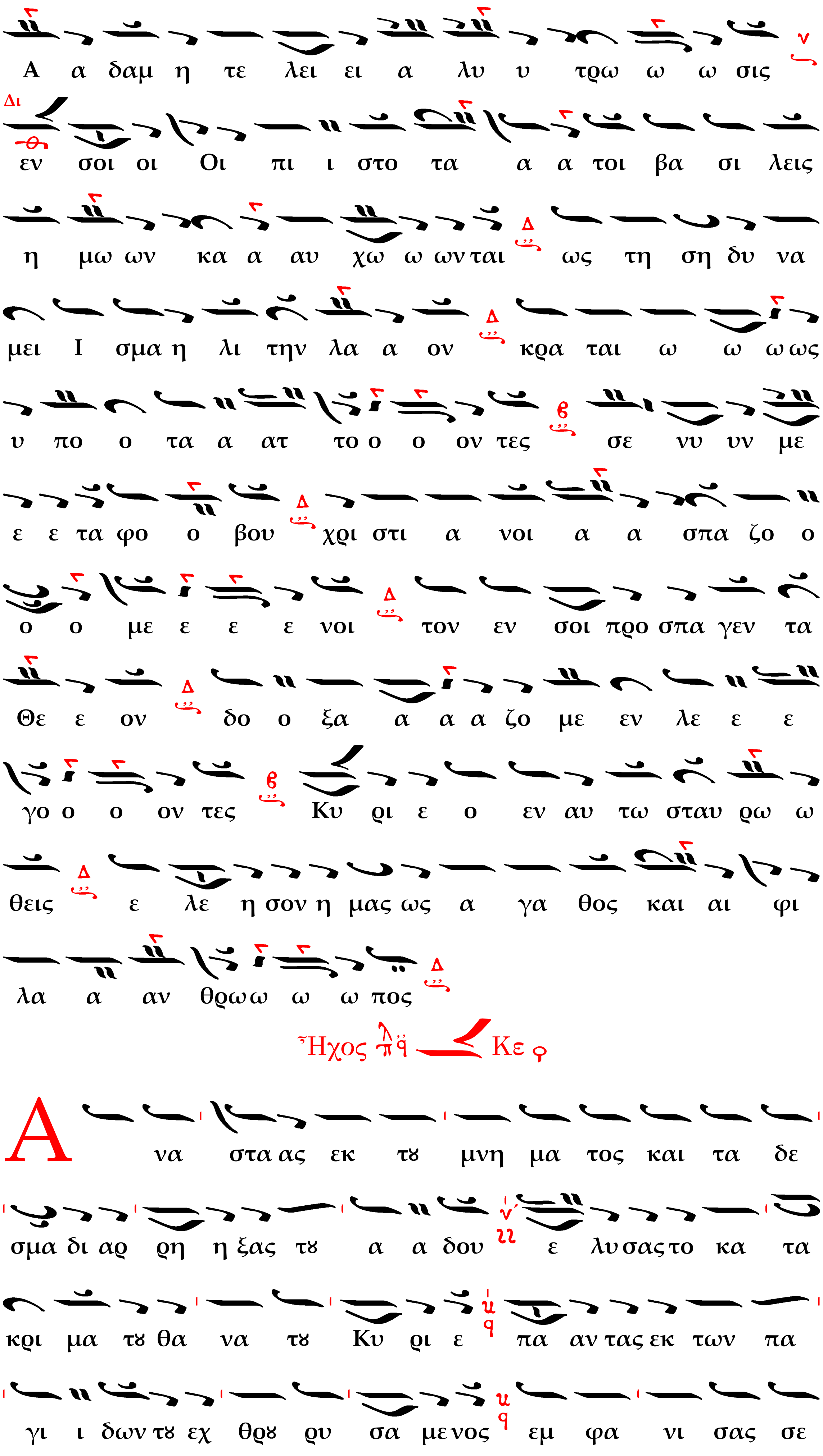
Α α δαμ η τε λει ει α λυ υ τρω ω ω σις
εν σοι οι Οι πι ι στο τα α α τοι βα σι λεις
η μω ων κα α αυ χω ω ων ται ως τη ση δυ να
μει Ι σμα η λι την λα α ον κρα ται ω ω ω ως
υ πο ο τα α ατ το ο ο ον τες σε νυ υν με
ε ε τα φο ο βου χρι στι α νοι α α σπα ζο ο
ο ο με ε ε ε νοι τον εν σοι προ σπα γεν τα
Θε ε ον δο ο ξα α α α ζο με εν λε ε ε
γο ο ο ον τες Κυ ρι ε ο εν αυ τω σταυ ρω ω
θεις ε λε η σον η μας ως α γα θος και αι φι
λα α αν θρω ω ω ω πος
Ἦχος Κε
Α να στα ας εκ τȣ μνη μα τος και τα δε
σμα δι αρ ρη η ξας τȣ α α δου ε λυ σας το κα τα
κρι μα τȣ θα να τȣ Κυ ρι ε πα αν τας εκ των πα
γι ι δων τȣ εχ θρȣ ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε

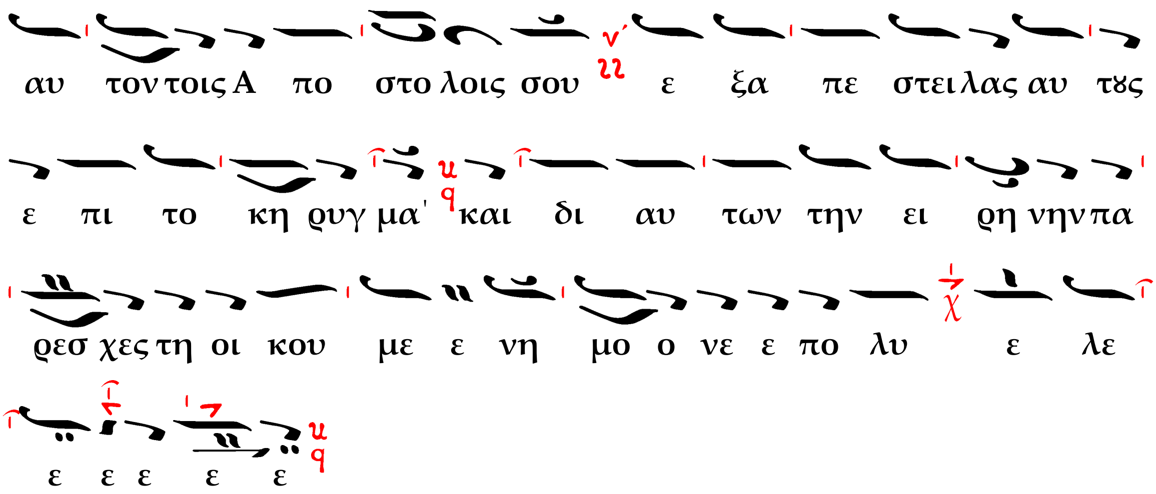

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος Νη

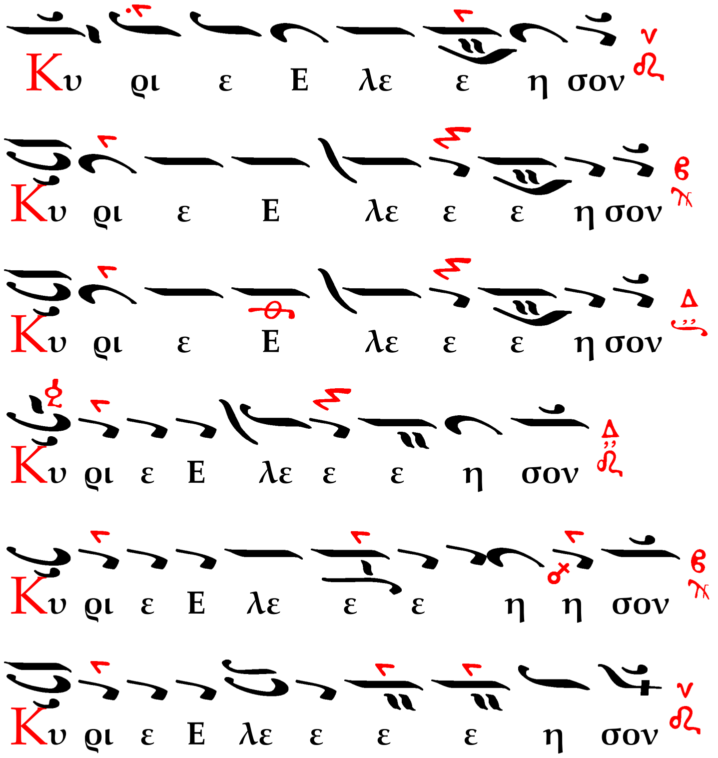

Τὰ Ἁγιορείτικα (καταγραφὴ Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος Νη

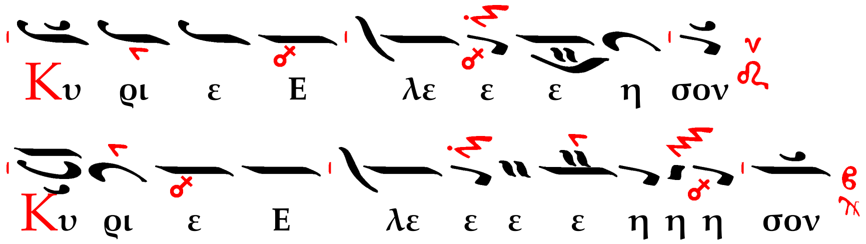

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Πα

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Νη

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Νη

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου

πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

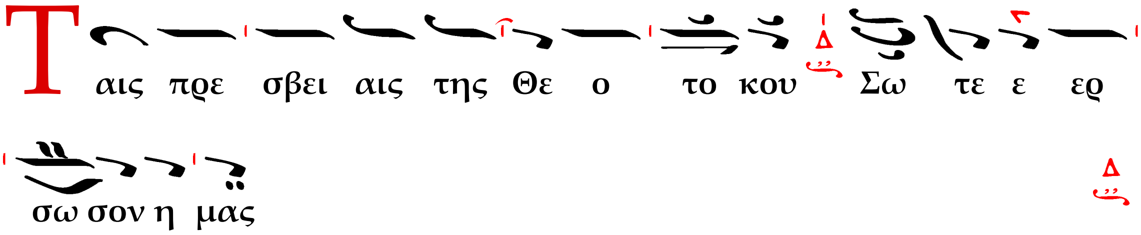

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

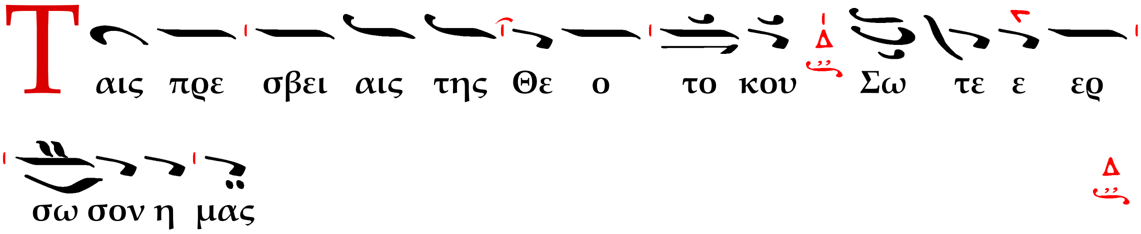

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

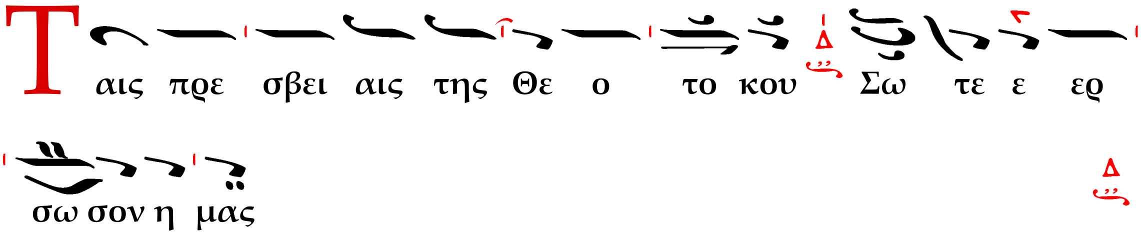

Δόξα. Καὶ νῦν.

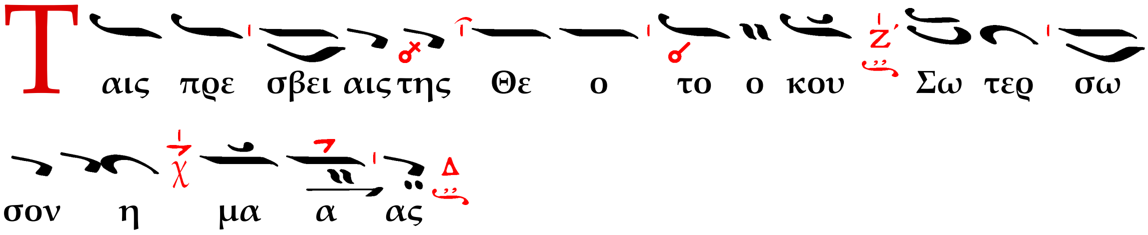

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρμε΄ (145).

Στίχ. α΄. Αἴνει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

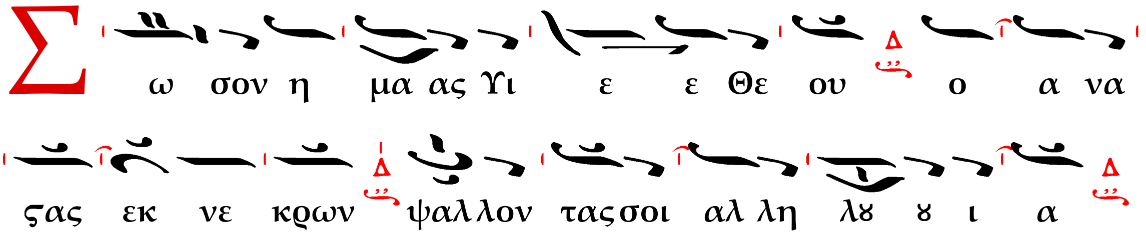

Στίχ. β΄. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ςας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λȣ ȣ ι α

Στίχ. γ΄. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ςας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λȣ ȣ ι α

Στίχ. δ΄. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ςας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λȣ ȣ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τȣς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τȣ Θε ου α
θα να τος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε νȣ Μα ρι ι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ΄. Ψαλμὸς ριζ΄ (117).
Ἦχος Κε

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Κε

Τον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον

εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων

α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι

ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα

να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε ω ω

τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Κε

Τον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον

εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων

α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι

ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα

να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε ω ω

τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Κε

Τ ον συ να ναρ χον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον

εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων

α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι

ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα

να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε ω ω

τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του ου ου ου

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

ων

ὁ β΄ χορός: Ψαλλον τας σοι αλ λη λȣ ȣ ι α

* * *

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος πλ. α΄ Κε

Κε

Τον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον

εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων

α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι

ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα

να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε ω ω

τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος α΄ Πα

Σω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ

λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σȣ νι κας τοις βα

σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρȣ με νος και

το σον φυ λα ατ των δι α τȣ σταυ ρου σȣ πο ο λι ι

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.

(Ψάλλεται ἀπὸ κζ΄ Ἰουλίου ἕως ιγ΄ Αὐγούστου πλὴν τῆς α΄ καὶ ε΄ Αὐγούστου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος Γα

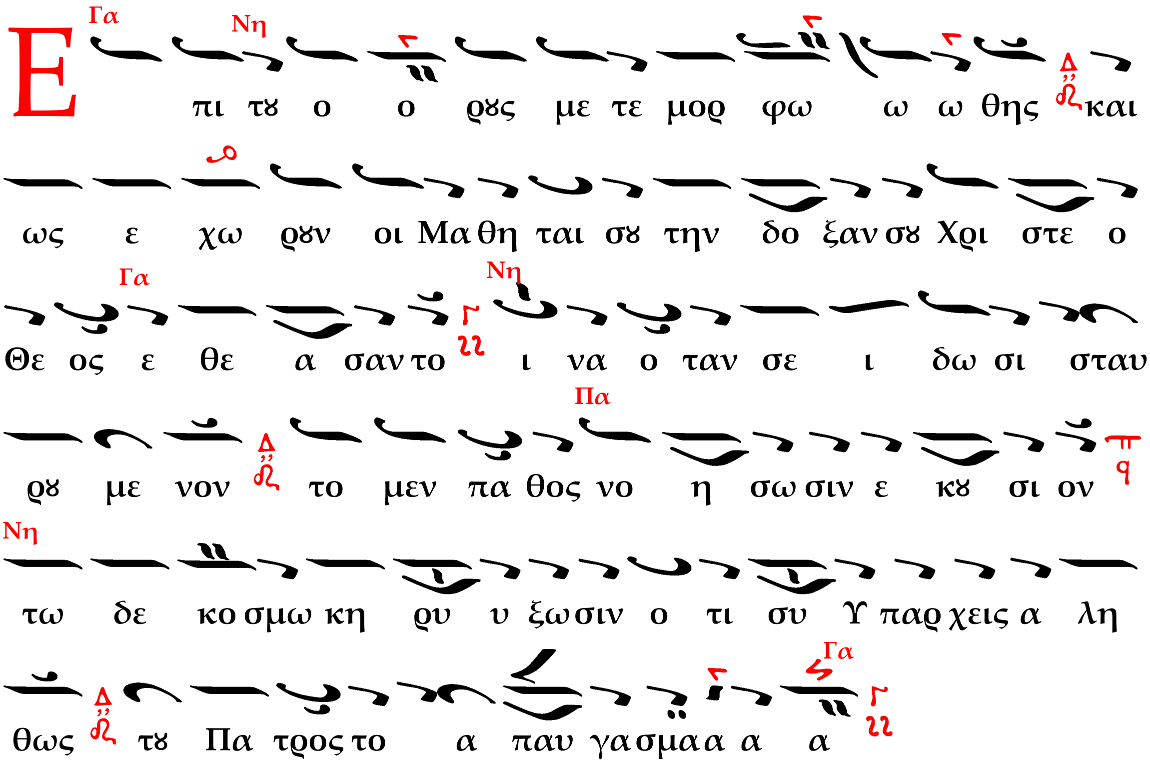

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἀντί τοῦ Τρισαγίου.

ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ ΣΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΟΥΜΕΝ

(Ψαλλόμενον εἰς τὰς ἑορτὰς τοῦ τιμίου Σταυροῦ)

Ἦχος Δι

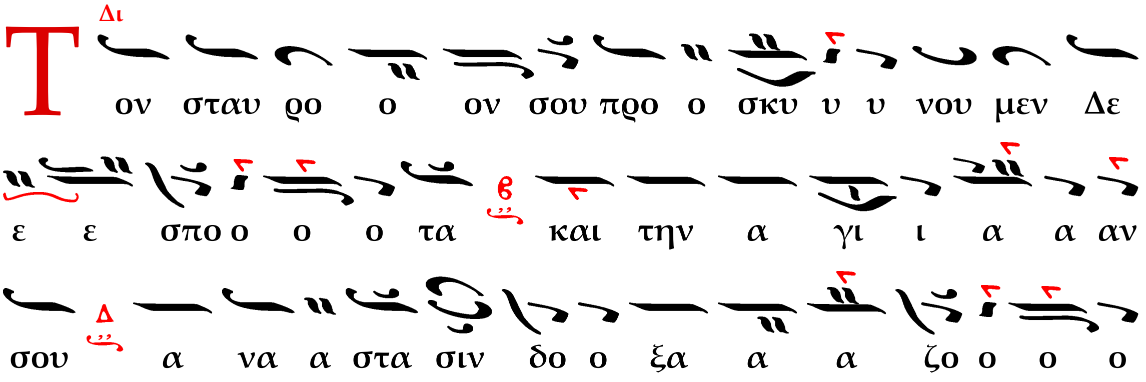

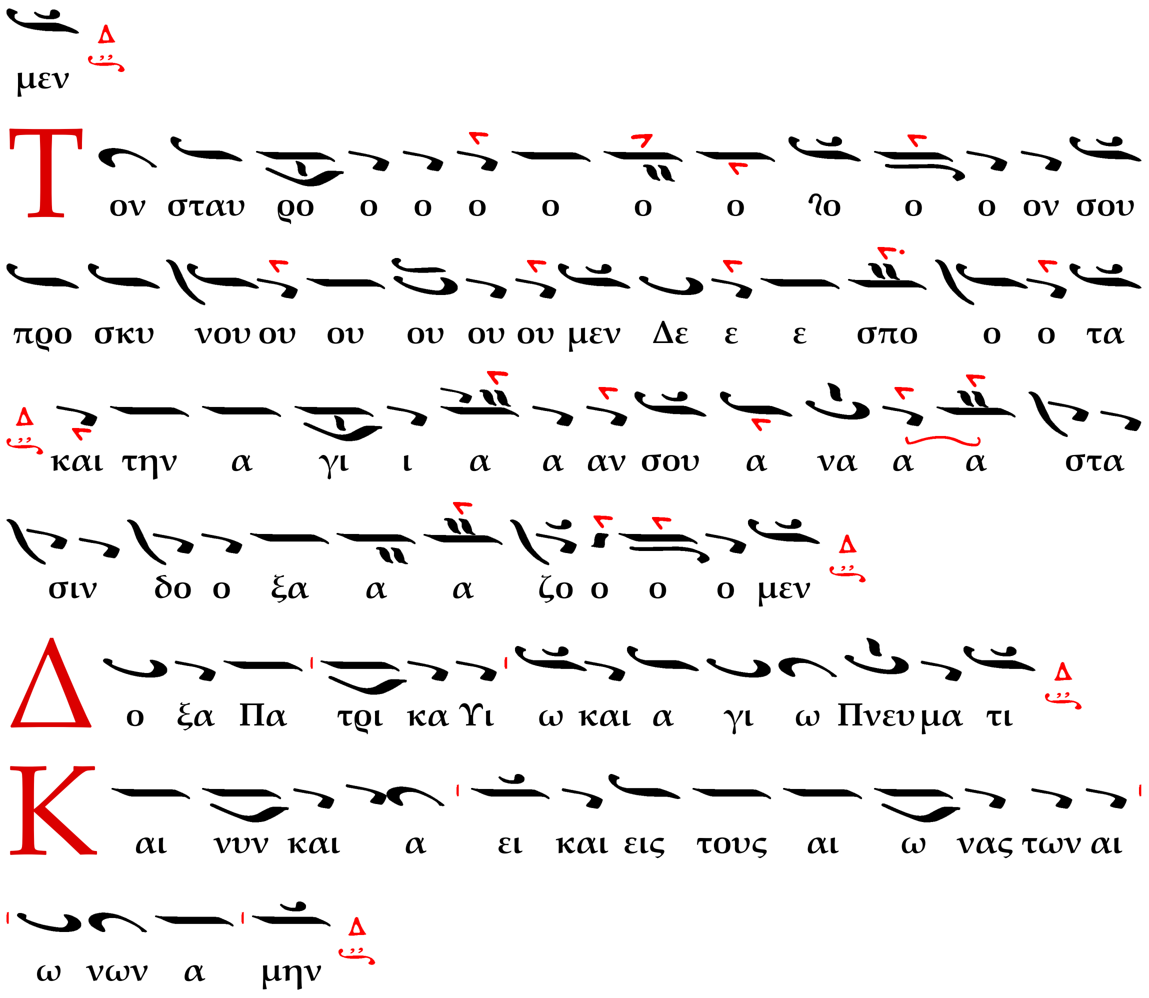

Δύναμις, μέλος ἀρχαῖον.

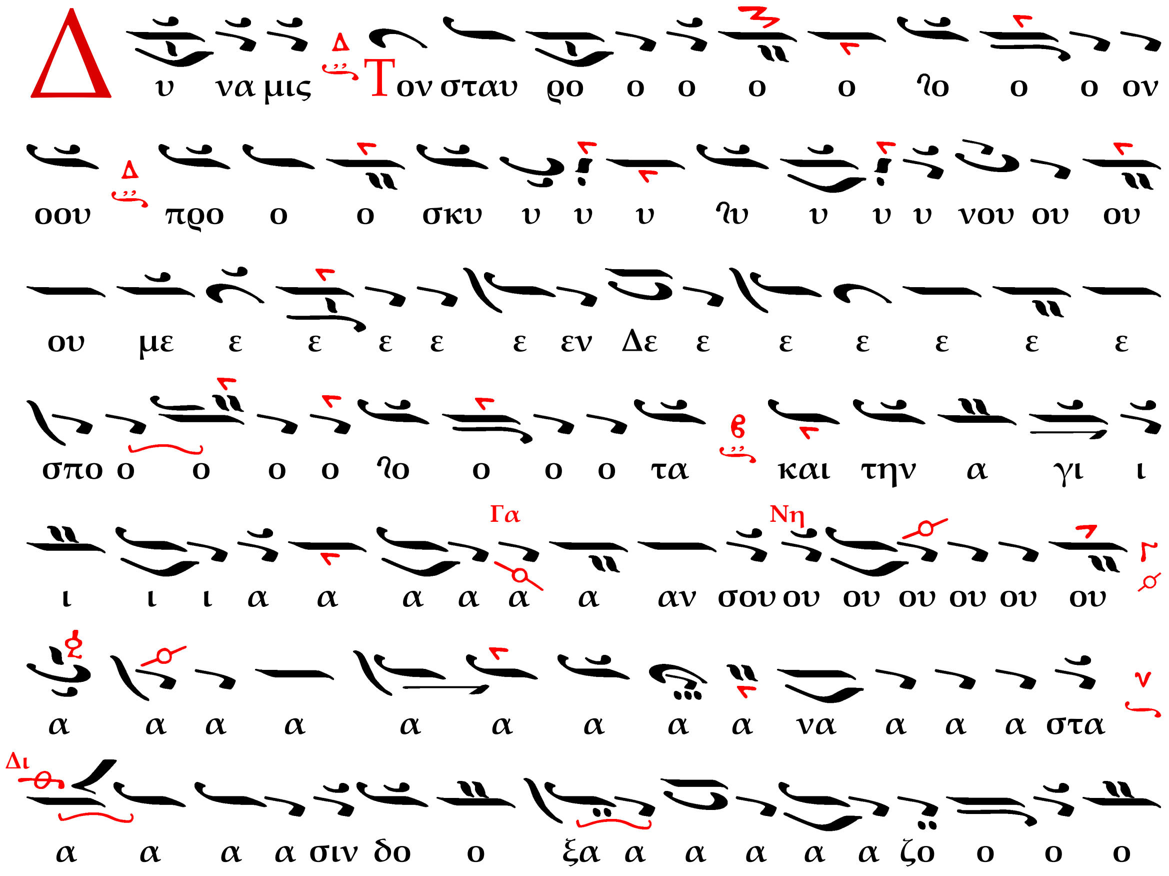

Δύναμις τοῦ Βήματος.

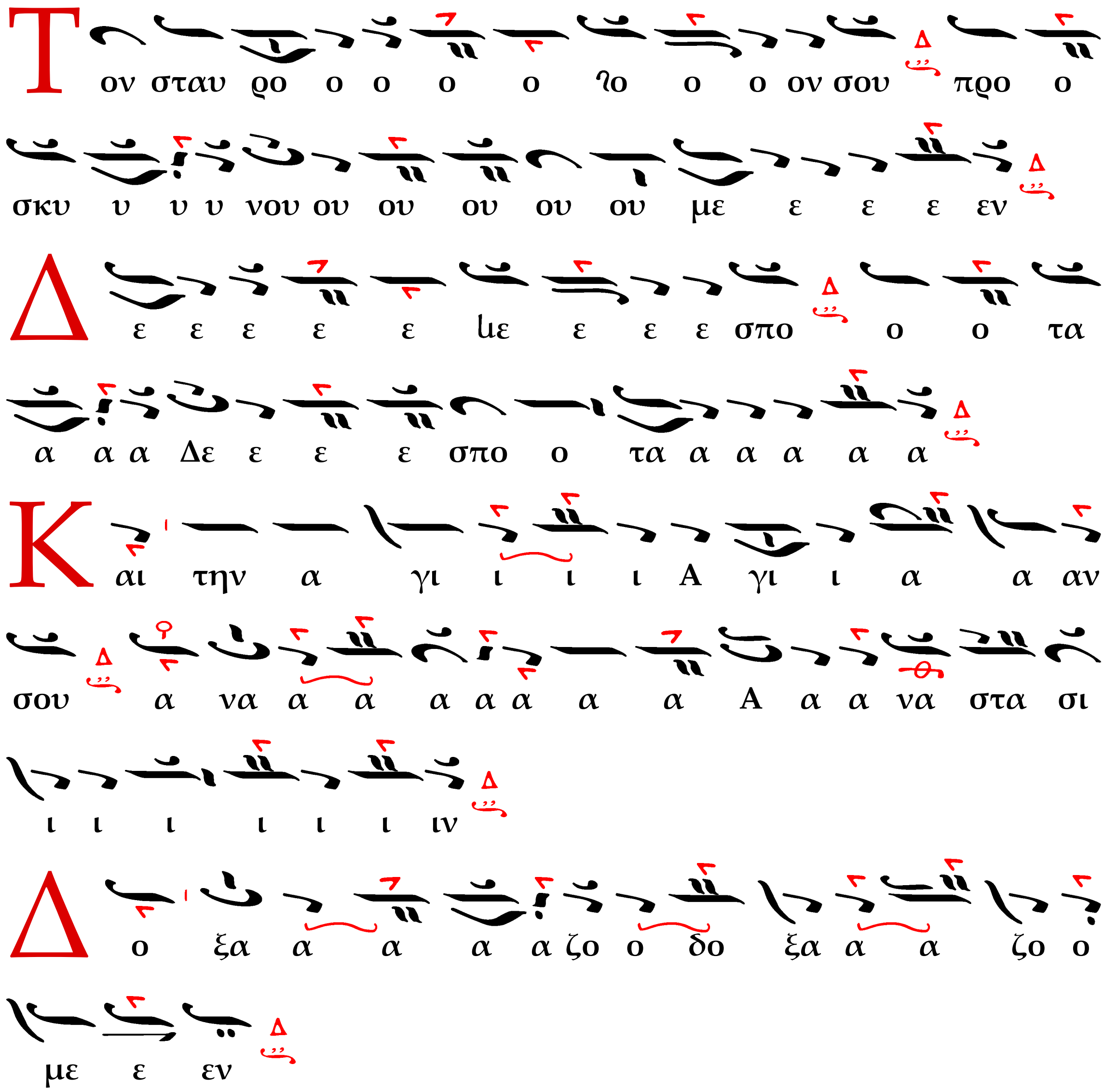

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολον Κυριακῆς Ϛ´ ἑβδ. (Ῥωμ. ιβ´ 6-14).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ. α´.
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ια´).

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Ἢ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ. δ΄ Κε

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας και δι α τη

ρη η σαις η μας α πο της γε νε α ας τα αυ τη ης

και εις τον αι ω να

Στίχ. Σῶσον με , Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος ο τι ο λι

γω θη σαν αι α λη θει αι α πο των υι ω ων των

αν θρω πων

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας και δι α τη

ρη η σαις η μας α πο της γε νε α ας τα αυ τη ης

και εις τον αι ω να

Στίχ. Κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι κα τα το υ ψος σȣ

ε πο λυ ω ρη σας τȣς υι ȣ ȣς των αν θρω πων

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας και δι α τη

ρη η σαις η μας α πο της γε νε α ας τα αυ τη ης

και εις τον αι ω να α α α α

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ἔχοντες χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως, εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ, εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει, ὁ μεταδιδούς, ἐν ἁπλότητι, ὁ προϊστάμενος, ἐν σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν, ἐν ἱλαρότητι. Ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος. Ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρόν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ, τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες, ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς, εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε.

Ἀλληλούϊα (γ΄). Ἦχος πλ. α΄. (Ψαλμὸς πη΄).

Ἦχος Πα

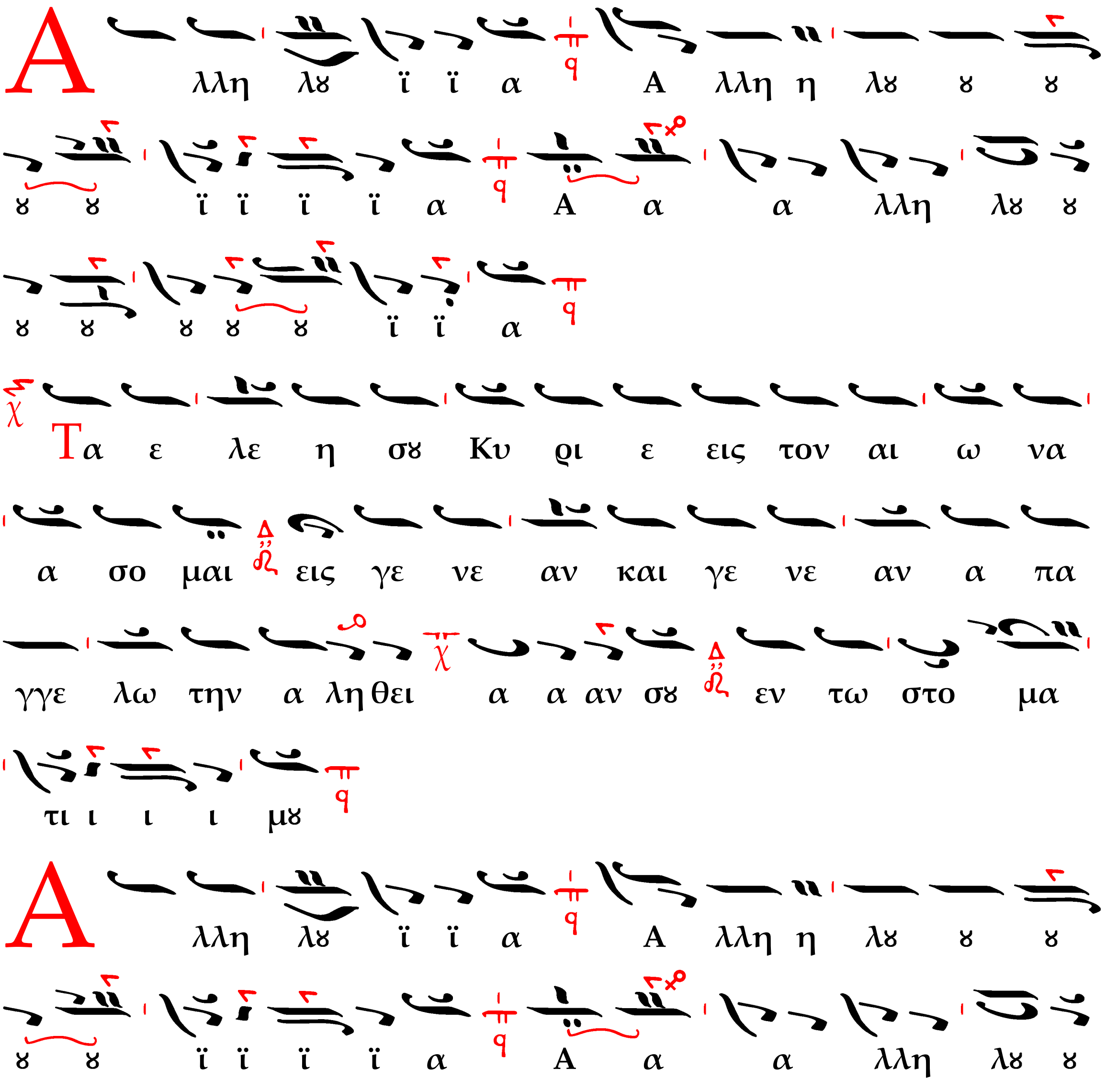

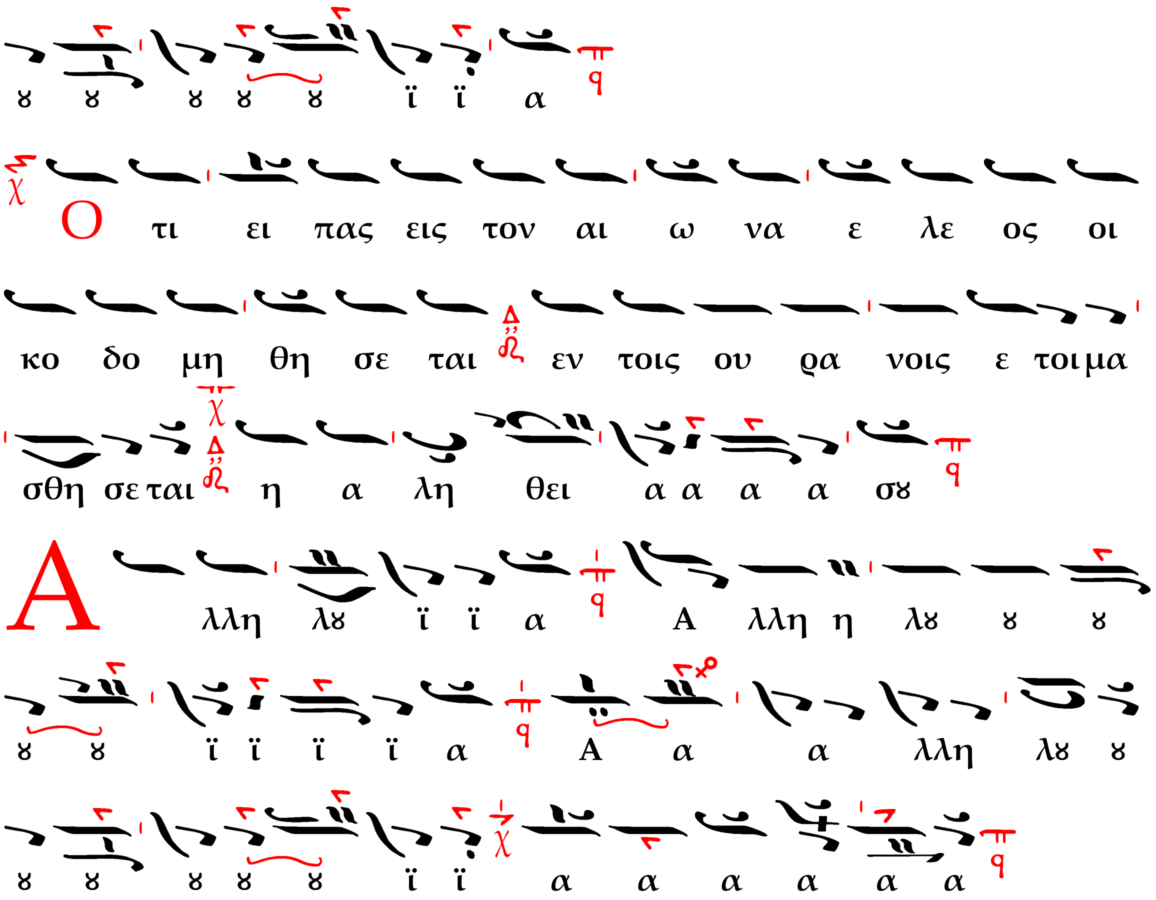

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ς΄ Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (θ΄ 1-8).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐμβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς πλοῖον διεπέρασεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν τῷ παραλυτικῷ· Θάρσει, τέκνον· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ ἰδού τινες τῶν γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτος βλασφημεῖ. Καὶ εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν· Ἵνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν, ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειρε καὶ περιπάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας - τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· Ἐγερθεὶς ἆρόν σου τὴν κλίνην καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

Ἦχος ἰἰ Δι

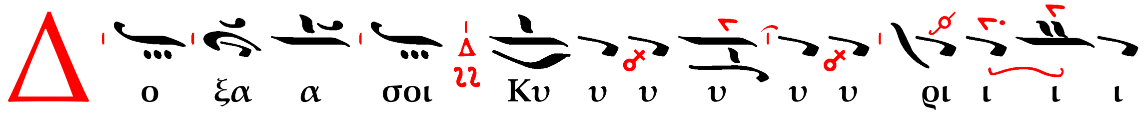

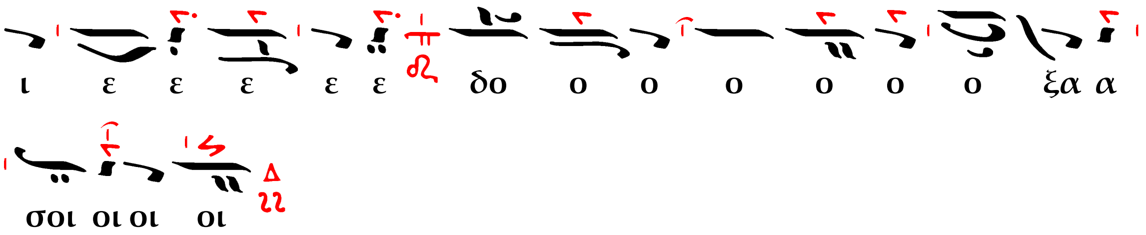

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα

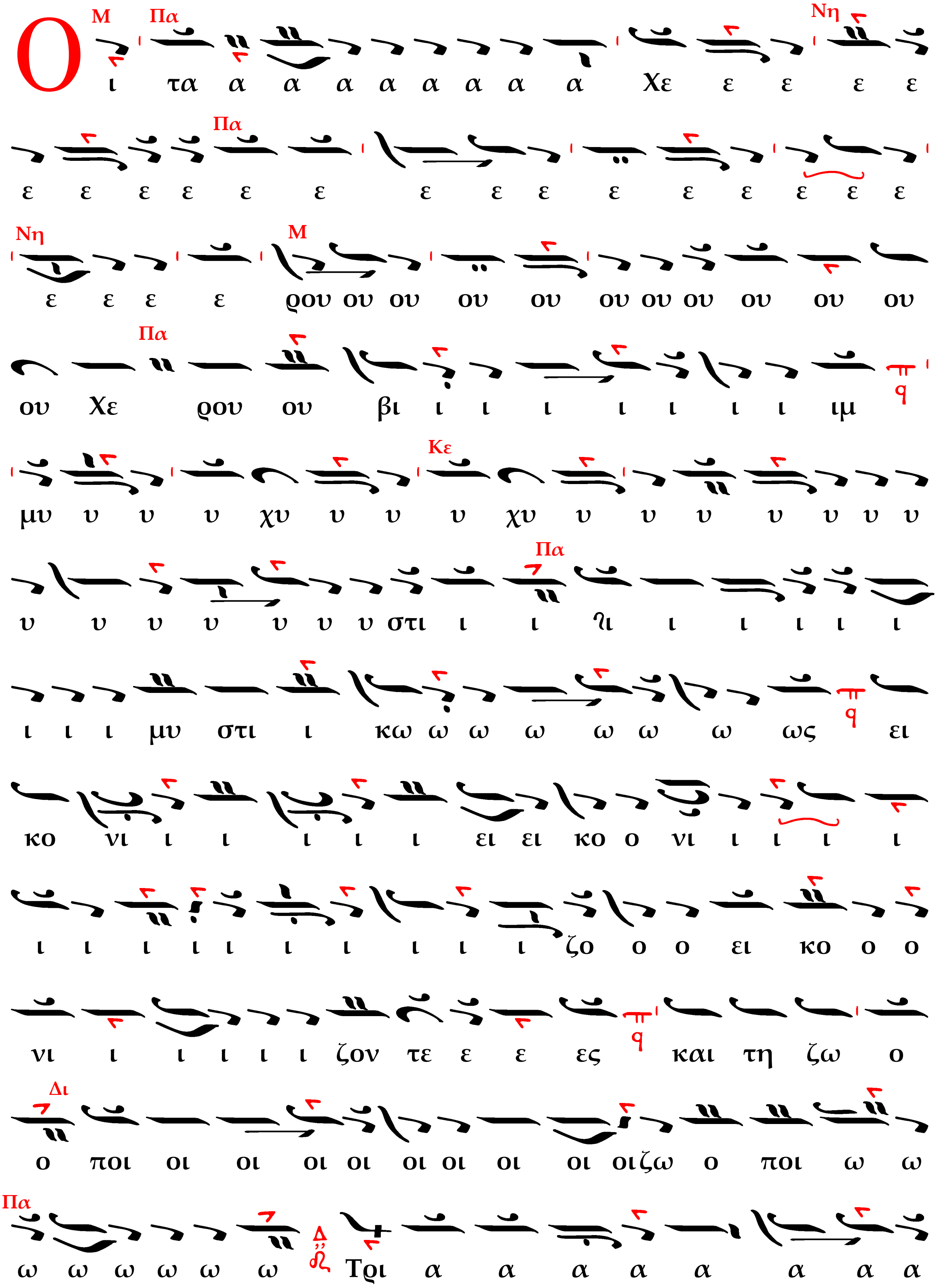

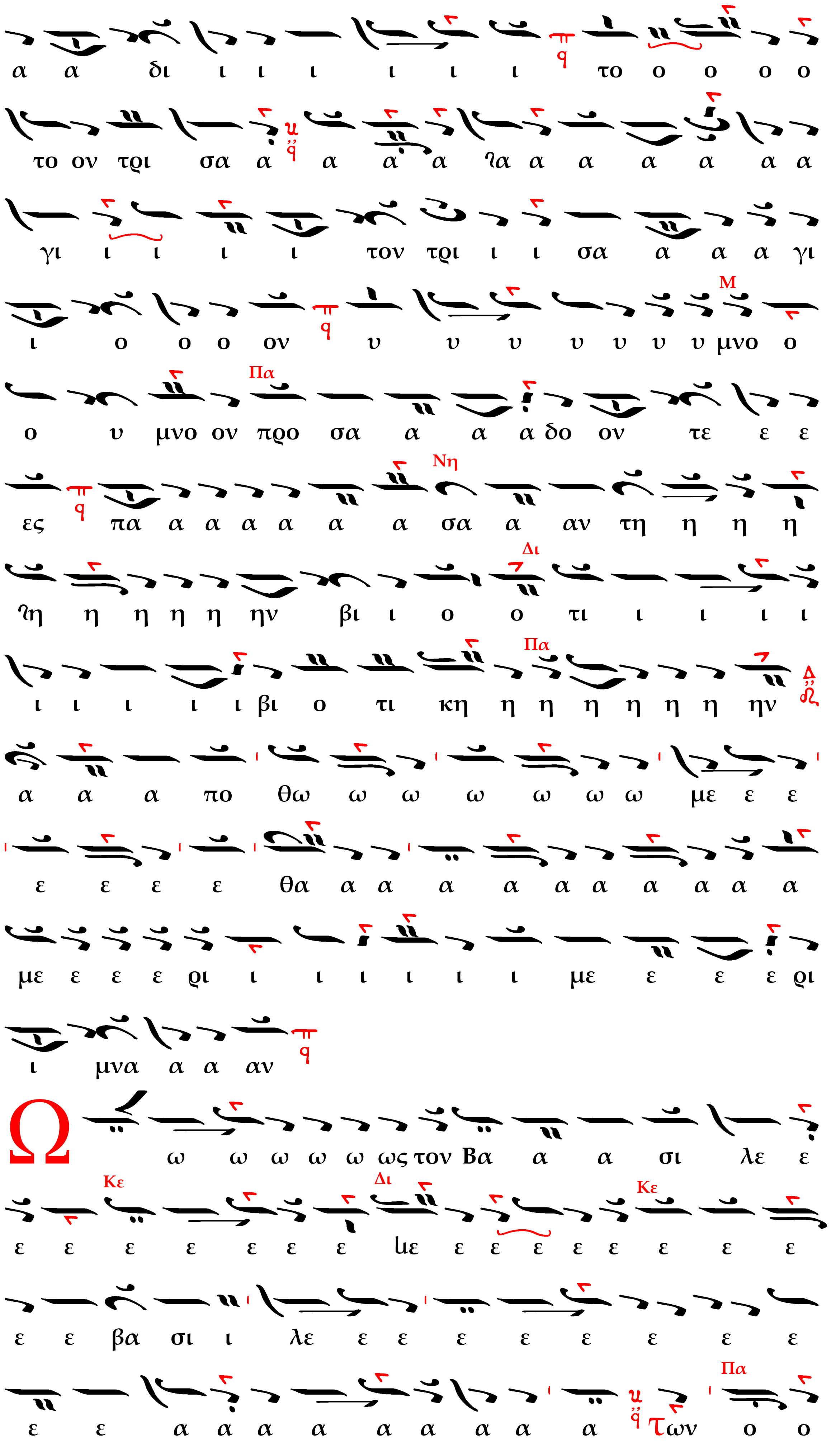
α α δι ι ι ι ι ι ι το ο ο ο ο
το ον τρι σα α α α α α α α α α α α
γι ι ι ι ι τον τρι ι ι σα α α α γι
ι ο ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ μνο ο
ο υ μνο ον προ σα α α α δο ον τε ε ε
ες πα α α α α α α σα α αν τη η η η
η η η η η ην βι ι ο ο τι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι βι ο τι κη η η η η η η ην
α α α πο θω ω ω ω ω ω ω με ε ε
ε ε ε ε θα α α α α α α α α α α
με ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με ε ε ε ρι
ι μνα α α αν
Ω ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι λε ε
ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε α α α α α α α α α Των ο ο

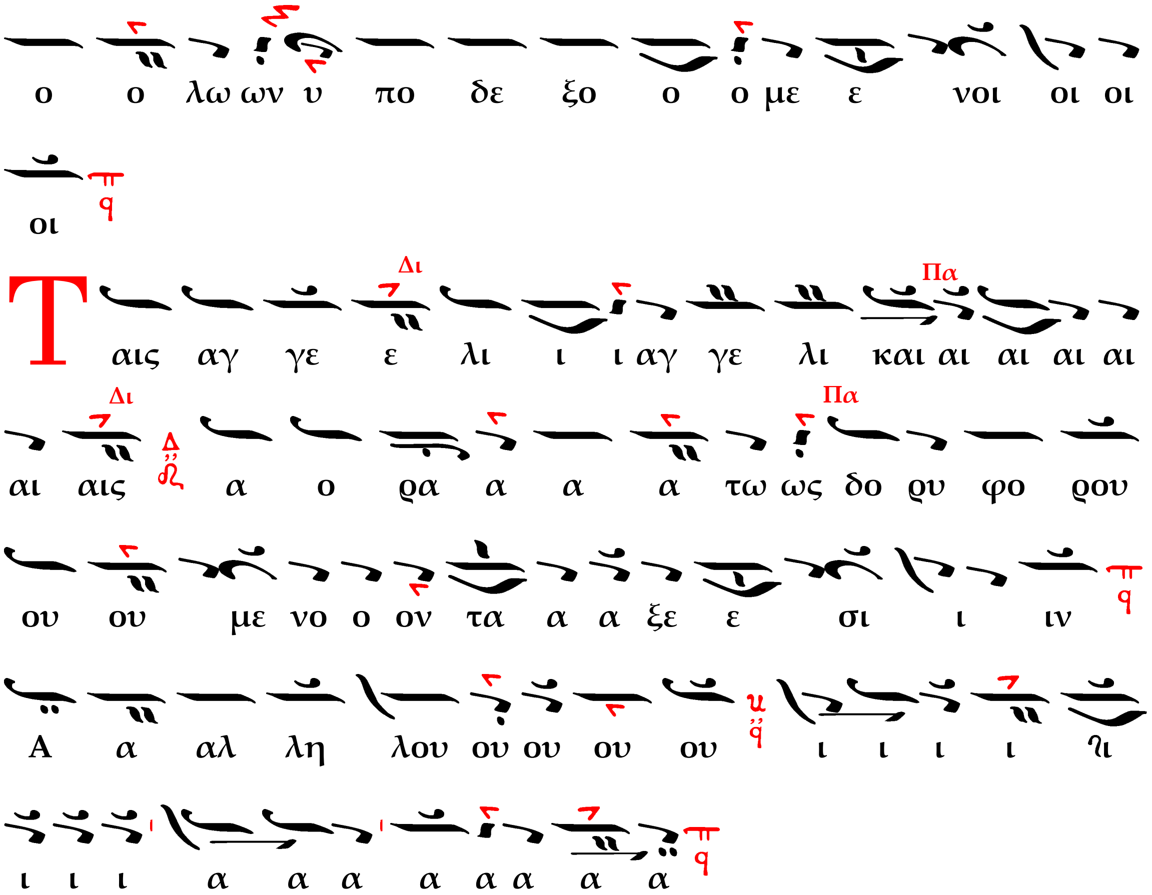

Λειτουργικὰ παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοὐπίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα

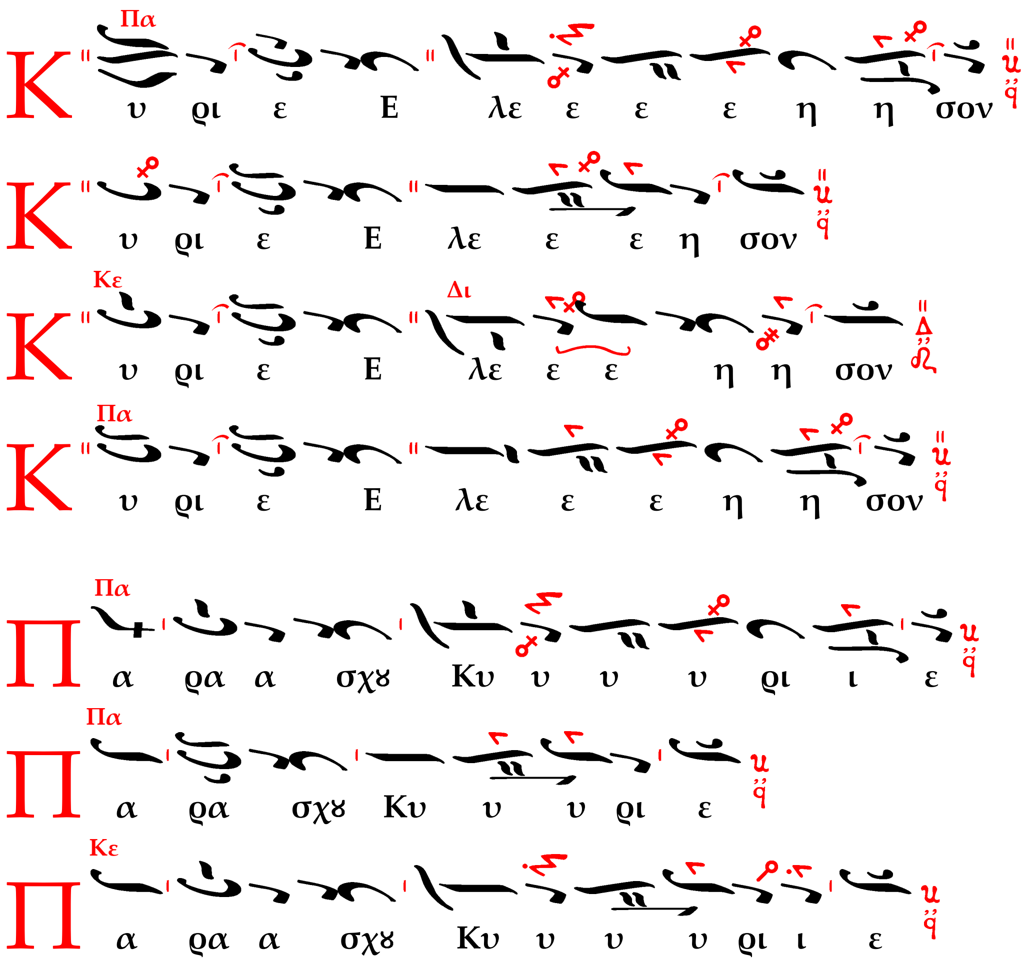

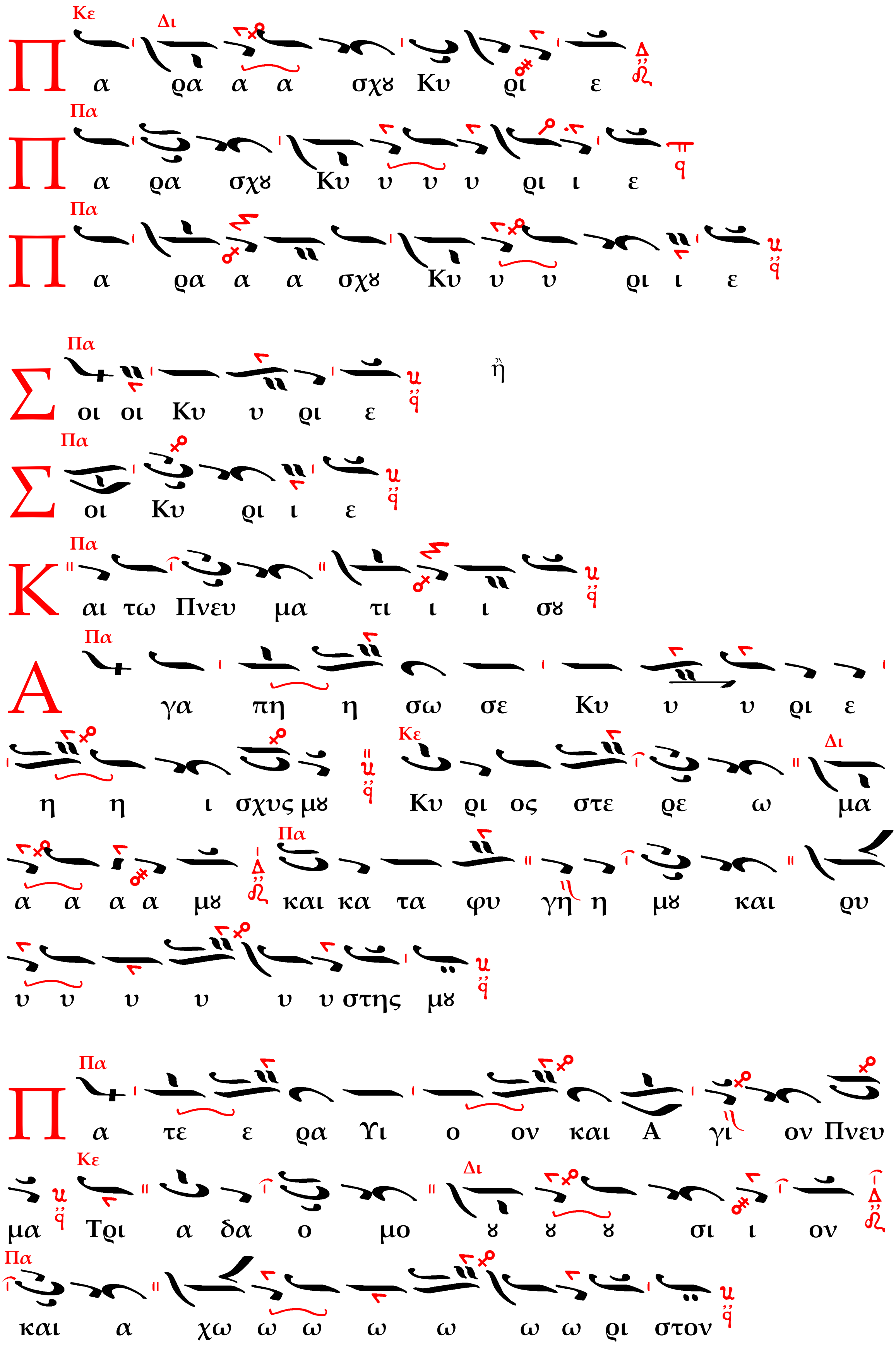

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τόν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν

ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

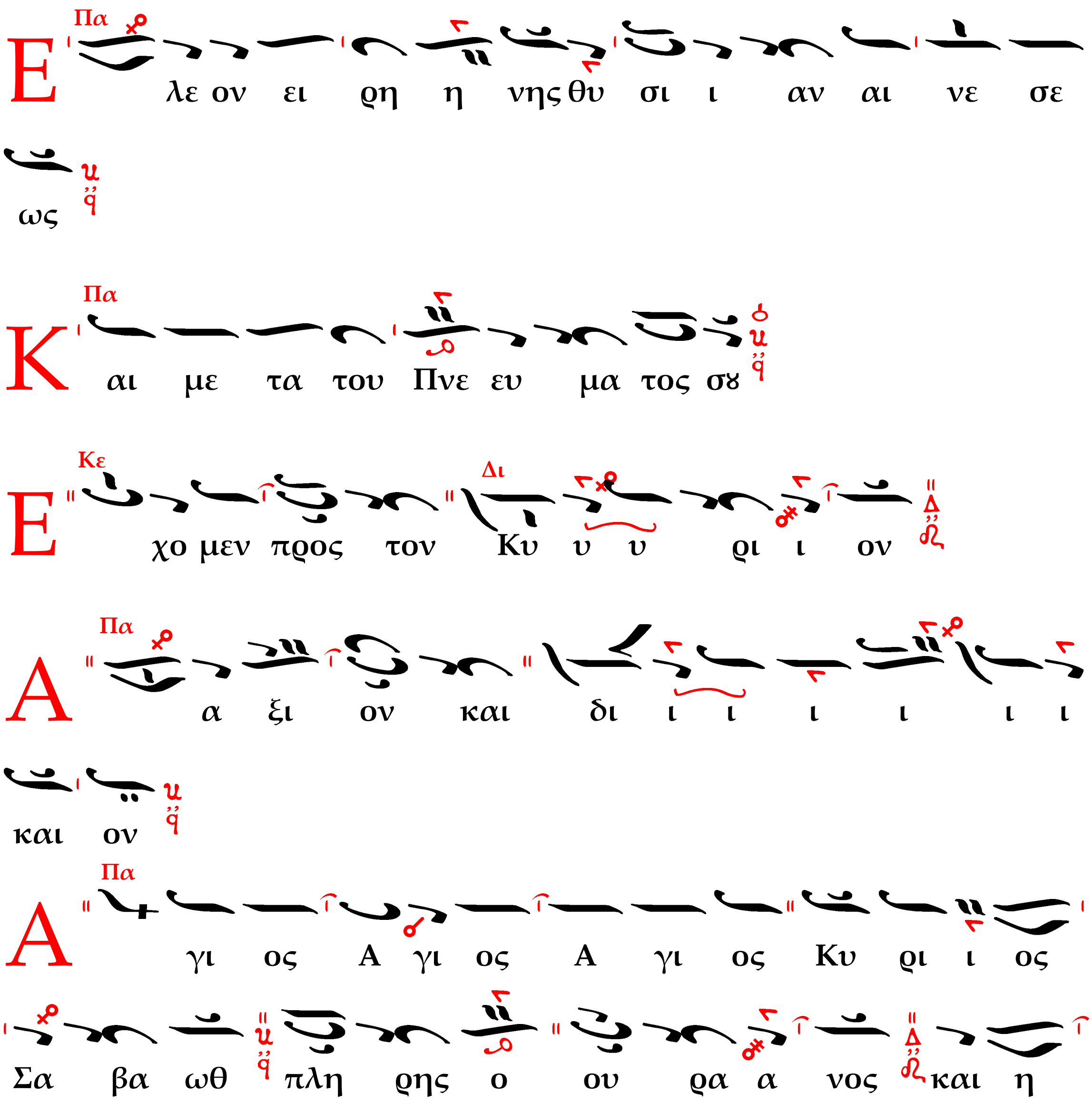

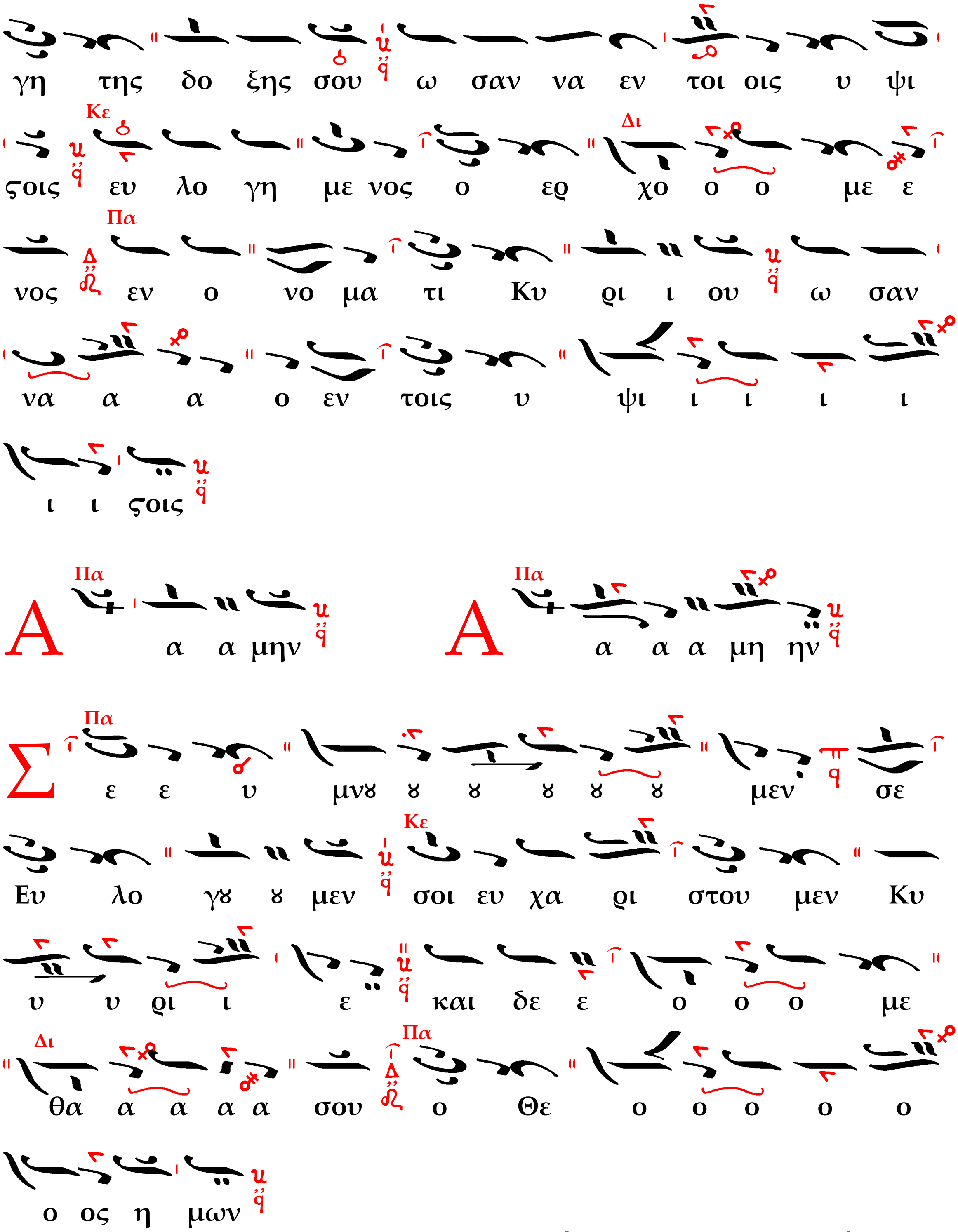

(β΄ Νοεμβρίου ͵αψϟς΄ , Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστί , κατὰ τὸν δρόμον τῶν Εὐλογηταρίων , παρ᾽ ἐμοῦ Ἰωάννου τοὐπίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα

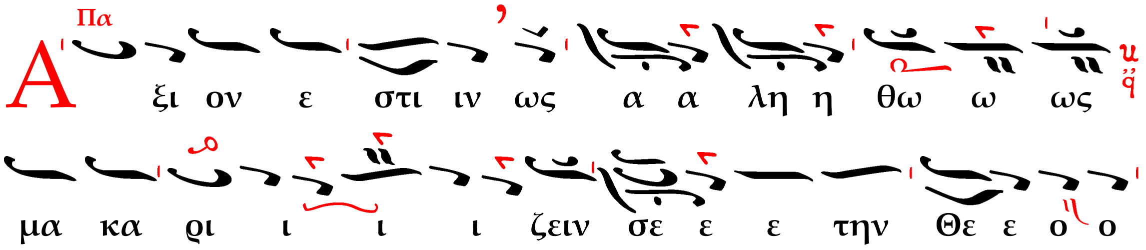

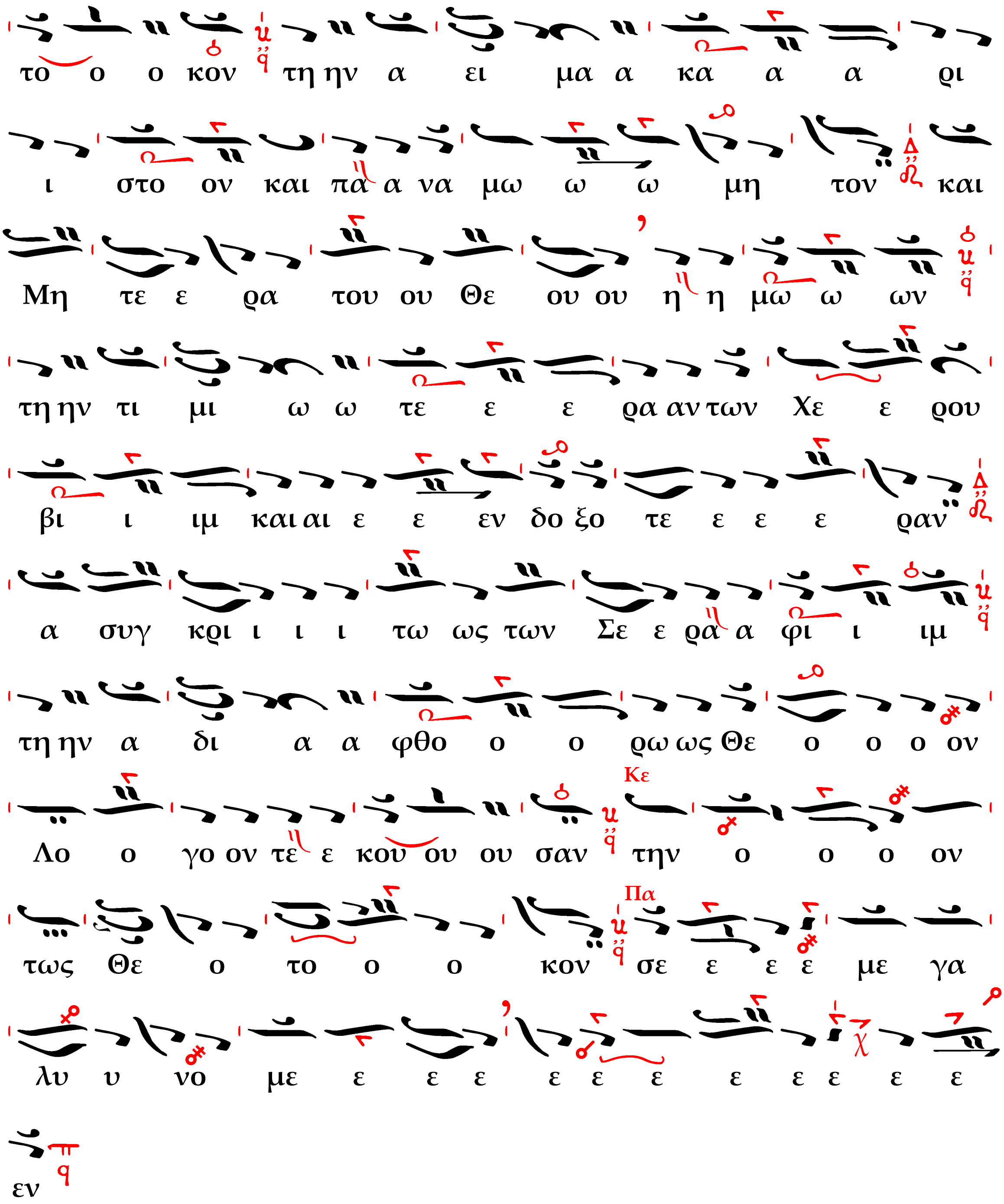

Ἥν ἀνυμνοῦσι , Πάναγνε , τῶν Οὐρανῶν δυνάμεις
δέξαι ἣν ἀναμέλπει σοι αἴνεσιν Ἰωάννης.

(β΄ Νοεμβρίου , αϡϟς΄ , Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστίν , Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα

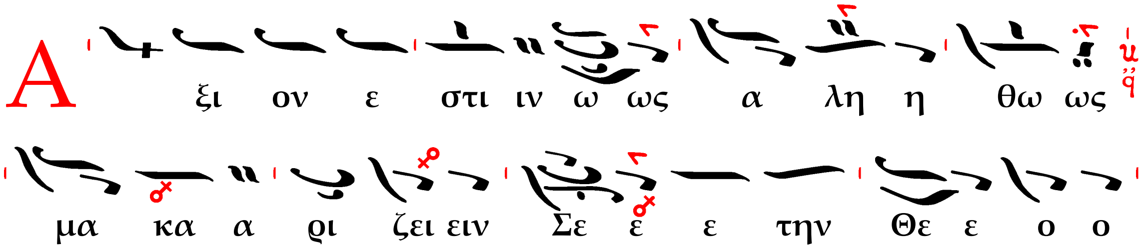

το ο ο ο κο ο ον την α ει μα κα α ρι

στο ον και πα α να μω μη η η τον και Μη η

τε ε ε ρα α α τȣ ȣ Θε ε ου η η μω ω ων

την τι μι ω τε ε ε ε ραν τω ω ων Χε ρου

ου βιμ και αι εν δο ο ξο τε ε ε ε ραν α

συ υγ κρι ι ι τω ω ως των Σε ε ρα α φι ι ιμ

την α δι α φθο ο ο ο ρως Θε ο ον Λο ο

γο ον τε ε κȣ ȣ ȣ ȣ σαν την ο ο ο ο

ντω ω ω ως Θε ο το ο ο ο κον σε ε ε με

ε γα λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε

ε εν

Ἄξιον ἐϛίν , τὸ λεγόμενον Πατριαρχικόν , ὡς γράφεται ϗ ψάλλεται παρ' ἐμοῦ , Ἰωάννου. (κα΄ Σεπτεμβρίου , ͵βη΄ , Ι.Α.)

Ἦχος Πα

Α ξι ον ε ε ϛι ιν ω ως

α α α λη η θω ως μα κα α ρι ι ζει ειν

σε ε ε ε ε την Θε ε ε ε ο ο ο

το ο ο ο κο ον την α ει μα α κα α ρι

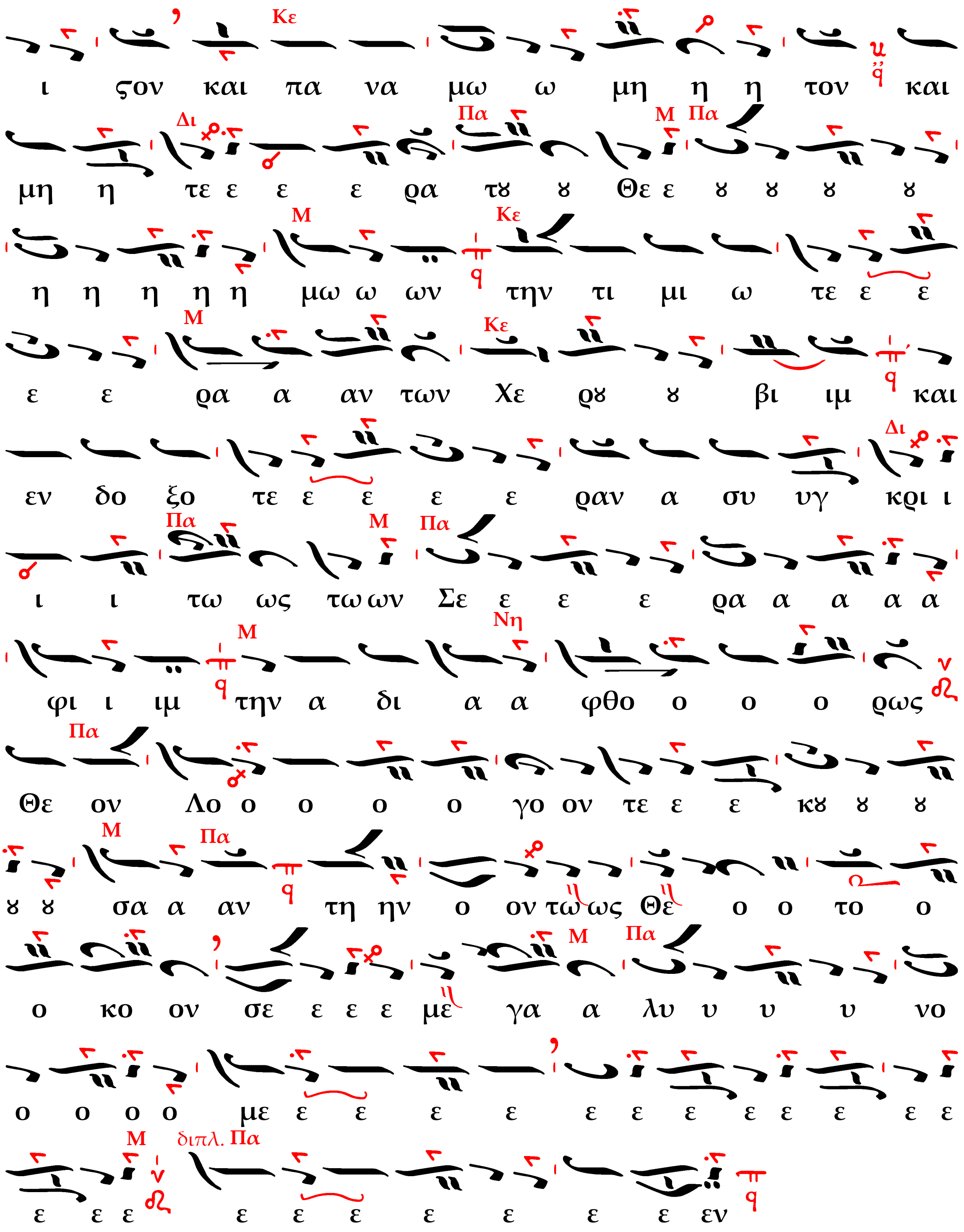

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα

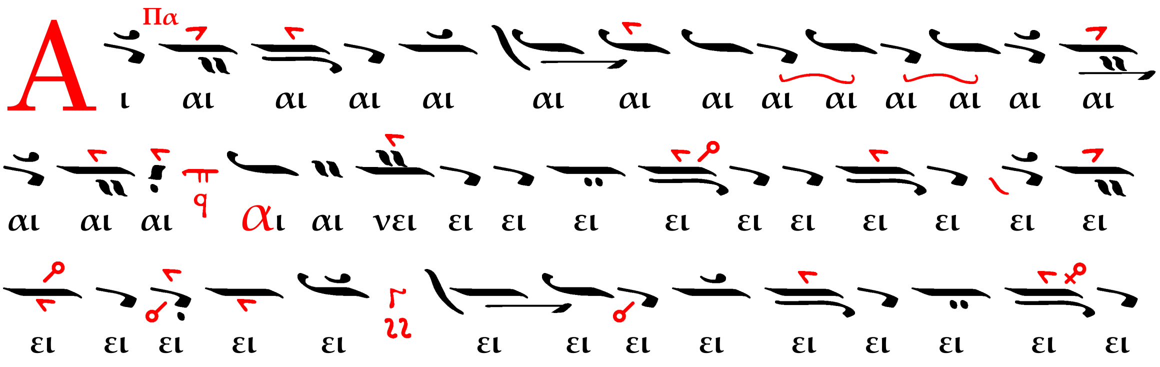

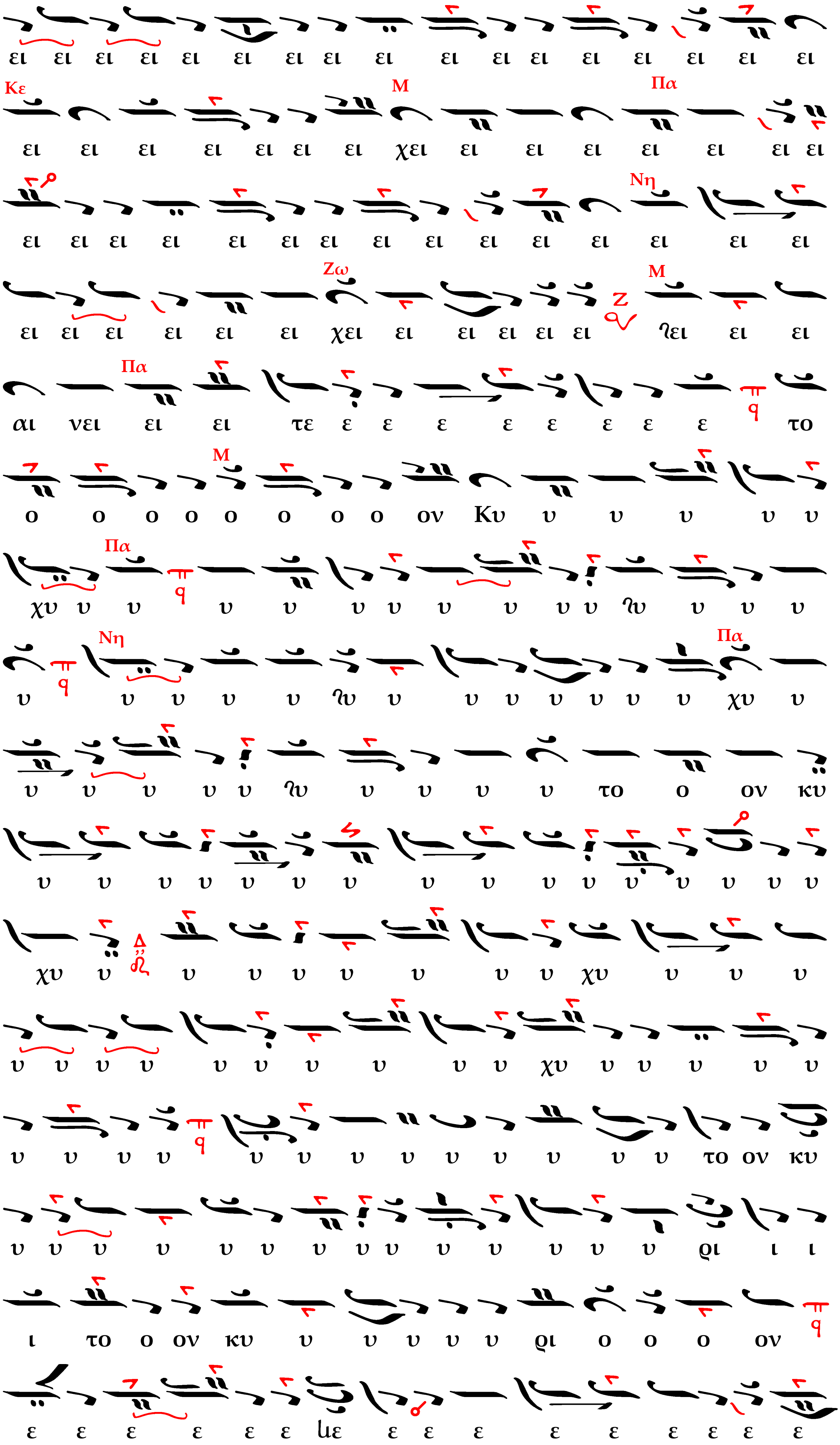
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
Κε Μ Πα
ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει
Νη
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
Ζω Μ
ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ϡει ει ει
Πα
αι νει ει ει τε ε ε ε ε ε ε ε ε το
Μ
ο ο ο ο ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ
Πα
χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ϡυ υ υ υ
Νη Πα
υ υ υ υ υ ϡυ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ
υ υ υ υ υ ϡυ υ υ υ υ το ο ον κυ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
χυ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ το ον κυ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι
ι το ο ον κυ υ υ υ υ υ ρι ο ο ο ον
ε ε ε ε ε ε ϡε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

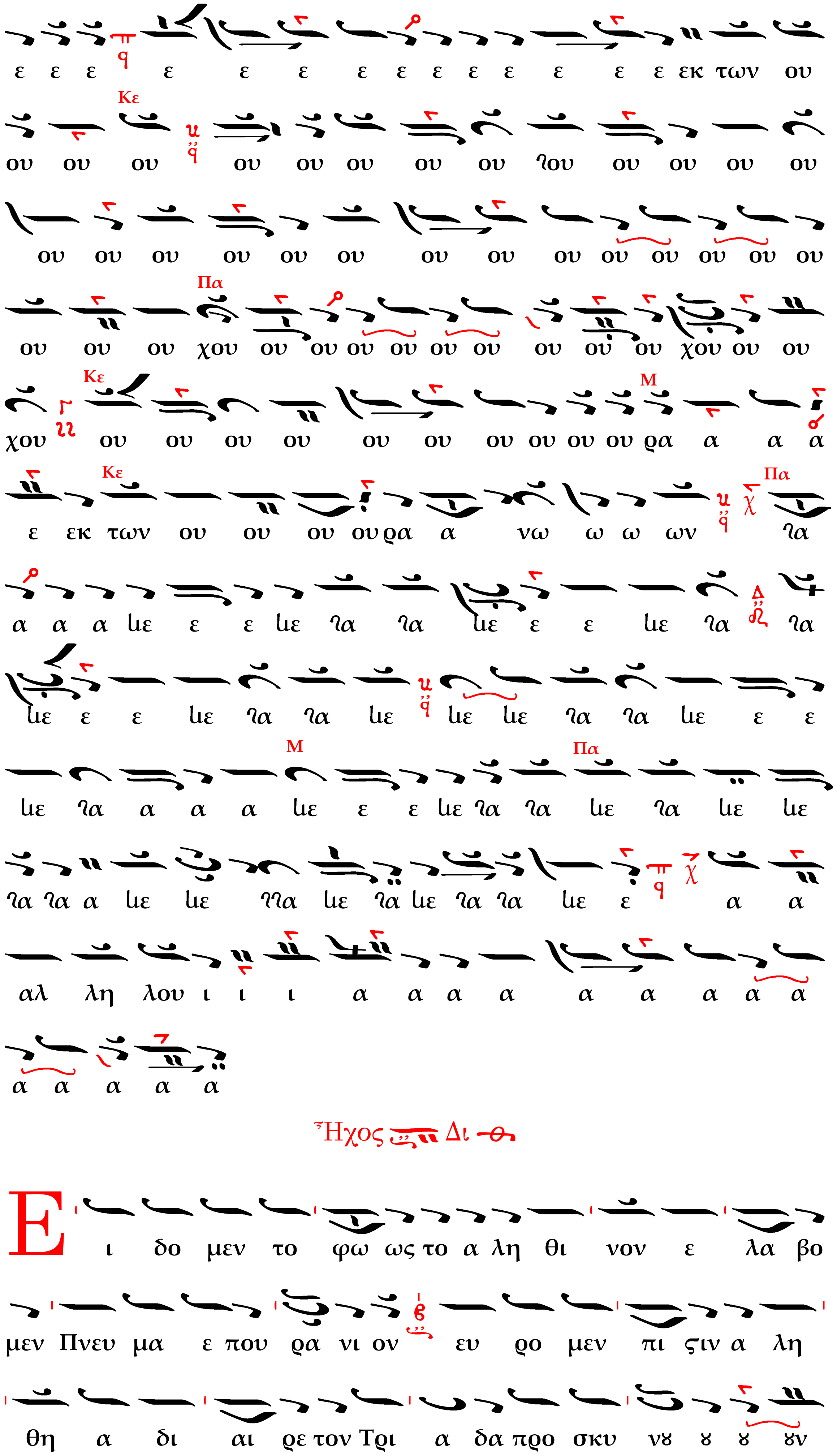
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ των ου
Κε
ου ου ου ου ου ου ου ου λου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
Πα
ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου ου
Κε Μ
χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ρα α α α
Κε Πα
ε εκ των ου ου ου ου ρα α νω ω ω ων λα
α α α λε ε ε λε λα λα λε ε ε λε λα λα
λε ε ε λε λα λα λε λε λε λα λα λε ε ε
Μ Πα
λε λα α α α λε ε ε λε λα λα λε λα λε λε
λα λα α λε λε λλα λε λα λε λα λα λε ε α α
αλ λη λου ι ι ι α α α α α α α α α
α α α α α
Ἦχος Δι
Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
μεν Πνευ μα ε πουρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϗ ϗ ϗ ϗν

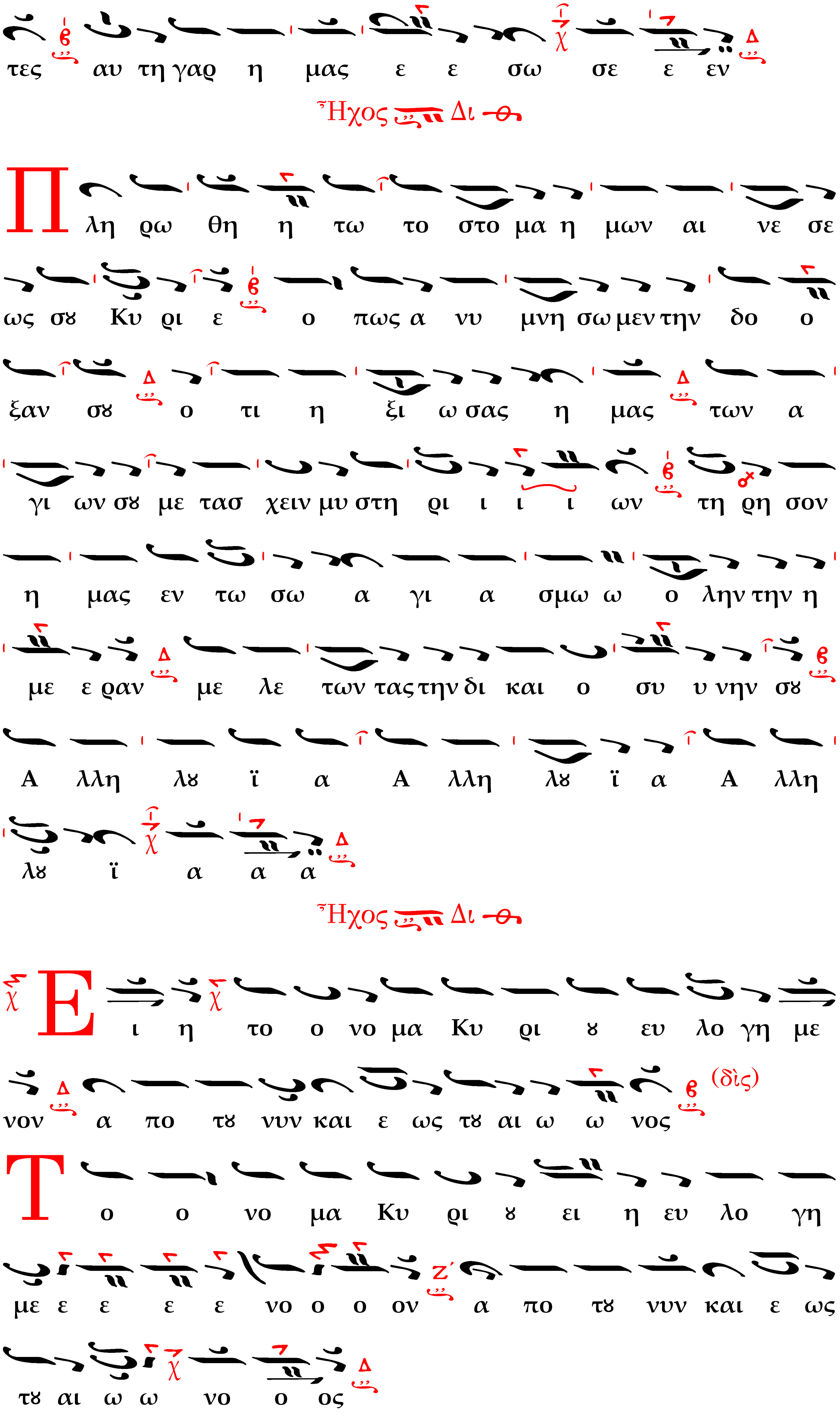
τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν
Ἦχος Δι
Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σε με ταο χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
Α λλη λε ϊ α Α λλη λε ϊ α Α λλη
λε ϊ α α α
Ἦχος Δι
Ει η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
νον α πο τε νυν και ε ως τε αι ω ω νος (δὶς)
Το ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τε νυν και ε ως
τε αι ω ω νο ο ος